

7. BÍRKA

PÍSNÍ

PRO
ŠKOLNÍ MLÁDEŽ.





Z úst maličkých připravil sobě chválu.

SBÍRKA náboženských písní

pro
veřejnou a domácí pobožnost,

ku prospěchu
mládeže školní.

Druhé rozmnožené vydání.



*Nechte dítek a nebraňte jim ke mně jíti: nebo takových
jest království nebeské. Mat. 19, 14.*

V PRAZE.

K dostání u B. Stýbla, kdež všeho druhu modlitebních knih k dostání jsou.

Veškeré zpěvy v sbírce této vyňaté z modlitební knížky „Anjel strážný“ od Dra. Inn. A. Frencla, profesora na c. k. akad. gymnasiu v Praze, pochází z rozličných kancionálů, taktéž i nápěvy k nim připojené. Píseň pak před školou a po škole pochodí dle textu od J. Picka, dle nápěvu od J. Škroupa; k tomu připojeny jsou na požádání písně ze zpěvníku hlavní školy Strakonické, Tábořské a Bydžovské a jiné jednotlivé.

Předmluva.

Když srdce, vroucími city rozníceno, se šíří, mocně a hluboce cítíc velebnost, dobrotu, lásku a milosrdenství Boží: tu nepostačují více slova k vylévání a na jevo pronášení zbožných citů těchto; abrž člověk provází je zvuky přiměřenými — on zpívá. Tak povstal náboženský zpěv, kterýž svatá církev mateřskou péčí pěstila, a o jehožto zvelebení všemožně se starala. I tebe, milé dítě, vyzývá mnoho věcí k nábožnému zpěvu. Tvé srdce zajisté posud nevinné a nepokažené cítí vroucně moc, dobrotu, lásku a moudrost Boží, a vidí se mu vděčností, láskou, oddaností, důvěrou a

VI

poslušností býti zavázáno. K tomu i církev sv. při veřejných pobožnostech svých a škola při vyučování zve tebe k častému a srdečnému zpěvu. Protož nemeškej a prozpěvuj tu Pánu u vroucnosti duše. Zpívaje pak hled' si k srdci bráti, co zpěvem pronášíš; a čeho při tom zbožného pocituje srdce tvé, snažiž se i v skutek uvoditi. Tak dojista bude zpěv tvůj Bohu milý, a ty se podobati budeš anjelům nebeským, jenž ustavičně před trůnem Božím prozpěvují čest a chválu Boží a oslavují svaté jméno jeho.



Rozličné písně.

I. Písně ranní.



1. Tobě Otče - zpívá dítě tvé, - hned jak ráno -
zvedá hlavy své.

2. Díky tobě, - Bože na nebi! - Mysl, srdce -
ať tě velebí!

3. Jemný spánek - dals mi v tuto noc; - při-
spěj opět - dnes mi na pomoc.

4. Nová slast mi - kyne v tento den; - kéž by
hříchem - nebyl pokálen.

5. Uděl, Otče, - k práci chuť, radost, - by mně
pravá - květla blaženost!

6. Provoď stále - všechny kroky mé; - chraň,
ó Bože, - všude dítě své!

7. Odpláť všechněm, - kdo mne pěstují, - a mi
tebe, - Boha, zvěstují.

8. Vyslyš, Pane, - věrné dítě své, - ať se stane
- podlé vůle tvé!



1. Minula noční hodina, - pokleknouc na kolena - ve jmenu Otce i Syna, - též i Ducha svatého, - všejednoho Hospodina.

2. Děkujemeť, ó Bože náš! - žes z své lásky otcovské - této noci byl strážce náš, - a že nad námi svou moc - neproved ďábel satanáš.

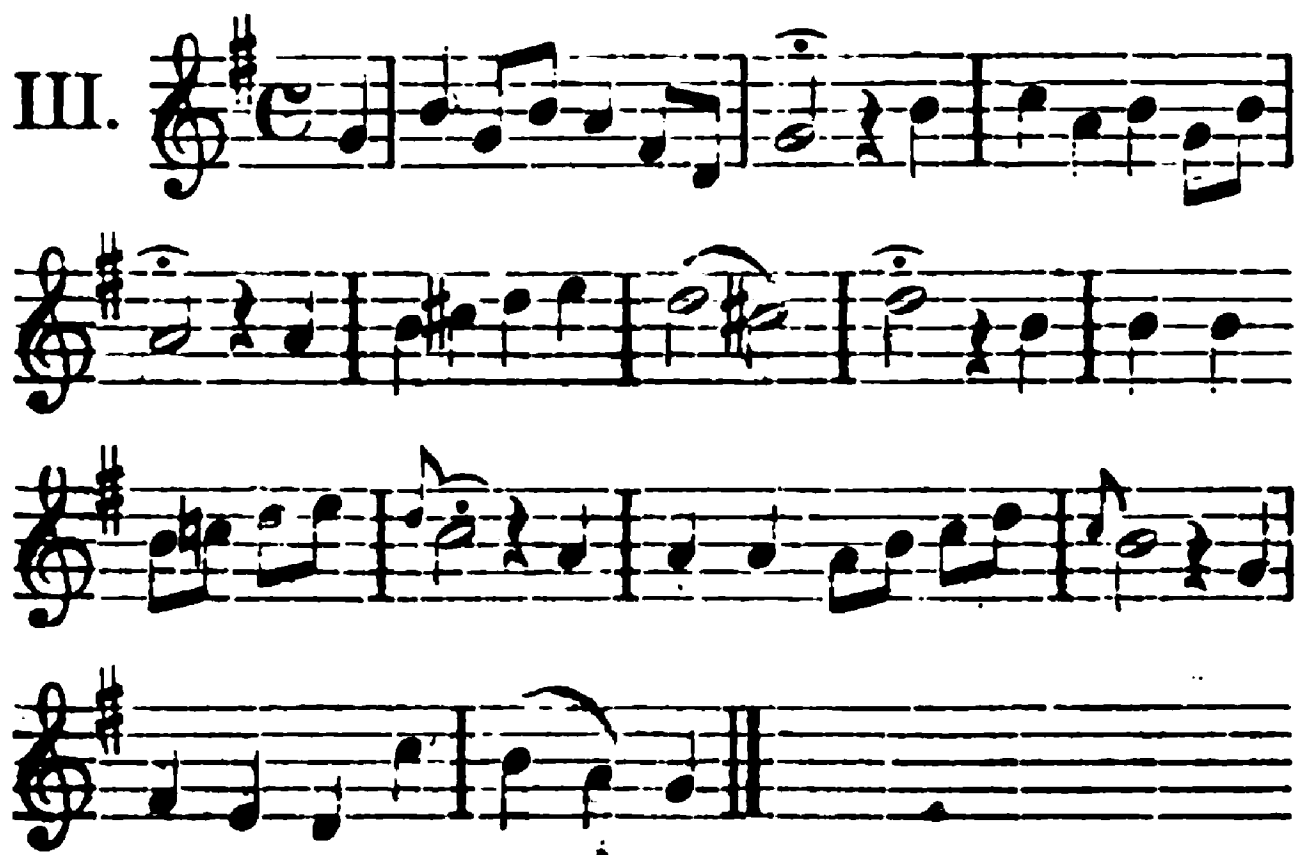
3. Tebeť my, Otče! prosíme, - řiď nás svým svatým Duchem, - ať před tebou nezhřešíme; - dejž ať tento celý den - k tvé cti a chvále ztrávíme.

4. Zažeň od nás ďábla zlého, - vzdal od nás i člověka - lstivého a nepravého; - pošli k ostríhání nás - anděla svého svatého.

5. A poněvadž v potu tváři - svůj chléb jísti musíme, - Bože, dobrý hospodáři! - požehnej pracem našim, - ať se nám všem dobře daří.

6. Na tvou lásku zpoleháme, - tobě se poroučíme - se vším, což od tebe máme; - dejž, ať ve zdraví času - večerního dočekáme.

7. Pak po zdejšíh obcování - skrz Krista, Syna tvého, - pro své, Bože, smilování - popřej, abychom došli - v nebi s tebou kralování.



1. Pochválen budiž Bůh - Otec, Syn, svatý Duch! - Pán nebes i všech světů; - klaním se skroušeně, - děkuji všemožně, - žes mne volal k životu.

2. I děkuji tobě, - že jsi v noční době - chránils mne od zlého; - za vše, jež jsi mně dal, - mám, bych co děkoval - původci jen dobrého!

3. Popříváš mně času, - bych v nebi svou spásu - jednáním dobrým došel! - Mue cnostem vyučuj, - co schází, doplňuj, - bych cestou cnosti krácel.

4. Tvá vůle mne spravuj - při činu, Bože můj! - tvé slovo buď pravidlem! - tys cíl můj poslední, - tobě lopocení - i pokoj obětujem.

5. Zachraň mne před bídou, - neštěstím, potupou - dnes, ať sebe přemáhám; - k žití radostnému - uděl i prospěchu, - o pomoc tebe žádám!

6. Jak chceš, tak nakládej - se mnou, jak chceš, jednej, - nechať i svět mne haní! - jediné prosím tě, - před hříchem chraň mne, - popřej tvé smilování!

7. Jenom s tvou pomocí - přetrpím vši nouzi, -
ba žalost i nesnáze; - a osud nejhorší - změní se
v nejlepší, - bude mně potom blaze.

8. Chci dnešní celý den - co křesťan připraven -
s Boží pomocí ztrávit; - bych tak, když v čas soudu
- procitnem k životu, - spasení mohl dojít!

9. Ó necht se to stane, - přelaskavý Pane! -
vyslyš pak mé volání - skrz Krista Ježíše, - Ducha
těšitele, - na církve přimlouvání!

II. Píseň večerní.



1. Pod večer tvá čeládka, - co k slepici ku-
řátka, - k ochraně tvé hledíme, - laskavý Hospodine.

2. Žes ráčil z své milosti - dobrého zdraví příti,
- tento dnešní celý den - z toho tobě děkujem.

3. Jestliže pak jaký hřích - našel se v našich
tělich, - odpusť tvému stvoření - v Kristovu zasloužení.

4. Pokojné noci nám přej, - ďáblům škoditi ne-
dej, - ale sám nás ostříhej, - jakož ochrance silnej.

5. Ať tělo odpočine, - sen hrozný ať pomine, -
všecka dobrá myšlení - dej nám Pane ve spaní.

6. Snům nedej nás mámiti, - pokoje rač po-
příti, - bychom lehnouce zdraví, - vstali ráno veselí.

7. Neb ďábel usiluje, - divnou moc provozuje, -
přitahuje nás k sobě, - aby nás odňal tobě.

8. Ó Bože všemohoucí, - buď při nás s svou
pomocí, - nedávej nás ďáblu v moc, - ostříhej nás
celou noc.

9. Toběť se poroučíme - a pokorně prosíme, -
při nás buď s svou milostí, - buď nám na tom dosti.

10. Učiň to pro své jméno, - ať jest od nás
chváleno, - posavád až na věky, - Pane Bože veliký.

III. Písňe školní.

a. Před školou.



1. Přijď svatý Duše, - z mysli, z duše „přijď“
voláme, - otevřená srdce máme, - k nebi vznáší duch
se náš, - že k dobrému síly dáš.

2. Přijď svatý Duše! - jako apoštolů tváře -
ohnivých jazyků záře - zjasnila co cnosti chrám, -
tak svých vlej milostí nám.

3. Přijď svatý Duše! - ty jsi s Otcem, Synem
věčným - zdrojem lásky, světla vděčným, - přijď,
ó přijď a osvět nás, - Tvorce náš a nebe krás.



Duše svatý! přijď roznítit - oheň lásky v tvých
věrných, - bychom neustáli činit - vždy víc povinno-
stí svých! - Dodej chuti k učení! - milost k jeho
plnění! - bychom je v paměti měli, - aniž v dobrém
nezvlažněli.

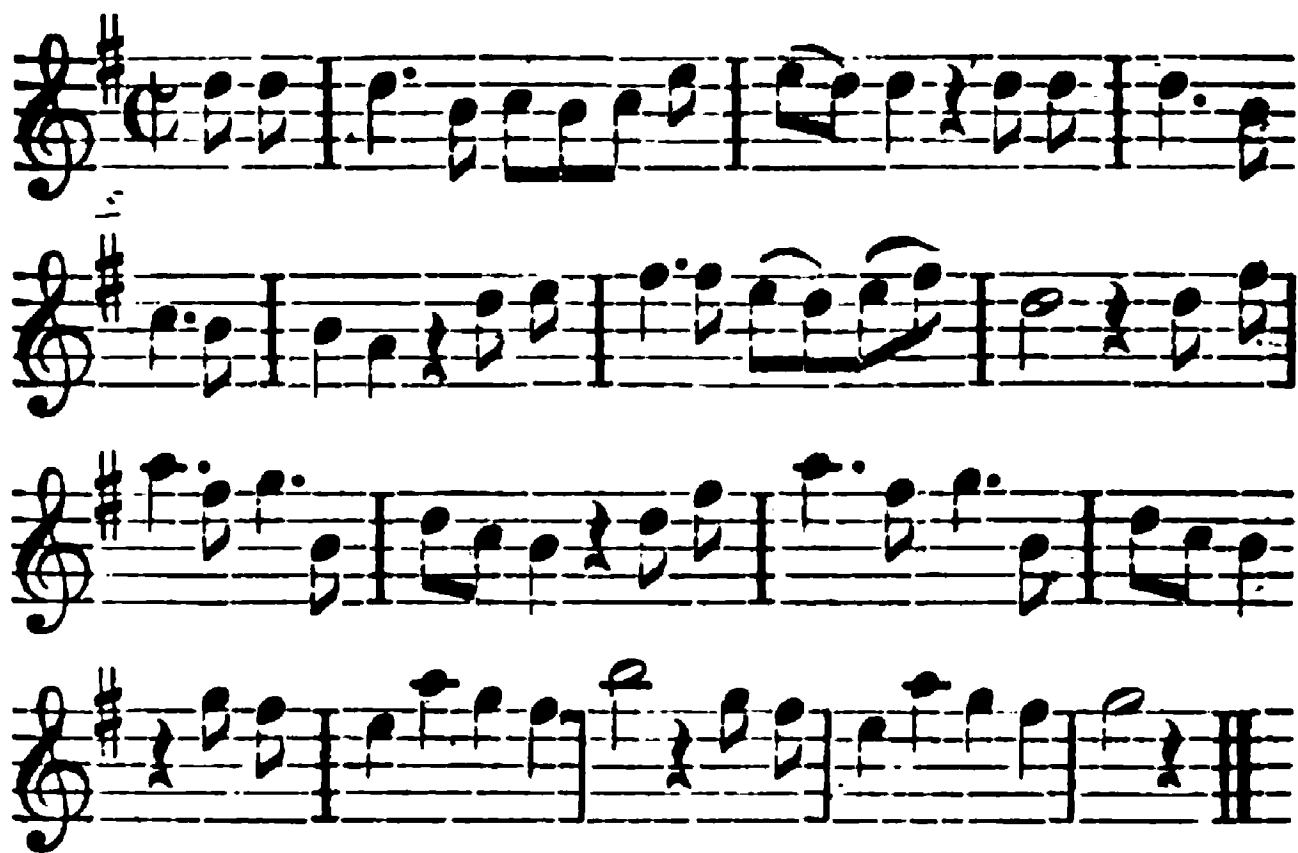
b. Po škole.



1. Blahoslavme světů Pána, - Syna, Ducha v
nebesích, - že nám věd a cnosti brána - se otvírá
ve plesích.

2. Srdce čisté, rozum jasný, - vůle k cnosti rozžatá! - Pro život nám dar ten spasný - moc udílí přesvatá.

3. Otče náš! jenž s nebe svého - na své děti pohledáš, - dej jich vůdcům blaha všeho, - dej, ať blažen Vládce náš.



Ó jak krásné jest učení, - krásný příklad! vyslyš pění, - Bože! slyš náš vroucí hlas; - chcemež moudřejšími býti, - lepšími v pozemském žití, - [zbožnějšími každý čas.]

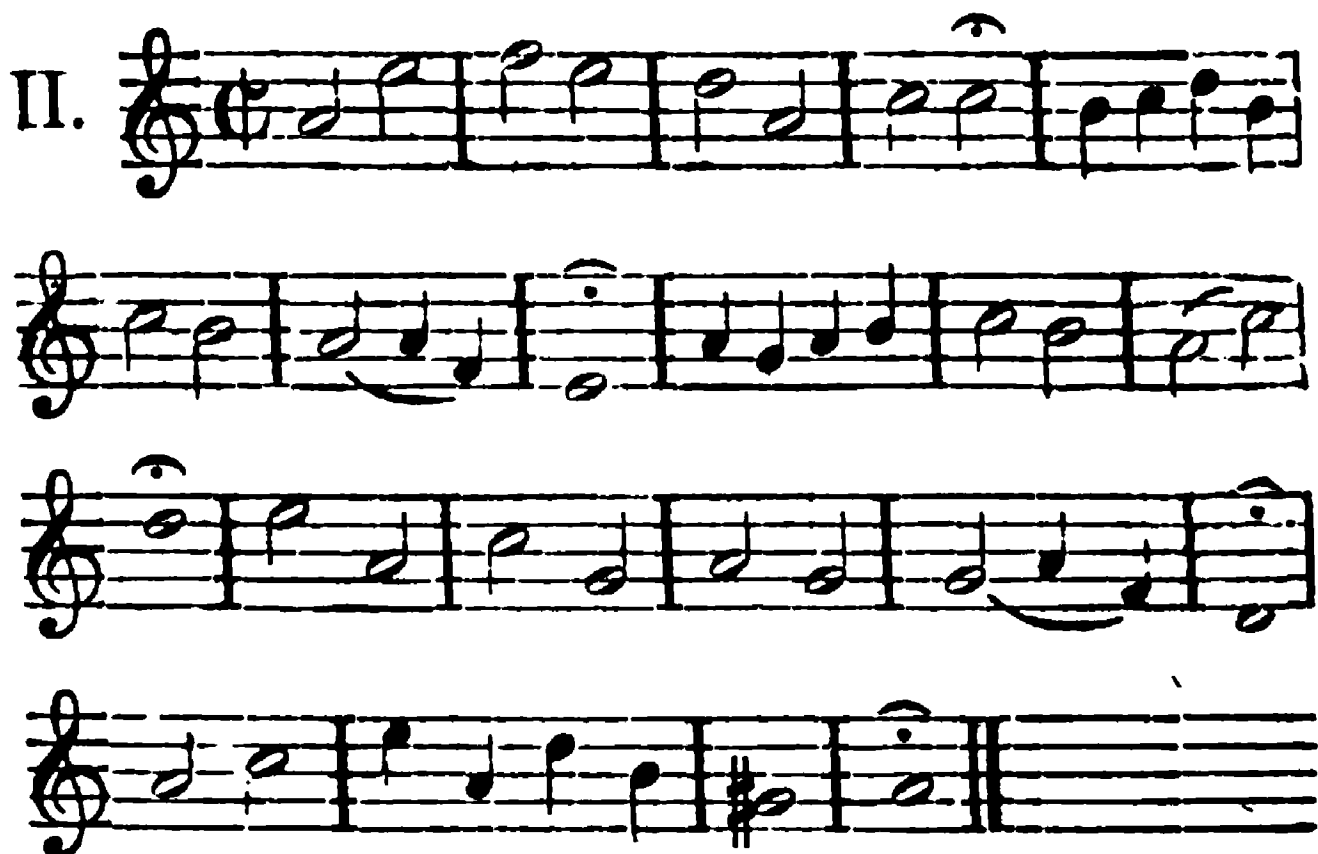
IV. Před kázáním a po kázání.



1. Otče, náš milý Pane, - dejž nám Ducha `sva-
tého; - prosíme, ať se stane, - pro Krista, Syna tvé-
ho: - ať nás naučí božského - pravdu zákona znáti, -
prorocství falešného - pilně se vystříhati.

2. Kriste, jenž jsi svým věrným - seslal Ducha
svatého, - před věky vyvoleným - od Otce nebe-
ského: - račiž nám této chvíle - téhož Ducha se-
slati, - abychom tebe mile - mohli v slovích poznati.

3. Ó milý Duše svatý, - rač naším hostem býti,
- jenž jsi v dařích bohatý, - nemeškej k nám přijíti:
- spravuj jazyk k mluvení, - dej nám dobré naučení;
- nachyl uši k slyšení, - zapal srdce k věření!



1. Pro zásluhy Syna svého, - Jesu Krista přemilého, - sešli, Pane, Ducha svého, - v milostech přebohatého, - ať nás osvítlí - každého.

2. Dej, ó dej nám stálou víru, - svatou lásku, v štěstí míru, - neúhonný mrav a sílu, - ať stojíme v světa víru! - s námi buď, Pane - vesmíru!

Po kázání.

1. Pochválen budiž Pán Bůh náš, - kterýž nyní nasýtil nás - svatým slovem, - jenž jest pokrm našim dušem, - Alleluja, Alleluja! - Pochválen buď Bůh, Alleluja!

2. Pochválen buď i Syn Boží, - jenž jest duší našich zboží, - neboť on sám - skrz smrt navrátil život nám, - Alleluja, Alleluja! - Pochválen buď Bůh, Alleluja!

3. Pochválen buď i Duch svatý, - jenž nás učí pravdu znáti, - Boha Otce - i jeho milého Syna, - Alleluja, Alleluja! - Pochválen buď Bůh, Alleluja!

V. *Písně obecné ke mši svaté.*



Kyrie. 1. Bože, před tvou velebností - na kolena padáme; - zapal v srdcích svou milostí - oheň lásky, žádáme: - bychom tebe milovali, - jak v nebesích anjelé, - oběť ti obětovali - podle tvé svaté vůle!

Gloria. 2. Sláva budiž na výsosti! - Čest a díky vzdáváme, - ó Ježíši, kterýž snímáš - tohoto světa viny, - k sobě do nebe přiveď nás - skrz své předražené rány.

Evang. 3. Boží slovo ukazuje - do věčné slávy cestu; - kdo to slyší a splňuje, - chvátá k Božímu městu. - Sprav, Ježíši, svou milostí, - abychom vždy plnili - slovo Boží s ochotností - a tobě se líbili.

Kredo. 4. V jednoho Boha věříme, - Otce všemohoucího, - Stvořitele nebe, země, - i v Krista, Syna jeho, - Duchem svatým a živým, - z Panny

naroděného; - pro nás na svět poslaného - v božství Otci rovného.

Obětov. 5. Přijmiž tu obět, ó Pane, - skrze ruce duchovní, - kterouž nyní podáváme, a kteráž se promění - v tělo a krev Syna tvého, - jak on v pravdě vyjevil, - když tuto obět nového - zákona ustanovil

Sank. 6. Svatý, svatý, Bůh náš svatý, - jenž jest Sabaoth nazván, - Otec i Syn i Duch svatý, - od věčnosti mocný Pán. - Plna jsou, Bože, nebesa, - i zem tvé velebnosti; - Hosanna ti všecko plesá, - tys hoden vši slavnosti.

Po Pozdvih. 7. Serafíni lásky plní - dolů s nebe sstupujte; - Boha svého s námi nyní - v Svátosti zvelebujte: - požehnaný, jenž přichází - v jmenu Páně Syn Boží, - od něhož milost pochází - tomu, kdo se poníží.

Po přijím. 8. Ó Ježíši, nejsem hoden, - bys ráčil přijít ke mně; - však nicméně, jen rci slovem, - a jistě uzdravíš mne. - V tebe věřím, v tebe doufám, - tebe nejvejš miluji; - že jsem zhřešil, oplakávám - a srdečně lituji.

9. Ty k své lásce mne vzbuzuješ, - ó Ježíši nejsladší; - a srdce mé rozpaluješ, - ó poklade nejdražší! - Když se mně v Svátosti dáváš, - přebývat u mne žádáš; - hříšný jsem, a přec mne rád máš, - kajícímu nebe dáš.

K požehnání. 10. Bože, požehnej nás všechny, - bychom v lásce trvali, - tvou milostí chléb anjelský - vždy hodně přijímali; - ať jsme živi k tvé cti, chvále, - k tvému vychvalování; - dej nám zdraví při tom stálé, - a věčné požehnání. — Amen.



1. Při začátku mše sv. Ti Bože se koříme,
- tvé Církve oudové, - přikázání plníme - co věrní
synové; - oběť tuto rač přijmout, - s níž tě osla-
vujem, - poklesky naše sejmout, - ať v hod pro-
zpěvujem.

2. Ku Gloria. Buď chvála, díky vzdání -
Bohu světa toho! ke cti jeho vzdělání, - od zástupů
jeho! - Pro slávu tvou plesáme, - Boží Synu, Pane,
- a srdce vyléváme - k tvé poctě oddané.

3. Před Evangelium. Proroctvím vůli zná-
me, - kteréš nám propůjčil; - konat jak vůli máme,
- Ježíš nás vyučil; - ach, vnitř do srdce skládej -
nám svá naučení, - k pokání nás spořádej, - ať do-
jdem spasení.

4. Ku Kredo. Bůh náš, věcí všech původ, -
poslal Syna svého, - umřít na lásky důvod - za hřích

lidu všeho; - ten Pán po z mrtvých vstání - chce soudit světa zlost, - svatý Duch skrz pokání, - skrz křest dá svou milost.

5. Při Obětování. Oběť tobě dáváme - z rukou kněze tvého, - co závdavek ať máme - dědictví my svého; - vem vše, co přinášíme, - upřímný buď to dar, - s tím tě Boha slavíme, - nás hříšných se nevar.

6. K Sanktus. Tvé slávy jasnost znejme, - ó králi vznešený! - svatý, svatý! zpívejme, - bys byl zvelebený; - my tě s sborem anjelstva - stokrát pozdravujem, - a s zástupem pozemstva - nejvyšš oslavujem.

Po Pozdvihování.



7. Po Pozdvihování. Ježíši, k nám pohleď, - smrt tvou připomínáme, - tvou krev, tělo dáváme - nyní v pravou obět; - ty jsi ten jediný, - v kterémž život svůj máme; - Ježíši, tě vzýváme, - buď nám nakloněný.

8. Po Pater noster. Svatých nebešťanů - prosbou a přimlouváním, - od bídy vystříháním - chraň nás všech křesťanů. - Milost, utěšení - popřej Boží Beránku! - kterýs na kříže stánku - vyjednal spasení.

9. Ku konci mše sv. S tělem naším spojen, - Ježíši, zůstaň věčně - by člověk byl bezpečně - před hříchem ozbrojen. - V dařích svých bohatý, - milost svou nám vždy zjednej, — tělo, duši pože- hnej - Otec, Syn, Duch svatý!

III.

Nápěv jako u písně před kázáním č. II. str. 15.

1. V sbor anjelů se stavíme, - trůnu tvému se blížíme, - Bože, tobě se klaníme, - lásku, moc tvou velebíme! - „Odpust viny nám,“ - prosíme.

2. Kristovu smrt zpomínáme, - v Něho naději skládáme, - v obět ti, Pane, dáváme, - cokoliv mílého máme: - „Nezamítej nás,“ - žádáme.

3. An z tvých špiží všechno brává, - tvor vše- liký čest ti vzdává. - Kraj nebeský provolává, - duch náš s úžasem vyznává: - „Věčně Bohu buď, - buď sláva!“

4. Král slávy věčné sestupuje, - v způsobách se zahaluje, - zde se svým lidem bytuje, - darů štědře uděluje: - klaň se, kde Bůh tvůj - kraluje!

5. Zveš nás, Pane, k stolu svému, - tomu hodu zázračnému, - smrt i život svěřen jemu: -

pomáheyž vždy stádcí tvému, - ať z něho k blahu -
jí svému!

6. Dílo svaté dokonané - ať se spásou pro nás
stane, - těší bratry v tresty dané; - příští tvé ať po-
žehnané - pro všechny nás je, - dej Pane!



1. Před tebou se klaníme, - Bože na výsosti! -
vstup před tvůj trůn, prosíme - náš zpěv s líbezností: -
když dle zákona tvého - obět ti věnujem; - dejž, ať
při ní z vroucího - srdce prozpěvujem. •

2. Sláva tobě s anjely, - ó Bože, zpíváme, - a pokoj s nepřátely - upřímně žádáme; - buď chvála, čest s vděčností - tobě, nebes králi, - že jsme tvé velebnosti - velikost poznali.

3. Sám Kristus nám učení : dal evangelické, - onoť jest utvrzení - víry katolické; - protož kdo je vyznává, - tenť nemůž zblouditi; - co Bůh k poznání dává, - musí pravda býti.

4. Věřím v jednoho Boha, - Otce všemocného, - skrze nějž zem i obloha - pošly jsou z ničeho; - věřím i v Syna jeho - jednorozeného, - s ním spolu podstatného, - Ježíš nazvaného.

5. Pevně též v Boha Ducha, - v jednu církev věřím; - a kdo jí neposlouchá, - za pohana držím. - Všech svatých obcování - s jedním křtem vyznávám, - život po z mrtvých vstání - věčný očekávám.

6. Přijmi z ruk svého sluhy, - všemohoucí Pane, - dary za naše dluhy, - tobě věnované; - ač jsou jen chléb a víno, - sprostičká podstata, - však budou tvého Syna - tělo a krev svatá.

7. Vzhůru své srdce, vzhůru - k Bohu pozdvihujeme, - a při anjelském kůru - „Svatý“ prozpěvujeme: neb plna jsou nebesa - jeho velebnosti, - jemuž i země plesá - nábožnou radostí.

8. Ó zázračné tajemství! - Bůh jest sstoupil s nebe, - a pro nás člověčenství - oblekl na sebe; - zas nové divy činí, - an před naší tváří - chléb, víno v Sebe nyní - mění na oltáři.

9. Věrné duše, plesejte - svatou veselostí; - Kristu poklonu vzdejte - v té divné Svátosti: - chléb s nebe sstupující - zde se pro nás láme, - život nám dávající - požívati máme.

10. Po šťastném dokonání - té svaté oběti - vztáhniž ku požehnání - ruce na své děti; - přivlastni cenu její - živým i zemřelým, - všem, jenž nouzi trpějí, - mdlým i osiřelým. — Amen.

(Zpívá se jako: Před tebou se klaníme, aneb dle následujícího
nápěvu:)



1. Ku Kyrie. Zde před tvou velebností -
v tvém chrámu klekáme, - ó Bože! z vysokosti -
tvou milost žádáme; - tvé svaté jméno ctíme, - ó
Pane, radostně, - a tebe velebíme, - vzhled' na nás
milostně.

2. Při Gloria. Buď Bohu na výsosti - zpěv
chvály zvučný vzdán - a milovníkům ctnosti - zde
svatý pokoj dán. - Jak tvá, ó Panovníku, - čest

nebe probíhá, - tak zvuk se našich díků - kraj světa rozlívá.

3. K Evangelium. Z úst Božích vyjevuje se šťastné poselství, - jímž pravá utvrzuje - se víra v křesťanství, - kýž nikdy nepoddáme - se zlému činění, - kýž šťastně odoláme - všech bludů vábení.

4. Při Obětování. Rač z rukou kněze vzíti - tu obět přesvatou, - a nech ji stále býti - nám za hřích výplatou; - ač se tu ukazuje - jen chléb a víno nám, - co v sobě obsahuje, - jest Ježíš Kristus sám.

5. Při Sanktus. Ó svatý, svatý, svatý - jest Bůh náš Hospodin. - Tak svatou bázní jatý - ti zpívá Serafín. - Tvé skutky, světa králi! - vše hlásá stvoření, - kýž hlas i naší chvály - jak nebesťanů zní.

6. Po Pozdvihování. Rač Otče s vysokosti - sem mile shlédnouti, - a od nás s laskavostí - tu obět přijmouti. - Patř na to umučení, - jež Syn tvůj podstoupil, - by lidi z odsouzení - svou smrtí vykoupil.

7. K Přijímání. Kdo smí jít k stolu tvému, - jsa hříchem zohaven: - rci slovem nemocnému, - a bude uzdraven, - mé srdce tužbou hoří, - by bylo schránkou tvou, - když v víře duch se koří, - splň žádost dychtivou.

8. K požehnání. Již obět předůstojnou - jsme vroucně skonali, - ó Bože, tvou moc hojnou - a milost poznali; - rač s námi mocně státi, - ó Otče milosti! - Skrz tuto obět dáti - nám věčné radosti.



1. Předzpěv. Pozdvihni se, duše, z prachu, - zaleť k rajským končinám, - s bázní vzleť, a beze strachu - vstup ve věčné lásky chrám: - vzleť, kde Bůh tvůj věčný sídlí, - blaží svaté, světice, - a vše kryje lásky křídly - jako plod svůj orlice.

2. Introitus. Tobě, Pane na výsosti! - s pokorou se klaníme, - srdce plná skroušenosti - v stánek tvůj přinášíme. - Sejmi s nich, což nečistého, - duch tvé lásky posvět nás, - pro zásluhy Syna tvého - milost tvá nás bídne spas.

3. Gloria. Sláva tobě, velký Bože, - jenž jsi stvořil tento svět, - jenžto voláš slunce z lože - a rozsíváš jarní květ; - sláva tobě, Otče, Synu: - s Duchem svatým v jednotě, - a ty sejmi, shlad s nás vinu, - v svém nás oslav životě.

4. Graduale. Ty, jenž dáváš klasům zrání, - jenžto šatíš lilie, - dej se nám vždy lépe znáti, - jak tě Syn tvůj zjevuje. - Svaté světlo slova Jeho - voď nás ve tmách života, - a života nebeského - svět nám věčná jasnota.

5. Kredo. Věřím v tebe, vševládnoucí, - jenž vše živly v moci máš, - jenžto láskou všemohoucí - zemi, nebe objímáš. - Věřím v tebe, Jesu Kriste, -

věřím v Ducha svatého: - Církev tvá sloup víry jisté
- a života věčného.

6. Obětování. Přijmi dary sluhy svého, -
jež tvá země zplodila, - ježto láska Syna tvého -
za obět vyvolila: - a ta obět buď ti milá - jako
obět Abele, - učiň, by se proměnila - v tělo, v krev
Spasitele.

7. S obětí tou obětujem - tobě všecku práci
ctnou, - službě tvoji zasvěcujem - tělo své i duši
svou. - Ke cti tvé a tvoji chvále - i všech lidí spa-
sení - tvou milostí směřuj stále všecko naše snažení.

8. Sanktus. Svatý, svatý! prozpěvují - tobě
nebes kůrové, - velebnost tvou oslavují - všeho světa
tvorové, - moudrost tvá se v bázni chválí - na zemi
i na nebi; - Hospodine, tvorstva králi! - tebe lid
tvůj velebí.

9. Od propasti v země lůnu - až na výsost
oblaků, - od prachu až k tvému trůnu - je svět pln
tvých zázraků: - jako krůpěj v širém moři - zmizí
naše schválení, - a proto se duše koří - tobě v tichém
klanění.

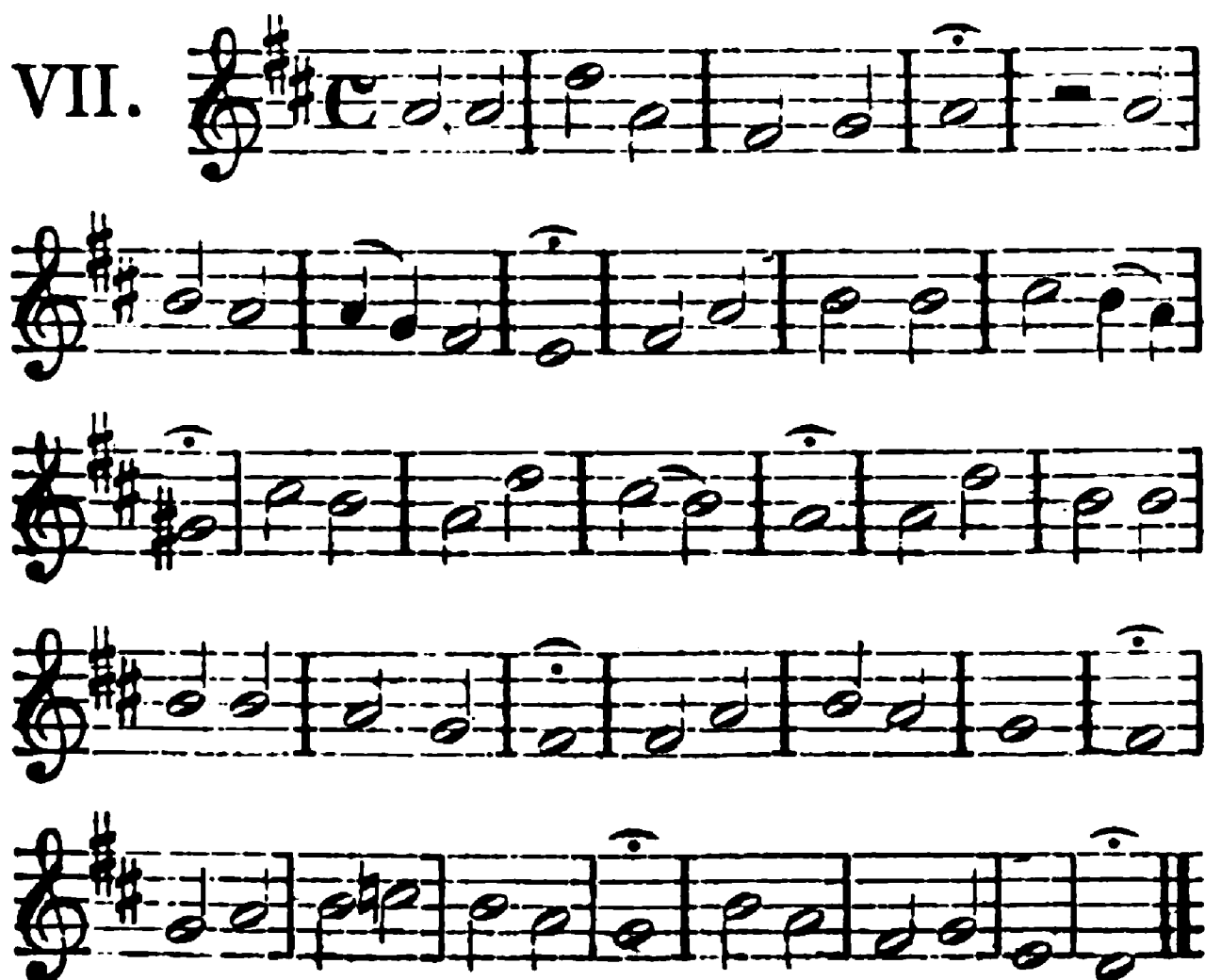
10. Po Pozdvihování. Plesej, duše, Bůh
je s námi, - dotkni srdce svých se strun: - ten, jenž
sídlí nad hvězdami, - mezi námi zvolil trůn. - Kľaňte
se Mu zástupové - všech věřících na zemi, - třešte
se, ó hříšníkové, - soudce stojí před vámi.

11. Serafín se v prachu koří, - cherub padá na
svou tvář; - neboť Ten, jenž světy tvoří, - snížil se
k nám na oltář. - Bože svatý, Bože silný, - jeden
v světa-oboru! - Nesmrtelný, nerozdílný, - Přijmi naši
pokoru!

12. Agnus. Pojdte, věrní, k stolu Otce, -
spějte sem, vykoupení! - Požívejte zde ovoce - k
duši svých nasycení. - Ovoce to stromu kříže, -
manna rajská, nebes chléb; - Bůh to, jenž nás s Bo-
hem víže, - každý jazyk Jej veleb!

13. Budiž s námi, Bože skrytý, - v nejsvětější svátosti! - tělo, duši s myslí, s city - osvět svou přítomností. - Uděluj nám své útechy - ve všech našich žalostech, - oslaď hoře, ukoj vzdechy - ve všech našich starostech.

14. Požehnání. Lid tvůj, Bože, se ti klaní - v rozloučení hodině, - uděl, Otče, požehnání - svojí věrné rodině; - žehnej církvi, žehnej vlasti, - žehnej všemu národu, - dej nám, Dárce věčné slasti, - ve všem dobrém úrodu.



1. Při Kyrie. Na své tváře padáme - před tvou velčností; - tuto obět, žádáme, - přijmi s líczností, - kterouž k tvému uctění Ježíš ustanovil, - když za naše spasení - umřít si zvolil.

2. Při Gloria. Sláva buď na výsosti - Králi nebeskému, - a pokoj s bezpečností - světu veškerému! - Neb tak Bůh svět miloval, - že dal Syna svého, - by se zaň obětoval - a shladil hřích jeho.

3. Při Evangelium. Kdož z Boha — slovo Boží - slýchá s pozorností, - na něm pevný založí - grunt své nábožnosti; - nechť v uších, v srdci zazní - hlas tvůj mocný, Pane! - by nás nesklíčil bázní, - když soud tvůj nastane.

4. Při Obětování. Zde chléb a víno, Pane! - tobě obětuji; - z moci tvé pak se stane, - žet to, co věnuji, - v pravé tělo — krev Krista - brzy se promění; - toť jest ta oběť čistá, - v níž máš zalíbení.

5. Při Sanktus. Svatý, svatý, svatý Pán - náš Bůh na výsosti! - ó kýž ctěn a milován - jest dle své hodnosti! - Ježíš se přibližuje - srdci skroušenému, - odpuštění slibuje; - ó vzdychejmež k němu!

6. Po Pozdvih. Hle, nyní sstoupil s nebe - Syn Boha živého! - co chléb živý tu Sebe - zas dává samého - za oběť Otci svému, - by naše hříchy sňal; - ó, klanějme se Jemu, - aby se nás ujal.

7. Při Agnus. Ó Beránku nevinný! - smiluj se nad námi, - odpusť nám naše viny, - rei: pokoj buď s vámi! - Hřích jest to zlé největší, - ó zbav nás od něho; - chraň pak i od vezdejší - bídy lidu svého!

8. Při Přijímání. Ó dejž milost hojnější, - ať srdce napravím, - ať, v ctnostech bedlivější, - obydlí připravím, - v němž až k mému skonání - stále bys přebýval, - bych z tvého obcování - vždy v dobrém prospíval.

9. Při Požehnání. Přehojné požehnání, - Pane! z té oběti - při všem našem jednání - vylej na Svě děti, - ať ospravedlnění - z chrámu vycházíme, - až tě bez zastínění - v nebesích spatříme!

VIII.

1. Zde v skroušenosti padáme, - ó Bože, před tvou tvář; - svá srdce k tobě zdviháme - a oči na oltář. - Shleď tváří na nás milostnou, - i odpusť vinu spáchanou; - svých tvorů opatrovníku, - nás nezamítej hříšníků, - nás hříšníků, - nás bídných hříšníků.

2. Z úst Božích vyjevuje - teď nám poselství, - jimž pravá utvrzuje - se víra křesťanství. - Kéž nikdy nepodáme - se zlému učení: - kéž statně odoláme - všech bludů vábení.

3. Rač z rukou kněze vzíti - tu oběť přesvatou, - a nech jí stále býti - nám za hřích výplatnou; - ač jen se ukazují - zde chléb a víno nám, - co potom obsahují, - jest Ježíš Kristus sám.

4. Ó svatý, svatý, svatý - jest Bůh náš, Hospodin! - tak svatou hrůzou jatý - ti zpívá Serafín. - Tvé skutky, světa králi, - vše hlásá stvoření: - kéž hlas i naší chvály, - jak nebešťanů zní!

5. Rač, Otče, s nebes vysokosti - sem milostivě vzhlédnouti; - rač od svých dítek v důvěrnosti - ti danou oběť přijmouti! - Viz na ukrutné umučení, - co Syn tvůj pro nás podstoupil, - by od věčného zatracení - nás hořkou smrtí vykoupil.

6. Hle, Ježíš dokonává, - náš přítel s lotry pní; - lká, bledne, ducha vzdává, - krev cedí poslední. - Ach, Beránek ten tichý - krev vlastní za nás dal, - a všeho světa hříchy - sám laskav na se vzal.

7. Jak smím jít k stolu tvému, - jsa hříchem zohaven? - Rci slovem nemocnému, - a budu uzdraven. - Mé srdce láskou hoří, - být nyní schránkou tvou; - když víře duch se koří, - splň žádost dychtivou.

8. Již oběť předústojnou - jsme svatě skonali, - v níž Bože tvou moc hojnou - a vlídnost poznali. -

Rač s námi mocně státi, - ó Otče milosti! - skrz tuto obět dáti - nám věčné radosti. — Amen.

IX.

1. Při Kyrie. Tu v chrámě tvém klečíme, - všemohoucí Otče náš! - k nebesům světlym hledíme, - kde ty, Věčný! sídlo máš! - Odpust nám všeliké viny, - odpust litované činy, - nezamítej hříšníků!

2. Při Gloria. Bohu nejvyššímu vděčně - chvalo zpěv buď zvučný vzdán! - a pokoj svatý srdečně - cnosti ctitelům buď přán! - Každý tvor velebiž tebe! - díků hlas pronikej nebe, - v světa kraj se rozlíhej!

3. Při Evangelium. Slova poznavše svatého, - slibuji zde s přísahou, - učení církve pravého - zachovávat s vší snahou. - Chraň nás, Hospodine! všudy, - ať nikdy klamové bludy - mysl věrná nevnímá!

4. Při Obětování. Pane! rač od nás přijíti - tu obět víry svatou, - a nechej ji stále býti - nám za hříchy výplatou. - Z vína krev — a z chleba tělo, - jenž pro nás na kříži pnělo, - budeť živý Kristus sám.

5. Při Sanktus. Tedy slávu, slávu pějme - Bohu v sídle hvězdnatém! - Jemu vroucné díky vzdeyeme - tu na místě přesvatém! - Kýž hlas náš tobě zavzněje, - jak v nebesích slávu pěje - Serafinů jasný sbor.

6. Po Pozdvihování. Patři, Otče, s trůnu výše - na obět vlídným okem, - an sbor věřících Ježíše - v citu chválí hlubokém. - Dejž, ať smazána jest vina! - ať nám umučení Syna - a jeho smrt prospívá!

7. Při Agnus. Dokonává již v bolesti - Spasitel, ach! s lotry pní! - nevinný za všech neřesti -

svou cedí krev poslední; - bychom přišli tam k oslavě, - hřích převzal na se laskavě - ten Beránek tichounký.

8. Po Přijímání. Pane! srdce mám nemocné, - jsa ve hříších postaven; - však jen vyřkni slovo mocné, - a budu hned uzdraven. - Učiň sám mou duši čistou, - tvé Božské milosti jistou; - splniž žádost dychtivou!

9. K Závěrce. Oběť, Pane! dokonavše - děkujem za tvou milost; - tvou nesmírnou moc poznávše - v tom doufáme laskavost. - Rač tu s námi přebývati, - nám své požehnání dáti, - pro oběť nekrvavou.

X.

1. Při Kyrie. Tebe, Otče! velebiti, - o tvé žádat milosti, - našich vin se pozbaviti, - posílnit se ku cnosti: - hle, to sem do tvého stánu, - k svato-svaté oběti, - k tobě nebes, země Pánu, - vede, Otče, nás děti.

2. Při Gloria. Jenž si chválu připravuješ - z úst i dítek nemluvných, - každý cit si oblibuješ - srdcí pravonábožných; - přijmiž slabé tyto zpěvy - od mládeže nevinné, - nimiž srdce naše jeví - díky tobě povinné.

3. Při Evangelium. Blahoplné náboženství - za dar máme nejvyšší, - které přijav člověčenství, - zvěstoval jsi, Ježíši! - Mistře! nech nás prospívati - v tom umění nebeském, - vždy dle něho obcovati - v tovaryšstvu počestném.

4. Při Obětování. Liboval-lis, Bože! sobě - oběť, již dal Abraham, - tak se víc zalíbí tobě - ta, již koná Syn tvůj sám; - Ježíš, kněz nejdůstojnější, - zhojiv strastný náš neduh, - obětí tou nejsvětější - v krvi shladil lidský dluh.

5. Při Sanktus. Protož, Otče! dovol tebe - v Synu slavněj' chváliti. - Zaplesejte zem i nebe! - Ježíš nás chce spasiti. - Ejhle! Otci představuje - kříž, na kterém za nás pněl, - a na němž se pozdvihuje - kněžskou rukou Spasitel.

6. Po Pozdvihování. Kriste! Tys před maličkými - tyto věci vyjevil, - před mudráky však světskými - svaté poklady své skryl: - že před námi na oltáři - co Bůh vládneš, věříme, - objasnění nebes září - vírou tebe vidíme.

7. Při Agnus. Ve prachu své hlubokosti - před tebou se koříme, - proniknutí tvou milostí - k tobě láskou hoříme. - V duchu pravé kajicnosti - v srdce své se bijeme; - k tobě s outlou důvěrností, - Ježíši! se vineme.

8. Při Přijímání. Pane milý! an sám pravíš: - Nechte dítek ke mně jít! - je žehnáš a blahoslavíš - nezkalený jejich cit: - kéžbychom též hodni byli. - k Tobě teď přistoupiti! - Rač nás s tebou, Pane milý! - Svátostí tou spojit!

9. Při Požehnání. Žehnej naše předsevzetí, - an silný jsi ve slabých; - Duchem svatým nech kráčet, - Bože! nás po cestách tvých; - na rodiče, učitele - vyli hojné milosti; - pak pro Krista Spasitele - uděl věčné radosti.

XI.

1. Na začátku. Bože, Otče přicházíme - sem, kde tvůj svatý oltář, - hled' na nás, jenž přednášíme - prosby naše před tvou tvář; - přijmi je se zalíbením - od nás všech v tom pění dnešním, - jenž se k trůnu blížíme, - a zde tobě klaníme.

2. Před Evang. Jak nám, Bože! tě chváli, - nad tvou dobrotu není! - žes nám ráčil oznámiti - slovo tvé, jenž k spasení - vede nás i tě k poznání, - hříšníka pak k polepšení; - a když tíseň nás souží, - srdce naše potěší.

3. Po Evang. Toužím-li dle víry Boží - žíti Bohu nábožně, - jako křesťan pravověrný, - líbím se mu jedině; - víra nemá mrtvá býti, - musí skutky se jeviti; - kdož tak žije v křesťanstvu, - má užitek i slávu.

4. Při Obět. Bože! jemuž se poroučím - na oltáři posvátném, - tobě v oběti přináším - sebe s duší i s tělem; - bych dle vůle tvé obcoval, - věřil, doufal a miloval; - toť jest obět nejlepší, - tobě, Bože, nejvyšší!

5. Při Sanktus. Bůh jest svatý svatě žíti, - hříchů všech se sprostiti, - chci se, Pane! přičiniti, - cestou ctnosti kráčet; - jako anjelé v nebesích - vůli Boží činí v plesích, - jako svatí ji činí, - tak ať každý ji plní!

6. - Po Pozdvih. Klekna před tebou se kořím, - pokřtěn v tě, jenžs mne spasil; - Synu Boží v tebe věřím, - žes nás krví vykoupil, - vysvobodil nás od zkázy, - učinil dědice Boží; - někdy pak všechnycky z hrobu - vzkřísíš zase k životu.

7. Při Agnus Dei. Jestli kdo život svůj vydal - zde za svého přítele, - jako Bůh se obětoval - za všechny nepřátele? - Mnoho mám ti děkovati, -

nemá víra má klesati, - budiž vždy mně nejbližší, -
nejdražší můj Ježíši!

8. Ku konci mše sv. Hle, obět jest dokonaná, - ne pak služba Boží tím! - Ta jest, bratří, neskončená - v životě tom vezdejším; - dej, ať vůli tvou činíme, - povinnosti své plníme; - a to sluje jedině - Bohu sloužiti věrně.

XII.

1. Při Kyrie. My dítky přicházíme - tě, Bože, oslavit; - rač z našich úst, prosíme, - si chválu připravit, - hřích člověčenstvo tížil, - a sevřen vinami - se člověk k tobě blížil - se strachem, s slzami.

2. Při Gloria. Jsa srdce milostného, - smrt nechtěl's hříšníka; - tys vydal Syna svého, - by spasil viníka. - I přišel — „pokoj lidu“ - tu pěli anjelé, - a vzal z nás naši bídu, - zjeviv se nám v těle.

3. Při Evang. „Bůh v třech osobách jeden - jest, lide, Otec tvůj; - On, láskou k tobě veden, - tě přijme za rod svůj; - já, jeho Syn, chci dosti - za tebe učinit, - jen nechtěj novou zlostí - svou spásu provinit.“

4. Při Obětov. Tak učiv, náboženství - nám čisté zvěstoval, - a službám člověčenství - se celý věnoval; - On léčil, těšil, radil, - odpouštěl, dobrodil, - i život v obět sadil, - by nás osvobodil.

5. Při Sanktus. Ay, již naposled jede - do města Spasitel, - lid slavně ho tam vede; - proč lká náš Těšitel? - Jež slyší zvučným hlasem - „Hosanna volati, - ti budou krátkým časem - krev jeho žádati.

6. Při Pozdvih. Viz, jakou láskou plaje! - za nás chce umřít! - a život v sobě maje, - svým ho chce sdělit! - I vliv ve svátost sebe, - dal se

svým přátelům; - pak se, by smířil nebe, - vzdal
svým nepřátelům.

7. Ti Pána nevinného - na smrt odsoudili; -
ti ruce, nohy jeho - na kříž jsou přibili! - Pozdvížený
na kříži - krev Ježíš vylívá! - a kletbu s naší tváří
- svou krví umývá!

8. Při Pater noster. Ach, zástup se naň
díval, - jak hříchy shlazoval, - se díval a posmíval,
- an zaň orodoval: - „Můj Otče! rač na milost - lid
padlý přijíti, - ó račiž mu blaženost - u sebe dopřít!“

9. Při Agnus Dei. Již umřel — v hrobě
dřímá, - od práce unaven, - smrtelnost s těla snímá,
- a vstává oslaven! - Tak vítězství své světí! - a
jak ho spatřejí - ty jeho věrné děti, - se jemu klanějí.

10. Při Požehnání. Teď žehná vykoupen-
cům, - a v nebe vstupuje, - tam nám svým vyvolen-
cům - stán již připravuje; - Duch boží, jenž od-
stoupil - od lidu padlého, - na člověka zas sstoupil -
na milost vzatého.

11. Závěrka. I nám dej ducha svého, - náš
božský příteli! - chcem žít dle slova tvého - být
tvými utiteli! - Ó rač nás v nevinnosti - na světě
zachovat, - rač věčné blaženosti - nám v nebi da-
rovat!



1. *Kyrie*. Skroušeností srdce svého - k tobě dnes přicházíme, - bychom tě, Boha velkého - oslavili srdečně; - kdož jest, kýmž by Božská láska - nepohnula k vděčnosti, - kterouž jeví každá částka - celé přirozenosti.

2. *Gloria*. Budiž tobě věčná chvála - na nebi i na zemi; - čest a chválu tobě vzdává - všeliké stvoření: - tys Otec všech, pokoj žádáš - od svých dítek každý čas, - pokorným odměnu dáváš, - oznámil nám Božský hlas.

3. *Evang.* Slovo tvé jest utěšené, - vede k věčné radosti; - kdo jen slyší ho pozorně, - a plní

s ochotností: - ten nabývá darů síly, - útěchy a moudrosti, - zvláště pak v poslední chvíli - bývá pln důvěrností.

4. K r e d o. Že jsi Pane Bůh jediný, - však Otec, Syn, Duch svatý; - Syn tvůj - že pro nás vtělený - Duchem svatým počatý. - Tomu všemu žes to zjevil, - pevně všickni věříme, - jednou pak v nebeské slávě - tebe zřejmě uzmíme.

5. O b ě t o v. Kněz ti nyní obětuje - chleba, vína částčku, - přijmiž Pane tuto obět - za nás a církev všecku! - Jsmeť my sice pro své viny - milostí tvých nehodni, - však želíce provinění, - naleznem odpuštění.

6. S a n k t u s. Svatý jest Bůh, svatý, svatý! - On byl prvé, nežli svět, - bude, když pomínou světy, - On nezná mezí, ni let. - Cherubíni prozpěvujte - Pánu Bohu věčnému, - Serafíni chválu vzdejte - jmenu Jeho svatému.

7. P o P o z d v í h. Na oltáři přítomného - Spasitele majíce, - Pána tak milostivého - ctíme, bez hříchu jsouce, - Jeho tělo na smrt dané - ať nám slouží k spasení: - krev Jeho pro nás vylitá - k věčnému oslavení.

8. K P ř i j í m. Jesu Kriste, Boží Synu, - jenž v svátosti přebýváš, - kterýž shladiv všecku vinu, - nám za pokrm se dáváš, - nedopusť, bychom tvé tělo - nehodně přijímali, - a k zahynutí věčnému - tím jednou se dostali.

9. P o t r e s c i n á s, pak-li z cesty, - ctnosti když pobloudíme, - posvětiž nás, ať se ctnosti - vždy věrně přidržíme. - Naplň láskou naše srdce - i svatou důvěrností, - tak tebe chváliti více - budem vždy s ochotností.

10. K P o ž e h. Obět chvály obětujem, - tak
plníc Pánu sliby, - pokoj lásku zachovejme - spolu
po všechny doby. - Jako jedno slunce svítí, - tak jen
jeden říd nás duch, - pak věčným štěstím nás sílí, -
naš dobrý, veliký Bůh.

VI. *Písňe k sv. požehnání.*



1. Svatý, svatý, svatý! - svatý, vždycky svatý!
- Ježíš Kristus s výsosti - v nejsvětější svátosti.

2. Svatý, svatý, svatý! - svatý, vždycky svatý!
- Jestli živá krev v tvém těle, - nesmírné bož-
ství celé.

3. Svatý, svatý, svatý! - svatý, vždycky sva-
tý! - Budiž na věky chválený, - ode všech velebený!



Svatý Bože, Svatý Silný, - Svatý a Nesmrtelný,
- smiluj se nad námi!



A - men.

1. *Pange lingua gloriosi - Corporis mysterium, - Sanguinisque pretiosi, - Quem in mundi pretium, - Fructus ventris generosi - Rex effudit gentium.*

2. *Nobis datus, nobis natus - Ex intacta virgine, - Et in mundo conversatus - Sparso verbi semine, - Sui moras incolatus - Miro clausit ordine.*

3. *In supremæ nocte cœnæ - Recumbens cum fratribus, - Observata lege plene - Cibis in legalibus: - Cibus turbae duodenarum - Se dat suis manibus.*

1. Zvěstuj těla vznešeného - jazyku náš tajemství, - oslavuj krev zrna svého, - jižto z milosrdenství, - pošlý z lůna panenského, - vylil král všech království.

2. Nám se podal, nám se zrodil - z panny, vadoou nejaté, - světem chodil, k Bohu vodil - slovem pravdy přesvaté; - a když světa cesty scho-
dil, - divem zavřel žití své.

3. S bratry u svatého stolu - když posléze stoloval, - a beránka s nimi spolu - po zákonu požíval, - dvanáctě apoštolů - za pokrm sám sebe dal.

4. *Verbum caro, panem verum, - Verbo carnem efficit, - Fitque sanguis Christi merum, - Elsi sensus deficit, - Ad firmandum cor sincerum - Sola fides sufficit.*

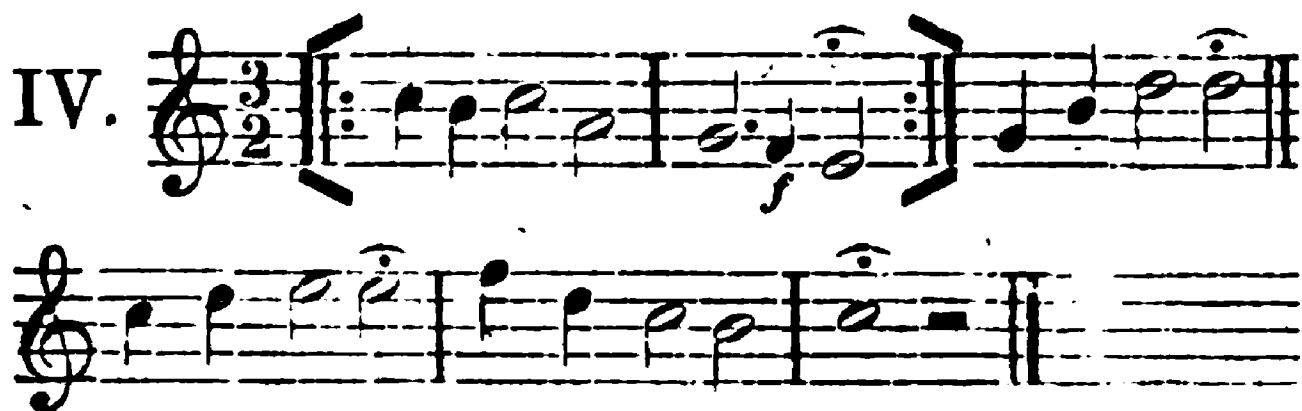
5. *Tantum ergo Sacramentum - Veneremur cernui, - Et antiquum documentum - Novo cedat ritui, - Praestet fides supplementum, - Sensuum defectui.*

6. *Genitori, Genitoque - Laus et jubilatio, - Salus, honor, virtus quoque, - Sit et benedictio; - Procedenti ab utroque - Compar sit laudatio. Amen.*

4. Chléb tu v pravé tělo slovem, - slovo mění vtělené, - víno v krev pak v divu novém; - ač jsou smysly zatměné, - srdce čisté víry slovem - v pravdě jest ujištěné.

5. Svátosti té neskonalé - čiňme vroucně poklonu; - ustup vše, co zastaralé, - novému teď zákonu, - síle mysli nedozralé - víra přispěj k úkonu.

6. Otci, Synu čest a chvála - prozpěvuj se v nadšení, - moc a sláva neustálá - buď i díkůčinění, - Duchu z obou neskonalá - čest a rovné chválení!



1. Poklekni na kolena, - ó duše bohabojná! - neb se tobě uděluje - milost přehojná.

2. Patř zde na Boha svého - v Svátosti zakrytého; - žádej ho srdcem skroušeným - za milost jeho.

3. Buď ode všech chválený, - uctěný. zvele-
bený, - ó Kriste náš nejmilejší, - zde vystavený.

4. Přispěj nám svou milostí, - zaopatř nás
svou živností; - uděl chleba potřebného - nám všem
s výsosti.

5. Pak tím anjelským chlebem, - nejvzácněj-
ším pokrmem, - posilň před smrtí na cestu - svým
svatým tělem.

6. Po smrti rač nám dáti, - v nebesích pře-
bývati: - „Svatý, svatý, svatý Bůh náš“ - prozpěvo-
vati. — Amen.



1. Na kolena padejme, - hluboce se klanějme;
- Krista v Svátosti skrytého - vroucně vzývejme.

2. Jak před dnem umučení - při večeři poslední,
- tak chléb nyní na oltáři - v své tělo mění.

3. Manna nám s nebe prší, - chystá se pokrm
duší; - Ježíš přítomný v Svátosti - svých prosby slyší.

4. Požehnej nás, Bože náš, - opatruj nás každý
čas; - ty, jenž pod způsobou chleba - s námi pře-
býváš.

5. S trůnu milosrdenství - patř na nebezpe-
čenství, - Kriste, jenž křehkost padlého - znáš člo-
věčenství.

5. Vzbud' v nás pravou skroušenost, - uveď
v nás spravedlnost; - posilňuj tím svatým chlebem -
duši na věčnost. — Amen.



1. Pro tvé svaté, drahé rány, - Ježíši ukřižo-
vaný, - smiluj se nad námi!

2. Nam, jenž tobě se klaníme, - smrt tvou
vděčně velebíme, - uděl požehnání!

3. Po tom časném putování - uděliž nám pře-
bývání - v nebeském království. — Amen.



1. Bože Otče! všech praotců chvála, - čest a
díky tobě každý čas; - by se každé chvíle rozmá-
hala - moc i láska, slávy tvé ohlas!

2. Ach, pro tvé k nám laskavé jednání - podej ruku svou nám otcovskou! - Uděl nám i králi pože-
hnání, - žehnej vesměs naši vlast drahou!



1. Ó Bože! zde se tobě klaníme, - o pomoc tvou v svých bídách prosíme, - Svatý, Svatý, Svatý, - Pán Bůh vždycky Svatý, - pochválen buď s vroucností - v nejsvětější Svátosti.

2. Buď tělem svým a krví pokrm nám, - a požehnejž nás Svrchovaný sám; - Svatý, Svatý, Svatý atd.



VII. Písně adventní.



1. S nebe posel vychází - od dávna žádaný, -
k Panně Marii vchází - od Boha poslaný, - ten raj-
ský archanjel, - nazvaný Gabriel.

2. Pokorně se pokloniv - koná své poselství; -
své hlavy ctně nakloniv - ctí svaté panenství; - pannu
pozdravuje, divnou věc zvěstuje.

3. Zdravas, Panno, milostí - Božskou naplněná;
- krásou všelikých cností - nad jiné vznešená: - máš
Rodičkou býti, - Syna poroditi.

4. Syn Boží tebe volí, - chce ti matkou míti; -
jak jen srdce tvé svolí, - hned máš ho počítí; - svol,
ó Panno čistá, - počni Pána Krista!

5. Proč se rdiš, proč vyptáváš, - jak to může
býti? - Ač může nepoznáváš, - nemeškej svoliti; - pa-
nenství nezrušíš, - že jsi matkou, zkusíš.

6. Neboj se, to učiní - sám Bůh všemohoucí; -
tobě čisté zastíní - Duch svatý žádoucí. - Co nelze
mysliti, - Bůh může činiti.

7. Když tak Maria slyší - anjela svatého, - dí:
jáť jsem ta nejnížší - dívka Pána svého; - podle tvých
slov se staň, - co chce můj Bůh a Pán.

8. *Plesej, královno rajská, - že jak jsi svolila, - divné věci moc Božská - v tobě způsobila: - počala's v svém těle - světa Spasitele.*

9. *Ó divná věc a nová, - Bůh ponížil sebe! - ježž jsi skrze svá slova - přivábila s nebe; - na tvé jedno slovo - utělil se Bůh „Slovo“.*

10. *Milá Boží Rodičko! - buď naší řečnicí; - promluv za nás slovíčko, - buď orodovnicí: - koho ochraňuješ, - od pekla zbavuješ. - Amen.*

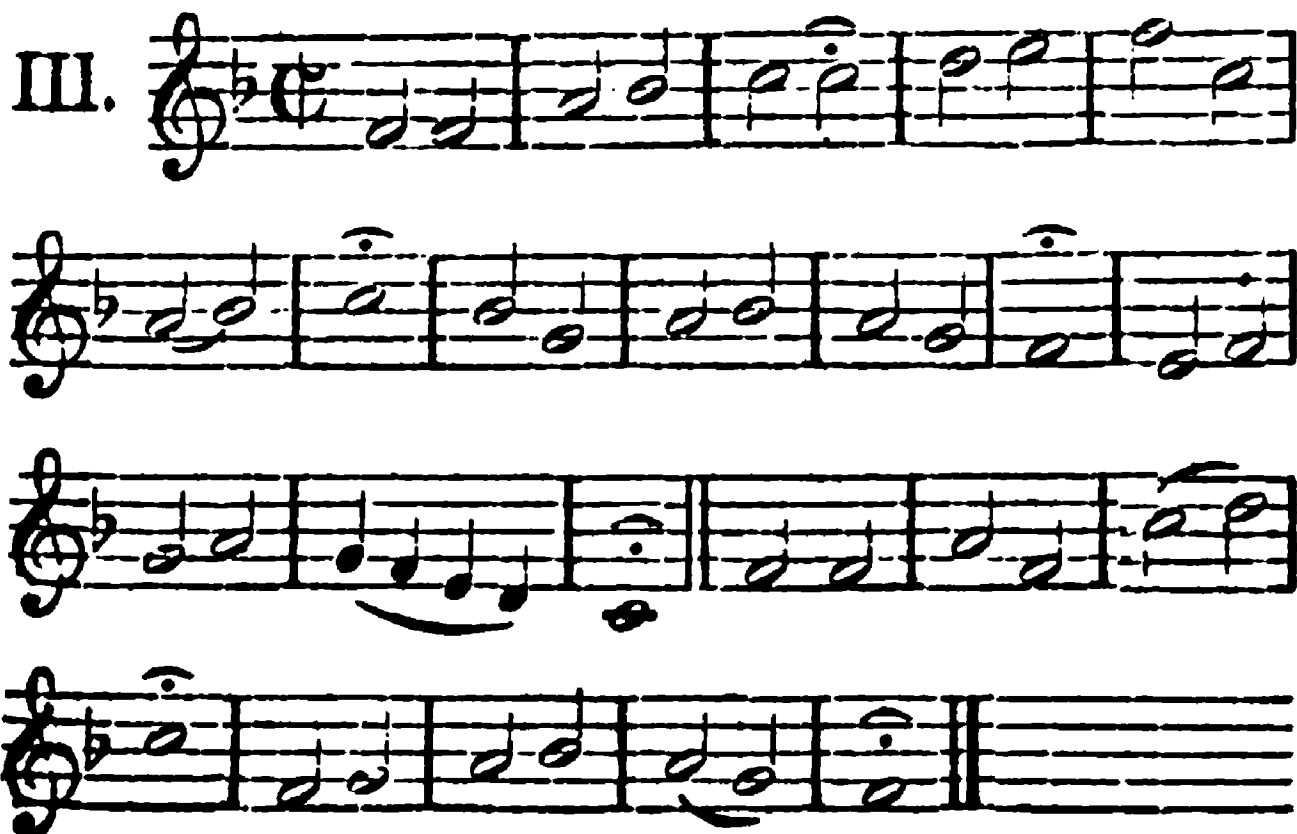


1. *Hle, přijde Pán, Spasitel náš, - cestu jemu spravte; - přijde žádaný Messiáš, - srdce mu připravte. - Přijde, přijde náš Spasitel, - všickni zaplesejte; - přijde, přijde Vykupitel, - chválu Bohu vzdejte!*

2. *O kterémž prorokovali - proroci v dávnosti, - jehož toužebně žádali, - by přišel s výsošti. - Přijde, přijde atd.*

3. *Plesejte, svatí otcové, - kteříž jste v temnosti; - zastkví nám radosti nové - slunce spravedlnosti. - Přijde, přijde atd.*

4. *Již přijala Panna čistá - nebeské poselství, - že má porodit Krista, - nezrušíc panenství. - Přijde, přijde atd.*



1. Otče všemohoucí, - předivný v své moci; -
 Pane, všem světům znám, - jenž jsi dal syna nám -
 jednorozeného: - buď ti chvála z Něho!

2. Ó divná milosti! - ó té laskavosti: - Pán,
 maje trestati, - chce se smilovati, - Syna za nás dává!
 - Věčná Mu buď sláva!

3. Posílá na zemi - k našemu spasení, - koho
 z dávna slíbil - těm, jichž si oblíbil, - kohož jsou žá-
 dali, - jenž prorokovali.

4. „Prolomíž nebesa - v pannu ctnou se nesa! -
 Ó Pane, ukážiž - milosrdenství již; - ó nakloň nebes
 svých, - sstup, potěš ztrápených!“

5. Tak jsou tě žádali, - kdo věrnost trou znali;
 - tak k tobě volali, - kdo v trestu vzdychali: - pa-
 mátkou přítomnou - vzbud' i v nás žádost ctnou.

6. I hned se v to vloží - milostný Syn Boží, -
 chce být přímělníkem, - smírcem, prostředníkem -
 mezi lidem hříšným - a Otcem nebeským.

7. V Božství neproměněn, - ve všem Otcí roveň,
 - volí se zmařiti, - způsob sluhy vzíti; - čím byl, v
 tom nepřestal, - čím nebyl, to přijal.

8. Všech strastí čitelnost, - lidská v Něm smrtelnost; - ač v žití nevinném, - zázračně počatém, - za hřích všeho světa - má být On výplata!

9. Ký rozum pochopí, - ký jazyk vypoví, - ó Pane, lásku trou? - Světy nad ní žasnou! - Ach, a což my díme? - my se ti klaníme!

10. Chvála budiž tobě, - Kriste, věčný Bože, - s Otcem, Duchem svatým, - věčně požehnaným! - Přiveď z tvé milosti - nás do své radosti.



1. „Rosu dejte oblakové, - pršte Spravedlivého!“ - volali jsou prorokové - z hrobu kletby tmavého. - Přišel, a s ním požehnání, - jenž jak jarních větrů vání, jako rosa nebeská - všemu vznik a radost dá.

2. V Nazaretu, Gabrieli! - tam, kde bydlí Maria; - vyříd' rychle, archanjeli: - „Zdrávas milosti plná!“ - dí náš Bůh, a anjel chvátá, - panna milostí jest jata; - rci: mým Synem slouti má, - kohož zrodí Maria.

3. A tu světa Vykupitel - z dávná nám zaslíbený, - přišel milostný Spasitel, - k nám lidem ponížený. - On zahnal temnosti strašné, - zkroutil srdcí lidských vášně; - jemu zazní v plesání - naše prozpěvování.

4. Nechtěj pádu víc se strašit - v Adamu spáchaného; - Bůh tvůj zná i duchy plašit - pekla rozhněvaného. - Víra pudí ouzkost, zmatek; - doplňuje nedostatek - milostí svou mocný Bůh: - slav ho věčně každý duch!

5. Trudný obraz pádu tvého, - člověče vykoupený, - setřel skrze Syna svého - Bůh věčně milovaný. - Nebesa se rozjasňují, - slávu Bohu prozpěvují; - anjelé ti kývají, - pokoj tobě hlásají.

6. Hle, moc pekla ponížena, - hříchů pouta zlomena; - věčná smrt je potlačena, - duše tvá obhájena. - Nebesa se otvírají, - slávy věnec podávají - anjelé již ctnostnému - tvoru vykoupenému.

7. K trůnu tvému, lásky plný - Bože, se již blížíme; - přišel's, Kriste, zaslíbený, - k hodům tvým se strojíme. - Alleluja, svatý mocný! - Sláva tobě, nesmrtelný! - Budiž od nás zveleben - na věky věkův. Amen.



1. Pochválen budiž, jenž se k nám - bere ve jmenu Páně! - Onť světa Spasitel, volám, - vtěliv se v Panny schráně; - o nížto zřejmě psáno jest: - žet ona, - zkusíc často lest, - přec hadu potře hlavu.“

2. Ježíši, k němuž volali - otcové bez přestání, - v temnostech jsouce žádali - srdečné smilování: - „Nebesa s hůry deštěte, - a ctnostného vyprejštěte - oblakové nebeští!“

3. Otevři plodná země se - a vypuť Messiáše! - Prolom závory brány vše, - ó Bože, blaho naše. - O němž nebesa, zem svědčí, - před nímž i celý svět mlčí, - a v pokoře se klaní.“

3. Tys ráčil na svět přijíti, - nad ďáblem bys svltězil, - a věčného zahynutí - milostivě nás zbavil! - „Neb ty jsi slovo vždy věčné, - od Boha Otce zplozené, - tělem jsa učiněno!“

5. Zavítej Synu Boží nám, - který jsi sstoupil s nebe! - Co světlo pravé, život sám - obětuješ pak sebe - nám hříšníkům! Tot dobrota, - milosrdenství, štědrota, - neskončená to láska!

6. Hosanna, budiž požehnan - na nebi i na zemi, - ode všech národů poznán, - jenž vládneš nade všemi! - Hosanna, Králi Israel! - Synu Jesse! Emanuel! - Hosanna na výsostech!

7. Čest ti a díkůčinění - pro tvé svaté vtělení:
 - dej hříchů nám odpuštění, - dej věčné potěšení - po
 smrti, když my povstanem, - ať k tobě se již dostanem,
 - na věky věkův. Amen.

VIII. Písně vánoční.



1. Narodil se Kristus Pán, veselme se; - z růže
 kvítek vykvět nám, radujme se. - Z života čistého,
 - z rodu královského - nám, nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se, - ten na
 svět poslán jest, radujme se. - Z života atd.

3. Člověčenství naše, veselme se, - ráčil vzíti
 na se, radujme se. - Z života atd.

4. Goliáš obloupen, veselme se, - člověk jest
 vykoupěn, radujme se. - Z života atd.



1. Prozpěvující vesele, - chvalme všickni Spasitele - z jeho divného zrození, - v němž dal nám utěšení.

2. Ten, který nebesa stvořil, - bohatství, krásu v zem složil, - věčný, mocný král nebeský - sstoupil v život pozemský!

3. Velebná, šťastná to změna! - noc jako den osvětlena; - plesají sbory anjelské, - žasnou pastvy Betlémské.

4. „Bohu na výsostech sláva! - Lidem mír, blaho podává - Bohu oddaným na zemi - Kristovo narození!“

5. Nebojte se pastýřové!“ - dí anjel; - „nesu vám nové - poselství, dávno žádané, - proroky slibované.“

6. Přijavše to zvěstování, - hledají dítě v chvátání, - dary nesou, plesajíce, - v prachu se mu koříce.

7. Jenž kvítka krásně šatívá, - nebeské ptačtvo krmívá, - jehož vůlí světy běží — ten v chudých jeslích leží!

8. Ó klaň se duše, klaniž se Mu, - Bohu pro tě vtělenému! - Bůh pro tvoje povýšení - v takovém unižení!

9. Prosíme tě, Otče milý, - v moudrosti, lásce
nestíhlý, - dejž nám, skrze Syna svého - choditi v
světle Jeho.

10. Kriste, pro tvé narození - dej ve víře se-
sílení, - v zákoně tvém dej nám státi, - do smrti
setrvati!



1. Nesem vám noviny, - poslouchajte, - z Be-
tlémské krajiny, pozor dejte; - [slyšte je pilně a
neomylně], - rozjímejte.

2. Syna porodila - čistá Panna, - v jesličky
vložila - Krista Pána; - [jej obvinula a zavinula] -
plenčinkama.

3. K němužto anjelé - s nebe přišli, - i také
pastýři - jsou se sešli, - [jeho vítali, jeho chválili],
- dary nesli.

4. Anjel Páně jim to - sám přikázal, - když
se jim na poušti - všem okázal; - [k Betlému jíti,
neprodlévati] - hned rozkázal.

5. Ejhle při Kristovu narození - stal se div
veliký v okamžení; - [nebo noc tmavá se proměnila]
- v světlo denní.

6. Anjelé v oblacích prozpěvují, - narození
Páně ohlašují, - [že jest narozen, v jeslích položen],
- oznamují.

7. I my též křesťané nemeškejme, - k těm
svatým jesličkám pospíchejme; - [Ježíše svého, Pána
našeho] - přivítejme.

8. Vítej nám, Ježíšku s nebe daný, - jenž jsi se narodil z čisté Panny; - [pohlédni na nás, a přijmi od nás] - tyto dary.

9. S nebe jsi sstoupil k nám z pouhé lásky, - krásné Jesulátko, kvítku rajský; - [jakýs spanilý a ušlechtilý,] - celý krásný.

10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, - žes i pro něj nebe nelitoval, - [sstoupil jsi s nebe, abys sebe] - obětoval.

11. Přijmi ty nábožné dary od nás, - milostivý Králi a Pane náš; - [tvoje poddané, tobě oddané] - ty dobře znáš.

12. Děkujem ti za tvé narození, - které nám přineslo vykoupení, - [na které jistě čekalo lidské] - pokolení.

13. Žádáme s srdečnou skroušeností, - bysi nás uvedl do radosti; - [tam, kde přebýváš, slávy požíváš] - na věčnosti. -- Amen.



1. Zvelebujem tě s vroucností, - jenž přicházíš k nám s výsostí, - Syna, Otce věčného, - z Panny dnes zrozeného.

2. Bůh sám, Bůh se poníží, - s nebes k nám na svět sstupuje, - tělo bere na sebe, - by nám připravil nebe.

3. Noc, ona se přiblížila, - jenž den jasný zpřisobila; - radují se anjelé, - zvěstují Spasitele.

4. Pastýřům se ukazují, - novou věc jim vyjevují, - prozpěvují s radostí: - čest Bohu na výsosti.

5. Ó jak velké dobrodiní - přívětivý Bůh nám činí! - Láska Otce věčného - dává nám Syna svého.

6. Boha Otce vyznáváme, - důvěrnost v něho skládáme; - onť jest Stvořitel všeho, - živí, chrání každého.

7. Syna jeho, jenž v bytosti - roveň Otcí od věčnosti, - k nám se chtěl ponížiti, - z Marie naroditi.

8. Ducha svatého též ctíme, - že řídí církev, věříme; - onť rozum osvětluje, - milost nám uděluje.

9. Pane, od dávna žádaný, - přišel's, od Otce poslaný, - na svět z hojné milosti - nésti lidské křehkosti.

10. Svatý, svatý, dobrotivý, - svatý Pán a spravedlivý, jenž v nebesích kraluje, - k lidem se ponižuje.

11. Sláva Bohu na výsosti, - Synu v slávě, v důstojnosti - Otcí vždycky rovnému, - Spasiteli našemu.

12. Kristu Pánu se klanějme, - čest a chválu jemu vzdejme; - onť jest náš Vykupitel, - vůdce, bratr a přítel.

13. Božské dítě jest nám dáno, - nemluvňátko darováno, - skrz kteréž nám nastává - život věčný a sláva.

14. Beránku Boží, Ježíši! - opustil's nebeskou říši; - pro nás jsi byl zrozený, - do jeslí byl vložený.

15. Snášel's všech bolestí tíži, - trpěl's hořkou smrt na kříži; - smrtí jsi nás vykoupil, - pak do slávy své vstoupil.

16. Raduji se, Spasiteli, - v tobě, můj Vykupiteli! - Ty jsi sám sebe zmařil, - bys nás hříšné obdařil.

17. Za tu milost děkovati, - čest a chválu ti vzdávati, - toť budiž bez přestání - naše usilování.

18. Otče, Synu Spasiteli, - Duše svatý, Těšiteli! - přispěj nám svou milostí, - uveď k věčné radosti. — Amen.



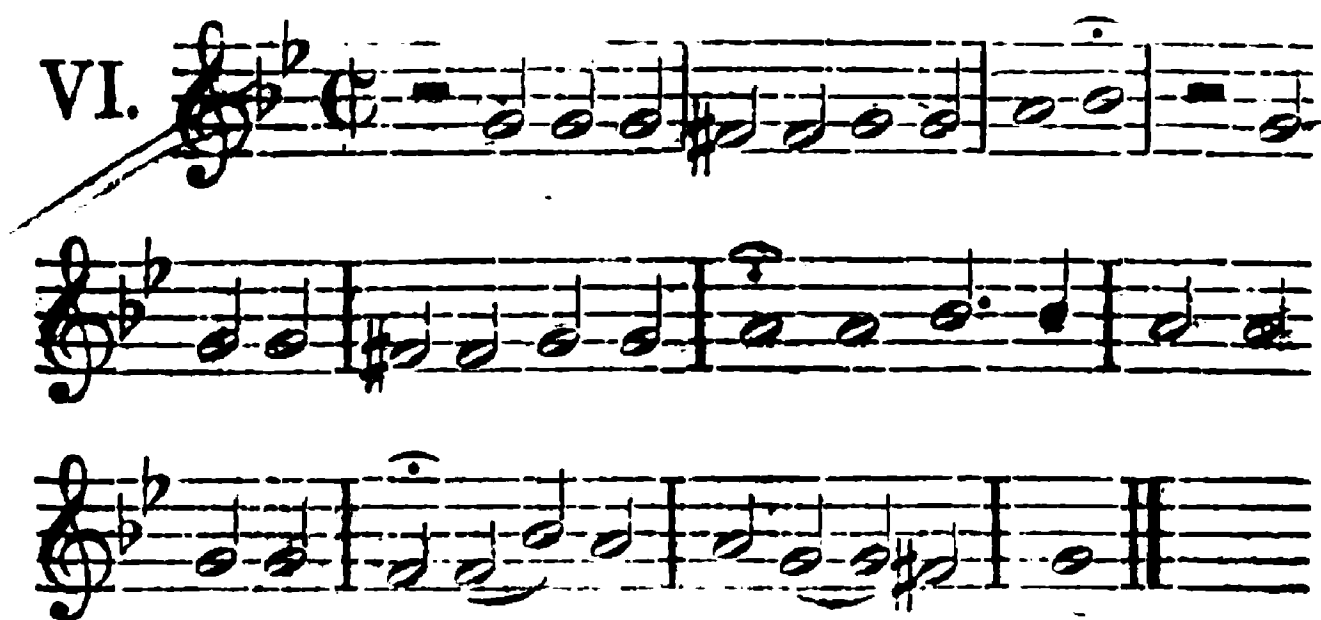
1. Boha Otce věčného chvalme z milosti, - že ráčil seslati s nebeské výsosti - Syna svého milého, - v Božství Mu rovného, - hříšnému lidu svému, - by jej, slavný vítěz, - odjal ďáblu zlému.

2. Blahoslavené oči, které spatřily, - po čem zbožní Otcové z dávna dychtěli, - nad čímž když dary nesli, - i králové žasli: - v cizině, v slabém těle, - v pláči, v chudých plénkách, - nebeského krále!

3. Pastýřům anjel o Ném s plesáním pravil; - pohanům Bůh zrození Jeho oznámil - hvězdou málo vídanou: - Simeon kněz s Annou - v chrámě když Jej poznali, - v svatém roznícení - Bohu čest vzdávali.

4. Herodes zlý zrození Jeho se leká, - darmo na návrat králů slíbený čeká; - chtěje Ho zahladiti, - dá děti vraždit, - darmo — dlít Josef již s Ním - na anjelův rozkaz - v Egyptě sousedním.

5. S králi se ti, Pane, v pokoře klaníme, - v obět ti upřímnou s nimi přinášíme - celé svoje konání, - myšlení, žádání: - kýž mají u tě ceny, - jakž mudrců dary, - Králi oslavený!



1. Den přeslavný jest k nám přišel, - v němž má býti každý vesel, - radujme se, veselme se - v tomto narození.

2. Dítě se nám narodilo, - proroctví se vyplnilo, - radujme se, veselme se - v tomto narození.

3. Isaiáš prorokoval, - anjel Gabriel zvěstoval, - radujme se atd.

4. Že se narodilo dítě - v Betlémě, v tom malém městě, - radujme se atd.

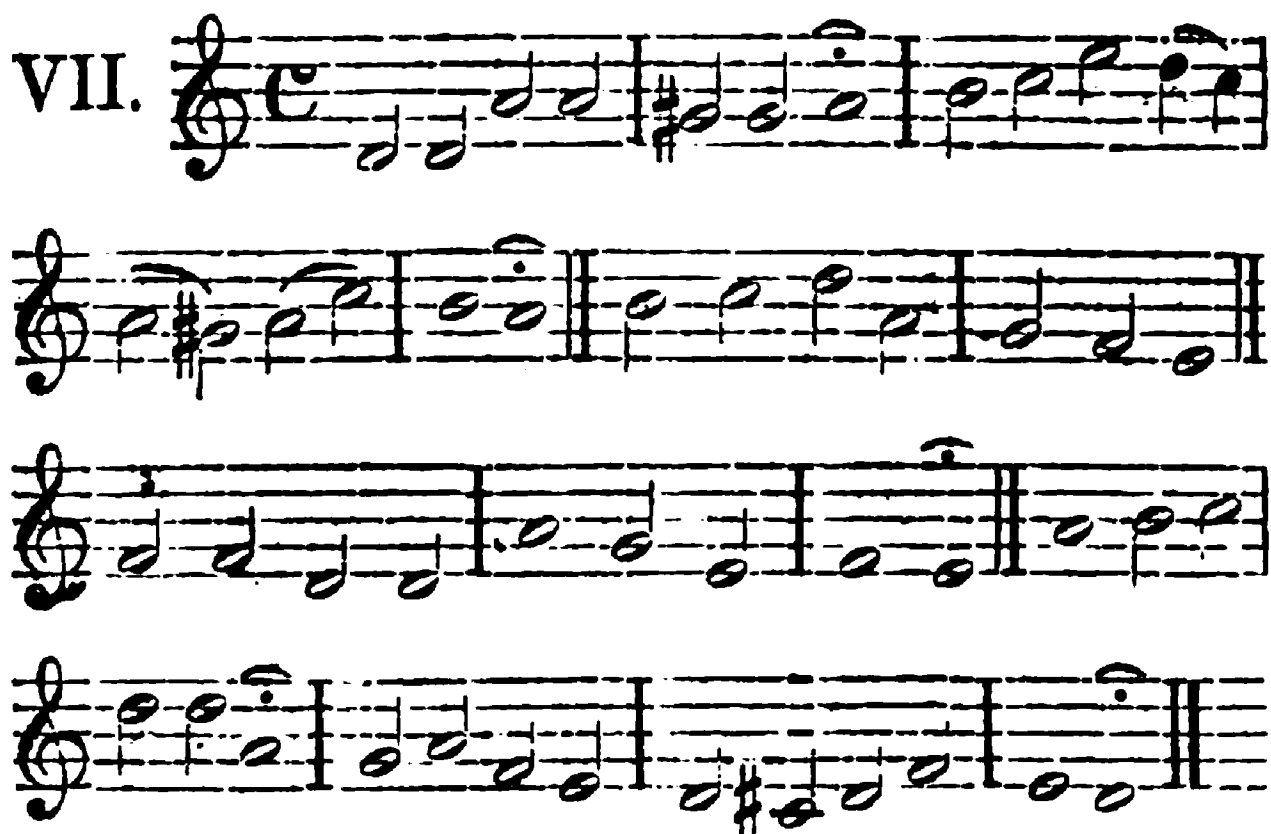
5. Že přijeli tři králové, - nesouce dary veliké, - radujme se atd.

6. V hospodě místa nemělo, - mezi hovady leželo, - radujme se atd.

7. Kriste, pro tvé narození - dej nám hříchů
odpuštění, - radujme se atd.

8. Ať nás nezžehne věčný plamen, - uchovej nás,
Kriste, Amen. - Radujme se, veselme se - v tomto
narození.

(Zpívá-li se píseň ta na nový rok, přidá se
místo „v tomto narození“: „v tomto novém roce.“)



1. Tři králové znamenali - hvězdu, kterou jsou
viděli, - hned své koně sedlali, - do Betléma jsou
se brali, - na krále se ptali, - doptavše se, jemu
dary dali.

2. Zlato jsou na znamení - dali věčného kra-
lování, - a myrhu na znamení - jeho svatého umu-
čení, - kadidlo jsou dali, - a v tom věčné kněžstvo
znamenali.

3. Panna Syna počala, - panenství své nezrušila, - nám Boha porodila, - a čistou pannou zůstala, - jsoucí jeho dceří, - jestiž také i máteří.

4. Nechtěj to v mysl bráti, ani se mnoho na to ptáti, - kterak se to může státi, - byť mohla být jeho máti, - než sprostně věřiti, - chceš-li kacířstva ujíti.

5. Jak slunce sklo proráží, - však skla nikdy neuráží, - tak ta Panna předrahá, - porodivši nám Boha Pána, - panenství nezrušila, - pravou matkou Boží byla.

6. Otcové jsou žádali, - a k Bohu bez přestání volali: - Brzo-li se vyjevíš, - a nás naší psoty zbavíš? - Bože, rač nedlíti, - ale rač dolů s nebe sstoupiti.

7. Blahoslavené oči, které - zasloužily viděti - toho drahého Pána, - na němž není lest shledána, - dej tvůj znát obličej, - a nás v věčném pokoji zachovej.

8. Protož my zde na zemi - se všemi svatými anjely - chvalmež to drahé dítě, - ať nám ráčí zde na světě - mír a pokoj dáti, - potom s tebou v nebi přebývati. — Amen.



1. Proroctví se vyplnilo, - světu převznešené, -
dětátko se narodilo, - lidem přerozkošné, - pastýři,
ti se jdou dívat, - anjelé chtějí stále zpívat. - [Noc to
jest přešťastná, - nám přeradostná.]

2. Spi, ó krásné neviňátko, - spi zde utěšeně,
- dřímej, drahé Jesulátko, - spi již přeblaženě; - an-
dělíčky budou zpívat, - když ty počneš sladce dří-
mat. - [Spi, ó nemluvňátko, - Božské dětátko.]

3. Kolíbejte andělové - plod tento panenský, -
obletujte vy duchové - dar ten Marianský. - Všickni
Jemu stále služte, - bedlivost svou neporušte: - [Jest
to nemluvňátko, - Božské dětátko.]

4. I my se Tobě klaníme, - náš milý Ježíšku,
- hluboce se ti koříme, - pozdvihni ručičku: - rač
nás hříšných požehnati, - nad námi se smilovati. - [Ty
jsi náš Spasitel, - náš Vykupitel.]



1. Kristus, Syn Boží, - narodil se nyní, - z života panenského, - vtělil se pro člověka břísňého.

2. Žádost proroků, - prvních svatých otců, - Bůh Otec splnil mile, - dal nám Syna svého této chvíle.

3. Protož mu každý - děkuj křesťan věrný - z toho daru drahého, - chváliv bez přestání jmeno jeho.

4. Neb překrásný dar - v dne ní den jest seslán, - z milosti Boha Pána, - jímžto jest ďábelská moc sklamána.

5. Raduj se tomu - každý věrný, komu - Bůh popřál dočekati, - ve zdraví ten hod pamatovati.

6. Blahoslavené - jsou ty oči, které - zasloužily viděti, - takového Pána, naň hleděti.

7. Mnozí králové, - také prorokové - z dávna toho žádali, - chudí pastýřové dočekali.

8. Svatí anjelé, - nebeští měšťané, - chválí Boha na nebi, - zvěstujíc nám pokoj zde na zemi.

9. Amen zpívají, - v Bohu se radují, - chválu, čest mu vzdávají, - potom s ním na věky přebývají



1. Poslouchejte křesťané, - co se jest stalo -
před lety dávno v Betlémě; - noviny jisté, pilně je
slyšte, pravené.

2. Narodil se Kristus Pán - z chudičké panny,
- jsa Pán nad pány - jeden sám. - Žádné radosti,
mnohé ouzkosti měl jest tam.

3. V chlěvě jej položila - Maria Panna, - krás-
ného Syna složila, - mezi hovádka, neb jinde místa
neměla.

4. Obvinula v plenky Ho, - a do jesliček, - kde
vůl, oslíček nahého - Panna chudičká dala Synáčka
milého.

5. Ó Synáčku překrásný, - proč's se tak sklo-
nil, - velmi ponížil, jsa mocný, - an všeho dosti -
máš bez ouzkosti, jsa věčný.

6. Děťátkem jsi učiněn, - jsa tak Král slavný,
- obr přesilný, obklíčen - v ouzkém životě, - jenž
ve všem světě nestížen.

7. Dals se klásti v jesličky, jsa všeho Pánem,
- mocným vladařem, hospodu - moha zvoliti - pře-
krásnou sobě v tu dobu.

8. Seno, sláma postel tvá, - zima tě trápí, - tvá
milá máti kolébá, - zahřívá postel - volek a osel,
hovádka.

9. Aj ty všecky odíváš, - léto i zimu, - kožich, peřinu ty dáváš, - sám se tak hněteš, - pláčeš a z toho nic nemáš.

10. Dáváš i všecka zboží, - chudičkou matku - sám v nedostatku jsi zvolil, - a z Panny chudé - v nouzi a bídě se zrodil.

11. Pro nás jsi to učinil, - aby nás sobě - zbohatil hrubě, kdež tvoji - anjelé vždycky - svaté písničky zpívají.

12. Jiný žádný nemoh' nám - v tom posloužit, - toho dobýti, což Adam - neposlušenstvím - a vše-
tečností - ztratil nám.

13. Veliký hřích, velké - odplaty žádal, - čehož nemíval v moci své - člověk smrtelný - a svatý žádný krom tebe.

14. Adamův napravil pád, - čímž Bohu Otci, - i sobě všecky jest poddal, - peklu hroznému - i ďáblu zlému mne odjal.

15. Za hříchy všeho světa - učinils dosti, - tak svému Otci jeden sám, - kdybys nebyl ty - věčnou pokutou hrozil nám.

16. Poznejme dobrodiní - křesťané toto, - vtělil se proto Syn Boží, - abychom jeho - znali samého, své zboží.

17. V něho víru majíce, - srdcem i ústy, - jsouc mravy čisti, svobodně - jej vyznávejme, - jiné vzbuzujme tak hodně.

18. Kriste nám narozený, - buď nám pomocen, - abys hodně ctěn byl od nás, - nyní i vždycky, - tak k sobě všecky přiveď nás.



1. Pozdraven budiž Jesu všech spasení, - pozdraven Kriste, útěcho v trápení. - Tys z kmene Davidova k nám sestoupil, - bys nás vykoupil.

2. Slavný den, jenž otců naději blažil, - jehož jen v duchu Abraham byl spatřil. - Onť jest k nám přišel, by oblažil věrné, - potěšil zbožné.

3. Plesejte duše, jenž jste dřív vzdychaly, - hle Pána svého jste se již dočkaly; - pozdravit rychle Spasitele pojďte: - Jemu se kořte.

4. By všechněch nás milostí svou posilil, - radostmi nebeskými nás naplnil; - toť příčina, že Kristus se narodil, - a nás vykoupil.

5. Ty Pane, z otcovského jen puzení - uděluješ své lásky nám znamení; - teď kletba země již jest odstraněna, - zem požehnaná.

6. Do tebe možná teď skrz tebe vjíti, - teď doufat můžeme, spasenu býti; - jakž mohls Bože 'chudým činit nyní - ta dobrodiní?

7. Zatmělost ducha nyní též zachází, - pohanům světlo skrze tě vychází: - radostně chvalte Pána nebešťané, - též i křesťané.

8. Ó člověče procitni, nedli déle, - dnes den spasení jest, raduj se směle, - Bůh přítel tvůj, budeš-li vůli míti, - nechtít hřešiti.

9. Jdi k dítěti s pastýři, jdi k líbání, - pokloň se Messiáši, čiň pokání; - oznam, jak Bůh svým věrným dobře velmi - činí na zemi.

10. Čest, sláva Pánu nebes na všech místech, - i chvála jemu vždycky ve všech ústech: - Bůh naše spása, i pokoje pramen - na věky. Amen.

IX. Písně postní.



1. Již jsem dost pracoval - pro tebe, člověče! - tři a třicet let, - ó bídny hříšníče! - Půjdu, půjdu - do Jerusalema; - tam co o mně psáno, - všechno se vykoná.

2. Řád svůj kněžský složím, - přestanu kázati, - těm bezbožným židům - o sobě mluvit. - Již jest darmo, - jen vy za mnou pojďte, - učení moji, - večeradlo strojte.

3. Ještě jednou s vámi - za stolem posedím, -
chléb v tělo, víno v krev - svou vlastní proměním: -
na památku - svého umučení - službu vám prokáži
- v smutném rozloučení.

4. Kam se obrátit mám? - již mne Jidáš pro-
dal; - můj vlastní učedník - Židy na mne svolal: -
tit mne najdou, - když se u modlení - krví potit
budu - pro vaše spasení.

5. Tu žádné naděje - míti víc nebudu; - v
těžkostech velikých - postavený budu. - Mé vzdychání
- platno nic nebude; - smutná jest duše má, - až mi
k smrti bude.

6. Zlá rota nelidská - již mne polapila, - když
mne Jidášova - ústa políbila; - již jsem svázán -
ukrutně provazy; - sem tam mnou házejí, - na zem
porážejí.

7. Ej, již jsem přiveden - na soud k Anášovi,
- odtud mne povedou - ke Kaifášovi; - a tu všickni
- falešně žalují; - všickni perou, bijí, - a bičí mrskají.

8. Korunu trnovou - na mne přistrojili, - pře-
velmi špičatou - na hlavu vstavili; - ach nastojte! -
již krev všudy teče: - ach, kolik tisíc ran - mám pro
tě, člověče!

9. A křiví svědkové - před Pilátem svědčí; -
Pilát, židé všickni - rádi jsou té řeči: - a protož
hned - „ukřižuj“ volají, - ať se brzo stane, - tak
všickni žádají.

10. „Raděj propustíme - lotra Barabáše, - než
abychom měli - živého Ježíše, - kteréhož my - na
smrt chcem vydati; - my ho chceme dáti - raděj
křižovati.“ -

11. Řekl Pilát židům: - „Hle, člověk nevinný;
- žádnét nenalezám - smrti na něm viny.“ - „Pryč

s ním na kříž!“ - vzkřikli ti zlosyni; - krev jeho přijď na nás - i na naše syny.“

12. Král slávy nebeské - již na smrt se béře;
- ó duše křestanská, - považ tu tíž kříže; - svaté
nohy - již pod ním klesají, - nemohouce dále; - židé
ho kopají.

13. Ó horo vysoká, - horo Kalvárie! - cesto
kamenitá, - ó jak's dlouhá chvíle: - již nemohu -
mdlobou kříž unést; - ach, Šimone, pomoz - na horu
donést!“

14. „Svůj kříž s sebe složím, - na nějž roze-
drané - mé tělo přibijí - ukrutní katané; - mezi lotry
- tu budu viseti, - za horšího držán, jich více trpěti.“

15. „Již visím na kříži, - a žalostně volám; -
s svou milou matičkou - bolestně se žehnám; - ji
poroučím - Bohu Otci svému, - a na starost dávám
- Janovi věrnému.“

16. „I s tebou se žehnám, - ó hříšný člověče!
- pro tě krev poslední - z boku mého teče; - jestli
ke mně - máš srdce upřímné, - požel, ach polituj -
mé smrti nevinné.“

17. „Celý jsem život svůj tvé duši věnoval, -
všecku krev vycedil, - nic jsem nelitoval; - teď umí-
rám, - bych zcela tě spasil —“ - A nakloniv hlavy,
- svou duši vypustil.

18. Každý křestan považ, - polituj Ježíše; -
máš mít otevřenou - bránu věčné říše, - do kteréžto
- jestli chceš přijíti, - umučení Páně - hled v pa-
měti míti.

19. Již ten nynější čas - hled činit pokání; -
můžeš v něm nabyti - hříchův odpuštění. - Umři
s Kristem, - zanech zlých žádostí; - tak dočkáš vzkří-
šení s velikou radostí. — Amen.



1. Kristus příklad pokory, - Bůh náš milostivý,
- Otce svého Syn milý - a jednorozený, - pro hříš-
ného člověka ráčil býti chudý, - a jsa od věčnosti -
Bohu Otci rovný.

2. Když se nejprv narodil - z Panny Syn člo-
věka, - v jesličky jej vložila - jeho milá matka, -
plénkami obvinula - jakožto dívka chudá, - jemuž se
zalíbila - ta její pokora.

3. Od nepřátel puzení - s matkou k utíkání, -
před židy pokrývání - pro naše spasení - ráčil jest
podstoupiti, - lidem rovný býti, - jsa vždy poslušen
Otci - až právě do smrti.

4. Od ďábla pokušení, - od lidí hanění, od přá-
tel utrhaní, - od cizých rouhání, - hlavě nikde ne-
maje - jistého sklonění, - Král nebeské slávy - dán
jest k po hanění.

5. Hlad, žízeň, horko, zimu, - největší chudobu - vzal jest na se, člověka - prvního pokutu, - v potu tváří s bolestí - a s pláčem pracuje, - tak věčného chleba - synům dobýváje.

6. S pláčem ovce hledaje, - kterouž byl potratil, - nalez, na svá ramena - s milostí ji vložil, - dobrý pastýř pokrm věčný - svým jest připravil, - a za ovce na smrt - svou duši položil.

7. S křížem svým dobrovolně - již na smrt se bera, - řek': Vezmi každý svůj kříž, - a zapři sebe sám; - musel Kristus trpěti, - a tak v slávu vjíti, - jemuž jest nechtěl Otec - pro nás odpustiti.

8. Bychom mohli po tobě - s svým křížem stačiti, - na tvou cestu uhodíc - tě následovati, - zlého se ďábla nebojíc, - u víře setrvati, - a na věky šťastně - s tebou přebývati. — Amen.



1. Dokonáno jest, - smrt plesá, - Kristu hlava
svatá klesá, - mdlobou ducha vypouští; - skončena
jest cesta kříže, - duch se k nebi vznáší blíže, - ne-
vděčný svět opouští.

2. Užasni se, Kalvárie! - skála tvá ať slzy
lije, - strne v této hodině; - krása, sláva lidstva
zhasla, - před níž moc se pekla třásla - vraždnou
zlostí nevině.

3. Nad slunce že stkvěl se ctností, - miloval
svět s horlivostí, - těšil, léčil v obtíži; - bídým spě-
chal ku pomoci, - žehnal, zval vše k svému Otci; -
za to skončil na kříži.

4. Smutně na kříž pohledněte, - kvílit nad
ním neumdlete, - Ježíšovi přátelé! - Vás onť v srdci
draze choval, - pro vás život obětoval; - plačte pro
Spasitele.

5. Slzte, příroda již lkala, - zem se třásla,
pukla skála, - slunce zakrylo se tmou: - Pán že

poddal smrti sebe, - želí země, truchlí nebe, - vše-
cken tvor mdlí hoří svou.

6. Jeho milí hořem bledli, - když ho s křížem
kati vedli: - hrozný byltě toto čas! - Meč jim srdce
prohnal prudce, - když ten božský zvolal vůdce: -
„Dokonáno jest!“ — a zhas.

7. Již ho není! — tělo svaté, - ode přátel s
kříže sňaté, - mile vonným kořením, - mastí drahou
pomazáno, - ve hrob skalní bylo dáno - s hořkým
pláčem, kvílením.

8. Odpočiň teď sladce sobě - v tomto libotichém
hrobě, - usmrcený Ježíši! - Dost již předrahé tvé
tělo - nesnáz, ran, muk přetrpělo, - Beránku náš
nejtišší.

9. Odpočívej, až svou mocí - jako vítěz smu-
tné noci - z mrtvých vstaneš oslaven; - až jsa ne-
bes oděn září, - světu zjevíš živou tvář: - smrt že
jest jen pouhý sen! —

10. Smrt tvá, důkaz lásky drahé, - láskou za-
hřívej nás vlahé, - až za tebou přijdeme. - Hrob
tvůj těš nás v utrpení, - že my také po skončení -
v hrobě pokoj najdeme.

11. Ach, jen ty, náš Pane Kriste, - zachovej
nám srdce čisté; - svůj nám svatý pokoj dej; - by-
chom v dobrém prospívali, - tebe vroucně milovali,
- k tomu v nás svou milost vlej!

12. V posledním pak krutém boji - dejž, ať
smrt tvá upokojí - duše naše trnouce; - v ráj tvůj
ať jsou uvedeny - a v tvém kříži oslaveny - toužeb-
ností planouce. — Amen.



1. O Ježíši, Beránku tichý, - umučený pro naše hříchy! - trpíš za vinné nevinný - náš Spasiteli jediný! - I dej nám obět outřpnosti - k tvé cti zde konat s upřímností - rozjímat tvé umučení - a přehořké usmrcení.

2. Nám prostředníkem býti ráčíš, - na horu Olivetskou kráčíš, - tam předzvídáje množství bíd, - jež máš podstoupit za zlý lid: - voláš k Otci rozhněvanému, - jsa v ouzkosti až k krvavému - potu pohřížen, kalich pít - volíš, jak to chce Otec mít.

3. Již se v té hrůzyplné době - nepřítel zastup blíží k tobě, - kterým se dobrovolně vzdáš; -

i zrádce mírně přijímáš. - Co lotra lotři jali tebe, -
ač mohl's prosit pomoc s nebe; - a svázaného vedli
tam, - kde peklo plylo mstu a klam.

4. Tu svědci na tě žalujíce, - uplacení po-
mlouvajíce, - křivé svědectví hledali, - aby tě na
smrt vydali. - Ty však mlčíš, že trpět umíš, - jen
k potvrzení pravdy mluvíš, - ač zatratí tě pravda
tvá, - jenž pokoj nám a život dá.

5. Ó Kriste, na smrt odsouzený, - ven ku po-
měchu vyvedený; - jsa pohaněn a bičován, - ostrým
strnám korunován, - hledě přec tiše k Otci svému, -
poslušně odevzdaný jemu, - nekvílíš, nereptáš, ni
svým - hrozíš katanům ukrutným.

6. Ježž měli ctít co dobrodince; - pokládají
nyní za zločince, - za svůdce svého přítele, - krev
žádaj' Vykupitele. - Barabášů přednost dávají; - a
však s tebou lítosti nemají: - svolí Pilát, ten soudce
mdlý, - ač ví, že soud jest nepravý.

7. Již tebe vlekou zemdleného, - plného ran,
zkrváceného, - ó svatý, svatý Ježíši! - Beránku Boží
nejtíšší! - Klesáš a kati tebe bijí, - an krácíš k hoře
Kalvárii; - přetěžký kříž tě přemáhá, - k pomoci
nikdo nesáhá.

8. Na kříži pně, tu za své vrahy - prosíš, ó
Spasiteli drahý! - u Otce sám je vymlouváš, - na
jich rouhání nic nedbáš. - Tvá láska není k přemo-
žení, - roste, čím větší utrpení; - ni lotra nevyluču-
ješ, - nad kajícím se slituješ.

9. Jaká to láska milovníka! - na matku i na
učedníka - umíraje pamatuješ, - jichž až do konce milu-
ješ. - Jen tebe zdál se opustiti - i Otec tvůj, a doplniti
- vrch hořkého utrpení, - bys dobyl nám odpuštění.

10. I dokonals, co uloženo - ti bylo; všem
jest odpuštěno: - tebou jsme s Otcem smířeni, - a
od smrti vykoupeni. - Drahát jest spásy naší cena,
- krev tvá jest všecka vyceděna. - Tak, když Bůh-
člověk umírá, - se hříšným nebe otvírá! —

V.

(Zpívá se jako: Již jsem dost pracoval.)

1. Horo Olivetská! - na tobě se modlil, - o sílu k trpení - Ježíš Otce prosil. - Kýž modlitbou - všecko počínáme, - v ní vždy potěšení, - posily hledáme.

2. Pot krvavý teče - s Ježíšova těla, - v ouzkosti posilněn - On jest od anjela. - Buď v ouzkosti - při nás Kriste milý! - V zápasu smrtelném - ať anjel nás sílí.

3. Zrazen od Jidáše, - apoštola svého, - svázán jest na rozkaz - lidu nevďěčného. - Ó Ježíši! - dej nám trpělivost, - abychom snášeli - všelikou nevďěčnost.

4. Pravdu Annášovi - povídá tázaný, - políček služebník - dal Mu nevázaný. - Dej, bychom též - pravdu vyznávali, - a pro ni trpěti - se nestrachovali.

5. „Hodent smrti!“ volá - lid u Kaifáše, - tam celou noc tupí - a bijí Ježíše. - Sil nás, bychom - každé potupení - z lásky k tobě snesli, - a všecko trápení.

6. K Pilátu pak veden, - též k Herodesovi, - od něho zas poslán - jest ku Pilátovi, - kýž ta cesta - pro nás marná není, - kýž i naše kroky - směřují k spasení.

7. „Propust Barabáše!“ - tak židé žádají, - „ukřižuj Ježíše!“ - tak všickni volají. - Nedej Kriste! - bychom milovali - svět více než tebe, - tebou pohrdali.

8. Ukrutně zbičován, - korunu trnovou - bolestně vraženou - má v svatou hlavu svou. - Nažtřýzněným - hledme lítost míti, - a nechtějme hříchů - znovu Jej mučiti.

9. Lid žalobou soudci - strašně vyhrožuje, - Pilát nevinného - k smrti odsuzuje. - Kýž z ohledů - lidských nehřešíme, - a svého bližního - nikdy nesoudíme.

10. Již na Kalvárii - nese Spasitel kříž, - pod ním často klesá, - neb velká jeho tíž. - Sil nás, bychom - kříž nesli za tebou, - a pak-li klesáme, - buď naší podporou.

11. Tělo Ježíšovo - na kříž položili, - na něj ruce, nohy - ukrutně přibili. - Kýž bychom vždy - hříchy křižovali, - které se příčinou - smrti Krista staly.

12. Šest hodiů na kříži - visí, ó trápení! - i s kříže nám dává - mnohé naučení. - Kříž buď škola - naše v té časnosti, - v ní se učme znáti - cestu do věčnosti.

13. „V ruce tvé poroučím - Otče Ducha svého!“ - volá Ježíš, dílo - dokonáno jeho. - Dej, ať šťastně - život dokonáme, - do rukou tvých, Kriste! - duši odevzdáme.

14. Klaníme se tobě, - tebe velebíme, - Kriste, za lásku tvou! - a vroucně prosíme: - Ach odpusť nám - naše nepravosti, - přijmi nás kající - do věčné radosti! — Amen.



1. Líbám Pane - rozedrané - ruce, nohy i bok
tvůj; - mnoho ran jsi - pro neřesti - naše trpěl,
Bože můj.

2. Jak bolestně - i žalostně - hledím, jak jsi
se trápil; - slzím nad tvým - bolem hrozným, - co
lid tvůj ti připravil.

3. Pane, slyším - a si vážím - slov tvých,
jež jsi promluvil; - mdlý v trápení, - při skonání
- milostivě k nám pravil.

4. Ach napravuj - a mne vzbuzuj, - abych
tebe miloval; - bych tělesné - žádosti své - na kříži
ukřižoval.

5. Uděl síly - k tomu cíli, - bych svých hří-
chů zbavený, - dokud žiji, - vždy jen sluji - Ježíši
tvůj oud věrný.

VII.

(Nápěv jako u písně předešlé.)

1. Bodá srdce - bolest prudce, - můj Ježíš
jest dokonal; - mnohou strastí, - trpkou smrtí -
mně spasení objednal.

2. Chtěl trpící - vinu naši - celého světa né-
sti; - a jen pro mne - tak ohavně - dal se k kříži
vésti.

3. Spasitel všech - snášel posměch, - a všeli-
kerou hanbu; - jsa usouzen, - i usmrcen, - položen
pak do hrobu.

4. Díky tobě - v této době - za vše, čeho's
pokusil; - prosím bolně, - odpustiž mně, - že jsem
to sám zavinil.

5. Krev tvá svatá - jest vylita, - by sprostila
mne hříchů; - a v smrti mně - dej, žádám tě, -
zkusit toho oučinku.

6. Uděliž mně, - abych hojně - tvou smrt,
Pane, přemýšlel; - a mysl mou - vždy nábožnou -
k tobě v nebi obracel.

7. Synu Božský! - kříž tvůj svatý - buď prá-
porem pokoje! - jeho mocnost - dá blaženost, - i
satan se vzdaluje.

8. Dej, ó Pane, - nechť se stane, - bych někdy
k tobě přišel; - a buď při mně - ustavičně, - bych
věčné zkázy ušel.

9. Tys světlo mně, - chci důvěrně - s ctnost-
nými zde doufati, - že se k tobě - po té době -
mohu i též dostat.

10. A tamž budu - věčně věků - před tvým
nebeským trůnem, - ti, Ježíši - můj nejsladší, -
prozpěvovati. Amen.



1. Trápení tvé rozjímati, - slzy vděčné včnovati - tobě chci, ó Ježíši! - jenž jsi sňal vinu naši. - Kriste, dej, ať tvé bolesti - cítím v srdce hlubokosti: - budiž tvé usmrcení - v smrti mé potěšení.

2. Za nás soudu se vydati, - hněv Otcův i ukojiti, - vidím tě, an se modle - krví potíš v zahradě. - Kriste, atd.

3. Tebe svázat, potupiti, - zahubiti a zmařiti, - blíží rota se spěšně, - a ty vzdáváš se volně. - Kriste atd.

4. Ode soudců nelaskavých - dán v ruce zbrojnošů dravých, - tvá nevinná krev teče - vztekem držících biče. - Kriste atd.

5. S hanou i posměchem stálým, - můj nejdražší Bože, vidím, - ani tlačí na hlavu - z trní tobě korunu. - Kriste atd.

6. Zcela zohaven a zraněn, - hřeby na kříži upevněn, - vidím, jak již skonáváš, - a blaho nám podáváš. - Kriste atd.

7. Pane, nepravosti moje - byly zrádcové jen tvoje, - bičovaly, trýznily - a na kříž tě přibily. - Kriste atd.

8. Želím z srdce skroušenosti, - Spasiteli, tvé bolesti, - tvoje hrozné trápení, - když prospěje k spasení. - Kriste, dej ať tvé bolesti - cítím v srdce hlubokosti, - budiž tvé usmrcení - v smrti mé potěšení.

IX.

1. Když večer devátá hodina bila, - ach, duše Kristova truchlivá byla; - modlil se v zahradě, - horlivě volaje - k Bohu Otci svému — jemu.

2. Hořký kalich smrti, který mám pít, - může-li být, by mne mohl minouti, - děsí se lékařním, - až potem krvavým - potí se Pán milý — v tu chvíli.

3. Desátou hodinu Jidáš s žoldnéři - vstupuje v zahradu tiše do dveří: - mistra políbením, - židům tím znamením - prodal jest neřádně — zrádně.

4. Zrazeného Krista hned židé jali, - řetězy, provazy ruce svázali: - vedouc jej tahají, - sem tam s ním šmejkají - smutnou má Pán cestu — k městu.

5. Jedenáctá v městě bije hodina, - Marii přichází smutná novina: - že jej svázaného - před Annáše zlého - přivedli dojista — Krista.

6. Annáš, kněžské kníže, jeho zaklínal, - řka: je-li on Kristus, aby se vyznal: - že neodpovídal, - políčkovat jej dal, - přehrozně trápit, — a bít.

7. Dvanáct hodin bylo, když od Annáše - židé Krista vedou před Kaifáše: - tam na něj žalují, - a k pomstě vzbuzují, - že on zákon Boží — boří.

8. Petr, tu u ohně stoje se zhřívá, - třikrát jsa tázaný mistra zapírá, - že by neznal Krista, - ztvrzoval dojista, - až také přísahal — a lhal.

9. V hodinu z půlnoci kohout kokrhá, - Petr se rozpomněl na to teprva; - že jest zapřel Pána, - naříkal do rána, - tak hořce v tu chvíli — kvílí.

10. Dvě hodiny bijou, vedou jej z domu - knížete kněžského k radnímu domu, - než dennice vzešla, - zlá sběř se tam sešla, - z níž kdož by jej nebil — nebyl.

11. Krista před Piláta již k soudu staví, - že jest hoden smrti, veškeří křičí, - neb on města bouří, - lid proti nám zpouzí, - pravil, že chrám Boží — zboří.

12. Po mnohém tázání ve tři hodiny - uznal Pilát Krista, že jest nevinný; - propustit jej hledá, - židovská sběř nedá, - na odpor se staví, — praví:

13. Tento nyní králem býti se chlubí: - tím samým císařskou velebnost hubí, - neodpouštěj jemu, - zákon náš chce tomu, - odsouzen má býti — k smrti.

14. V tom právě odbila hodina čtvrtá, - Krista obnažili vůlí Piláta: - hrozně jej zmrskali, - místa nenechali - na přesvatém těle — celé.

15. Tak zohaveného v plášť šarlatový - oblékli, řka: králům patří takový, - místo žezla třtinu, - trnovou korunu - přitiskli bodlavě — k hlavě.

16. Než šest hodin bylo, Pilát se tázal: - tak zohaveného židům ukázal, - řka: Ejhle člověk! - Židé však vespolek - volali v tom čase, — zase:

17. Ukřižuj Piláte, ukřižuj Krista! - milosti, lítosti nedávej místa: - jestli jej propustíš, - dosti pak okusíš - při císařském dvoře — hoře.

18. Než šest hodin bylo, Pilát myl ruce, - ne-jsem vinen krví Kristovou, řkouce: - my chcem, jen jej odsud - krev jeho na nás buď, - i na synech po nás — pro nás.

19. Bázeň, strach, nemilost císařské moci, - přispělo k té vůli židům k pomoci: - ač Pilát poznává, - předce naň vydává - skrz židovskou fortel — ortel.

20. Ortel vydal Pilát, Krista již vedou, - s křížem na smrt z města tahají, perou; - ubitý, zemdlený - padá Pán na zemi, - omdlává od tíže — kříže.

21. Tak zohaveného když jej viděli, - aby vstal, přehrozným bitím nutili! - žízeň znamenali, - žluč s octem dávali, - k posílnění jemu — mdlému.

22. Na to Šimon sedlák kříž nést pomáhá - až k místu, kde Krista svlékli do naha: - na kříž položili, - a hřeby přibili - nohy, také ruce — prudce.

23. Ukřižovaného vzhůru zdvihají, - až se v svatém těle žíly trhají. - Ježíš v té bolesti, - smrtelné ouzkosti - volá s velkou mocí — k Otci.

24. Otče můj! v ruce tvé duši poroučím, - a s tebou, Maria, Matko, se loučím. - V hodinu devátou - sklonil hlavu svatou, - a tak umřel za nás — Pán náš.

25. Okolo hodiny čtvrté z poledne - dostal Pán již mrtvý ránu poslední; - neb mu žoldnér jeden, - jenž tu byl přítomen; - otevřel bok kopím - ostrým.

26. Mrtvé tělo Krista v pátou hodinu - s kříže jsou složili Matce do klínu, - ta nad ním plakala, - slzami smežvala - krev po svatém těle — vřele.

27. K večeru v šest hodin v svatou dobu - donesli ku pohřbu Krista do hrobu: - kámen přivalili, - stráží osadili, - zpečetivše kámen — Amen.

X. *Písně velikonoční.*



1. Vstalť jest této chvíle - ctný Vykupitel, -
Ježíš Kristus mile, - světa Spasitel, - jenž pro hří-
chy naše - rád vstáše, - rozpiat na kříži nevinný -
náš Bůh jediný.

2. Kdež jeho plakaly - smrti ženy ctné, - Ma-
rie tu stály - u hrobu truchlé, - anděl tu sedíše -
tím spíše - bratřím zvěstovati kázal, - Bůh z mrt-
vých vstal.

3. Z srdečného hlasu - rcem: Alleluja! - to-
hoto my času - řkouc: Alleluja! - všickni zazpí-
vejme, - a chvalme - Spasitele všeho světa - vždy
Alleluja.

4. Přeslechetná žena, - všedši k bratřím v dům,
- Máří Majdalena, - ctným apoštolům, - promluví k
nim mile - té chvíle, - dělíc posekství anjelské: -
Vstal Bůh zajisté.

5. Jenž's umřítí ráčil, - Kriste ctný, - chtě, by
se rozpáčil - hříšník všeliký; - vstal's z mrtvých

s radostí, - z milosti, - ó popřej ctného skonání, -
i z mrtvých vstání.

6. Oslavně svou mocí - do pekla's sstoupil, -
pekelného draka, - ďábla obloupil; - odtud's otce
svaté, - jím jaté - z dávna již vyvedl - vítězně i pře-
velebně.

7. Oučastníci tvoji - již se radují; - žeť smrti
obojí - ujíti mají. - Pro tvé umrtvení, - vzkříšení, -
dal jsi jim naději živou, - žeť budou s tebou.

8. Jich šťastné patření - v tvou velebnou tvář,
- jich těl oslavení, - jak slunečná zář, - ó překrásná,
jasná - a skvoucí - vždycky bez všeho - smutku i
nedostatku.

9. Neb slzy veliké - z jich očí smutných, -
jenž muky všeliké - zde nesli od zlých, - již setřeš
na věky, - a díky - budou tobě vždy - vzdávati,
věčně chváliti.

10. Amen zpívající - my, Alleluja! - všickni
velebíce, - řkouc: Alleluja! - Síla, moudrost, čest i
moc, - Beránku, - jenž's nás vykoupil, - svou krví
obmyl.

11. Dejž Pane dojíti - nám té radosti, - bydlo
s tebou míti - v té oučastnosti, - v tom nebeském
ráji, - v tvé tváři, - kdež se všichni vyvolení - věčně
radují. — Amen.



1. Prozpěvujme v utěšení, - radujme se ze
vzkříšení - ukřižovaného Krista: - v Němť jest nám
naděje jista. - Alleluja.

2. V hrobě svaté Jeho tělo - porušení nevi-
dělo; - zkvětlo slavné, třetího dne, - duchovní, krá-
sné, předivné. - Alleluja.

3. V Něm vzácného povýšení - došlo naše při-
rození, - došlo cti, žeť Bohu rovno, - aniž mu zde
co podobno. - Alleluja.

4. Kristu dána moc, království, - dáno po všech
světech panství; - jest, až k smrti byv poslušen, -
k pravici Boží povznešen. - Alleluja.

5. V Jeho hojném zasloužení - béřeme vin od-
puštění, - béřeme Boží milosti - zde, za hrobem bla-
ženosti! - Alleluja.

6. Z takového opatření - vzdávejme díkůčinění,
- povznesme hlasy ku chvále - Jesu Krista, svého
krále! - Alleluja.

7. Žádejme Jeho milosti, - ať nám v bohumilé
ctnosti - dá do konce setrvati, - po smrti s Ním kra-
lovati. - Alleluja.



1. Základ církve jest na skále, - nemůž býti zrušena; - trvat bude neustále - pevná, nepřemožená. - Bůh sám, zakladatel její, - dodává jí stálosti; - proti ní nic neprospějí - ani moci temnosti.

2. Za tvé radostné vzkříšení - buď, ó Pane, pochválen; - povstalo země třesení, - a kámen byl odvalen. - Vyšel Pán z hrobu tmavého, - když počal den svítati; - doufáme i my skrz něho - z hrobu svého povstati.

3. Kůr anjelský čest ať vzdává - Bohu a zvelebení; - Spasitel z mrtvých povstává, - zvěstuje

nám spasení. - Darma vojsko opatruje - jeho hrob ostrou zbraní; - Pán nad smrtí zvítězuje, - hrůza strážné zahání.

4. V jednoho Boha věříme, - všech věcí Stvořitele; - vroucně jej co Otce ctíme - a světa Ředitele; - on nás hájí, obživuje, - spomáhá v protivenství; - on nás chrání, opatruje - ve všem nebezpečství.

5. Dokud jsme zde v smrtelnosti, - tváři tvou nevidíme; - až vyjdeme z té časnosti, - tebe, Pane, uzříme. - Však pomoz nám odloučiti - ducha od světa zlého, - a jej k nebi pozdvížití, - hledat, co jest věčného.

6. Slavnému Zvítěziteli - čest a chválu vzdávejme; - od smrti Vykupiteli - v pokoře se klanějme. - Pomněme v čas pokušení - i v smrtelné ouzlosti: - Kristus vstal bez porušení, - kraluje na výsosti!

-7. Smrti osten jest shlazený, - již se jí nelekejme; - strach její jest přemožený, - tiše se jí poddejme: - čeká nás po vykročení - život věčný v radosti; - Kristus vstal bez porušení, - kraluje na výsosti!

8. Pánu poklonu vzdávejme, - v Svátosti přítomnému; - s pobožností se klanějme - Spasiteli milému! - Oko věrou osvícené - vidí zde Boha svého, - srdce k nebi pozdvižené - rozjímá lásku jeho.

9. Skrze hřích se smrt zmocnila - lidského pokolení; - vina se vždy víc množila, - neb se v hříších jsme zrození. - Kam jsme měli utíkat, - jsouce smrtí otroci? - Bůh se ráčil smilovati, - přispěti nám k pomoci,

10. Ó Pane, skrz tvé vzkříšení - potřel jsi smrti hlavu; - připravil jsi nám spasení, - zjevil svou moc a slávu. - Račiž nám své požehnání - na tom světě popřítí, - pak při slavném z mrtvých vstání - nás do říše své vzítí.

11. Doufáme, že z tvé milosti - běh svůj šťastně skončíme, - a tvou svatou tvář v jasnosti - bez přestání spatříme. - Sláva Otci, Synu sláva, - sláva Duchu svatému! - Každý duch necht vždycky vzdává - čest Bohu jedinému. — Amen.

(Na křížové dni ke processí.)



1. Bože Abrahamův! - Králi, Pane pánův! - my prosíme tebe, - dej nám rosu s nebe, - Pane Bože náš!

2. Mýt k tobě voláme, - tvou milost žádáme; - rač nás požehnati, - ourodu rač dáti, - Pane Bože náš!

3. Uslyš hlasy naše - jako Eliáše - proroka jsi uslyšel, - když čas trestu prošel. - Pane Bože náš!

4. Račiž dáti plodnost, - bychom měli živnost
- z rostu, tvého skutku; - zbaviž nás zármutku, -
Pane Bože náš!

5. K naší služebnosti - z hojné své milosti -
bylinu rač dáti, - zrůstu jí dopřáti. - Pane Bože náš!

6. By nebyla bída, - země chléb ať vydá -
nám všem hříšným lidem, - ať nehynem hladem. -
Pane Bože náš!

7. Učiň, jak prosíme, - my, jenž v tě věříme, -
z otcovské dobroty; - znáš naše lopoty, - Pane
Bože náš!

8. Ač mi nejsme hodni, - hřešíce den po dni,
- prositi od tebe, - učiň sám pro sebe, Pane
Bože náš!

9. My k tobě voláme, - prositi od tebe, - učiň
sám pro sebe, Pane Bože náš!



1. Přísný Soudce všech^h hříšníků! - věrných
dítěk milovníku, - jenž v nebesích kraluješ, - trest
i mzdu připravuješ.

Otče, pro své smilování! - svých dítěk vyslyš
volání! - zažeh^h vojnu, hlad, nemoc, - a k živnosti
dej pomoc!

2. Dej pokrmuездеjšího, - duši, tělo sytí-
cího, - neb jsi nejvýš bohatý, - štědrý Pán, pln
dobroty.

Otče, pro své atd.

3. Ty všem věcem požehnávaš, - osení zrůst,
vláhu dáváš, - teplost, pohodlné dni, - nám potěši-
telné žni.

Otče, pro své atd.

4. Když neouroda připadne - skrze hmyz,
plémě oukladné, - Božské jest to řízení - z našeho
zavinění.

Otče, pro své atd.

5. Povodeň že statku všemu, - obilí škodí vse-
tému, - hříchové to činějí, - metlu tu uvádějí.

Otče, pro své atd.

6. Vinice když mrazem vadnou, - role krupo-
bitím chřadnou, - suchem když hynou luka, - tresce
zlost Božská ruka.

Otče, pro své atd.

7. Když zlá bouřka a blýskání - s třesením
nám strach nahání, - mor a hlad když panuje, -
mstí spravedlnost tvoje.

Otče, pro své atd.

8. V čas Achabova kralování - jals lid Izrael
k trestání, - že skrz tři a půl leta - vládla velká
suchota.

Otče, pro své atd.

9. Deště žádného's nedával, - dobrodincem být
přestával, - že vězel lid bez studu - v modloslužeb-
ném bludu.

Otče, pro své atd.

10. Eliáše sluhu svého - divně's krmil lačni-
vého, - když hlad po zemi celé - trápil obyvatele.

Otče, pro své atd.

11. Pak když učinil pokání - své's navrátil
požehnání, - a odpustil's vinu hned, - jak Eliáš
prosbu ved.

Otče, pro své atd.

12. Odpust nám též svou milostí - želícím
svých nepravostí, - k škodě když nečasy dáš - a
na nás se rozhněváš.

13. Takt v synovské důvěrnosti - přičiníme
se k živnosti, - Pane, ty dopomáhej! - naší vlasti
požehnej!

Otče, pro své atd.

(Tatáž píseň jiným způsobem.)



1. Přísný Soudce všech hříšníků! - Otče věrných služebníků! - jenž na nebi panuješ, - tresceš a odměňuješ!

Ach, vyslyš naše modlení! - odvrát od našich stavení - mor, hlad, vojnu, soužení; - dejž nám chléb každodenní!

2. Každý den všemu stvoření - ty stačíš dát vyživení; - nebs nesmírně bohatý, - a Bůh plný dobroty!

Ach, vyslyš atd.

3. Jenom z tvého přičinění - daří se naše těžení, - pole se zelenají, - a užitek dávají.

Ach, vyslyš atd.

4. Ty sám slunečnost zřizuješ, - ty zem deštěm ovlažuješ, - tys hospodář pečlivý! - otec všech milosrdný.

Ach, vyslyš atd.

5. Tenkrát jenom ustáváš, - a nám tvých darů nedáváš, - když tě pohnem k přísnosti - hříchem a nepravostí.

Ach, vyslyš atd.

6. Když zem stvrdlá suchem chřadne, - neb strom v letě vedrem vadne, - když mokrem hníjí luka: - hřích náš tresce tvá ruka.

Ach, vyslyš atd.

7. Když hmyz škodný se plemení, - strom hryže, škodí osení, - dle tvé vůle se děje, - trest za naše hříchy je.

Ach, vyslyš atd.

8. Když častý déšť, příval velký - kazí obilí a louky, - činí tvá spravedlnost, - kárá naši nepravost.

Ach, vyslyš atd.

9. Když při velkém parnu letním - všecko stlučeš krupobitím, - co na poli zrostlého, - jest metla hněvu tvého.

Ach, vyslyš atd.

10. Když hřmí nebe a hrom tříská, - když oheň ze všech stran blýská, - tehdáž teprv proniká - strach tvé moci hříšníka.

Ach, vyslyš atd.

11. Když nejvíce rána morní - místa prázdní, hroby plní, - šetříš na provinění - tvých nevděčných stvoření.

Ach, vyslyš atd.

12. Když vojna lidi shlazuje, - oheň pálí, hlad sužuje, - tenkrát tě k prchlivosti - pohnuly naše zlosti.

Ach, vyslyš atd.

13. A když nám padá dobytek, - čímž též hyne náš užitek, - jen hřích náš na něm tresceš, - jenom nás pokárat chceš.

Ach, vyslyš atd.

14. Ve všem jsi Pán spravedlivý, - chceš pak vždy být milosrdný, - jen když my nehřešíme, - ale dobře činíme.

Ach, vyslyš atd.

15. Abys nám svou moc ukázal, - za času Josefa's poslal - sedmero let ourodných, - a tolika neplodných.

Ach, vyslyš atd.

16. Za času Achaba krále - kárals přísně Izraele, - nedal jsi půl čtvrtého - roku déště žádného.

Ach, vyslyš atd.

17. Zdálo se, že se zavřelo - nebe, by již nepršelo, - to pro modloslužebnost, - lidu tvého nevděčnost!

Ach, vyslyš atd.

18. Tenkrát předivným způsobem - Eliáše sytil's chlebem, - když hlad všude panoval - a lid hříšný sužoval.

Ach, vyslyš atd.

19. Pak jen na pravé pokání, - Eliáše přimlouvání - oblohu jsi otevřel, - by déšť zas na zem pršel.

Ach, vyslyš atd.

20. Pohniž i teď k smilování, - tě, Pane! naše pokání, - jestli pro nepravosti - seslal's tak bídné časy.

Ach, vyslyš atd.

21. Necht' anjel již schová meč svůj - a přestane kárat lid tvůj, - když již hříchů želíme - a vše zlé opouštíme.

Ach, vyslyš atd.

22. A teď plni důvěrnosti - půjdem hledat své živnosti, - ty, Pane, nám požehnej, - a zemi ourodu dej!

Ach, vyslyš atd.

VII.

(Tímtež nápěvem.)

1. Slyš, ó Bože! s nebe svého - prosby lidu nábožného, - slyš svých dítek vroucí hlas, - neopust' nás v strastný čas!

Dej nám teplo, zemi svlažuj, - požehnáním svým obdařuj - nás i naše živnosti, - pomoc sešli s výsosti!

2. Vzdávajíce zemi símě, - rádi nesem práce břímě, - rozkazem tvým pracujem, - v tebe se důvěřujem.

Dej nám teplo atd.

3. Všecko drahé světa zboží - milostí tvou jen se množí; - neb ty jsi ten jediný, - který žehnáš plodiny.

Dej nám teplo atd.

4. Zrna mohou lidé síti, - zrůstu však ty sám jen přítí, - žádný vši svou mocností - nedá lístku bytosti.

Dej nám teplo atd.

5. Stkvostně polní kvítí zlatíš, - zvířátka též krásně šatíš, - o vše maje péči sám, - Otče! chleba dejž i nám.

Dej nám teplo atd.

6. Chraň nás před tím smutným pádem, - ať nesoužíme se hladem; - hlad vždy bývá průvodcem - vojnám, moru nemocem.

Dej nám teplo atd.

7. Ač my nejsme tvé milosti - hodni pro své zavadnosti, - litujícím viny nám - dobrý Bože, odpusť sám!

Dej nám teplo atd.

8. Chceme se vždy přičiniti, - vůli tvou svatou plnit, - darů a tvých milostí - užívati s moudrostí.

Dej nám teplo atd.

9. Všudy, kde nám roste chleba, - čeho k živobytí třeba, - naděl Bože v hojnosti - k zisku nám i k radosti.

Dej nám teplo atd.

10. Když tvé rámě svými hromy - skály drtí, tříští stromy, - když den zatmí černá noc: - měj nás v stráži tvoje moc.

Dej nám teplo atd.

11. Nechť již hromy bouří, mlátí, - nám se nic nemůže státi - zlého, když ty zbraňuješ, - dítky své ochraňuješ.

Dej nám teplo atd.

12. Dobře jest, co činíš, Pane! - nechť jen tvá se vůle stane! - Vše nám vždycky prospěje — neklame nás naděje.

Dej nám teplo atd.

XI. Písně velikonoční.



1. Duch svatý s nebe sstupuje - na věrných shromáždění, - srdce jejich osvěcuje, - přichází k nim v plameni. - Vítr se zdvihá s prudkostí, - proniká domu vnitřnosti; - Pán zjevuje skrz divy, - že v slibech jest pravdivý.

2. Slávu Otci prozpěvujme - za dobrodiní jeho; - z vděčnosti jej zvelebujme, - neb poslal Ducha svého: - Ducha, jenž nás osvěcuje, - učí, těší, posilňuje; - církev svatou zastává, - zrůst a stálost jí dává.

3. Šťastni, kteříž tě zvolují - za vůdce v svém jednání, - a bedlivě pozorují - na hlas tvého volání. -

Ty bolesti ulevuješ, - zarmoucených potěšuješ, - sílu dáváš slabému, - spokoj'nost skroušenému.

4. Bohu Otci všemocnému, - v pokoře se klanějme, - též i Synu nebeskému - čest i díky vzdávejme. - On vše řídí a spravuje, - život, pokrm uděluje; - jemu buď zvelebení - od každého stvoření.

5. Ó studnice všech radostí, - v zármutku potěšení; - ty srdci v každé ouzkosti - dodáváš ulevení. - Rač se dnes ke mně skloniti, - Duše svatý! navštíviti - srdce mé, kteréž tobě - obětuji v té době.

6. Oslavený Zvítězitel - na trůnu svém sedící, - světa hříšného Spasitel - žehná teď své věřící. - V Duchu svatém a v plameni - křtí svých věrných shromáždění; - chválu Bohu vzdávejme, - „svatý, svatý“ zpívejme.

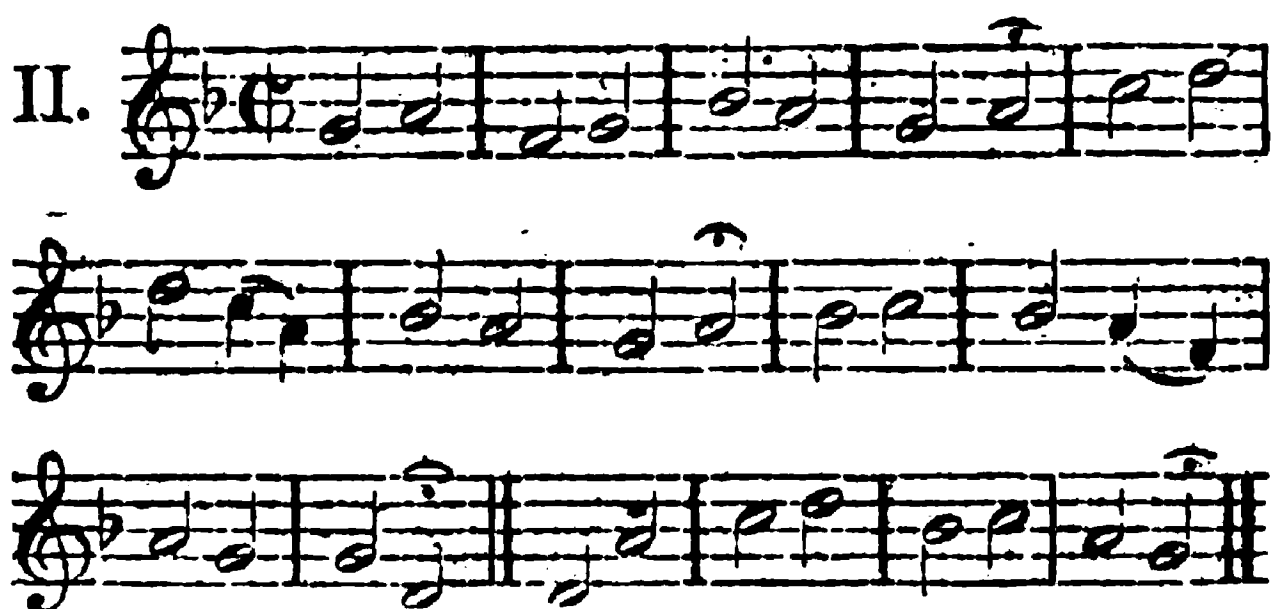
7. Ne, co tělu prospěšného, - Pane, prosíme nyní; - nýbrž o Ducha svatého - a jeho dobrodiní: - ať udělí nám moudrosti, - kteráž pochází s výsosti; - jenž srdce osvěcuje - a k tvé lásce vzbuzuje.

8. Nevinný Boží Beránku! - ty jsi světa spasení; - probuď nás z hříšného spánku, - posilň skrz své přispění, - ať se všech hříchů štítíme, - srdce tvé víc neraníme, - ať vždy máme v paměti, - co's pro nás chtěl trpěti.

9. Tobě se chcem odevzdati, zachovat tvé učení, - žádostem odporovati - a světskému mání. - Račiž nám jen svou milostí - přispěti v naší křehkosti; - neb žádný v tomto boji - bez tebe neobstojí.

10. Duchu Otce, Duchu Syna, - buď při nás s svou milostí; - naděje naše jediná, - spomáhej nám v ouzkosti. - Rač nás žehnat a řídit, - nech nám tvé světlo svítiti; - dej v lásce setrvání, pak v slávě přebývání.

11. Dejž, bychom vždy víc poznali - lásku Pána našeho, - jej horlivě milovali, - plnili vůli jeho. - Těšiteli, v čas soužení, - duše s tělem rozloačení, - rač nám milostiv býti, - pomoci své popříti. — Amen.



1. Stvořiteli, Bože milý, - Otče, Synu, Duše svatý, - jenž jsi Bůh v podstatě jeden, - ó budiž od nás veleben!

2. Duch svatý od Otce poslán - s nebes výše, a věrným dán, - bohatý velmi v dařích svých, - věřícím k spáse potřebných.

3. Kterí jsou Jím obdařeni, - dary Jeho navštívení, - dojdou s tou Jeho milostí - věčných na nebi radostí.

4. Pán jim pomáhá, odpouští, - hněvu, pýchy
nedopouští, - miluje, snáší, shovívá, - brky křídel
svých ukrývá.

5. Dej, ať umíme zvoliti - dobré, a zlým po-
hrdnouti, - vystříhati se marností, - nabývati sva-
tých ctností;

6. Následujem, což věčného, - nedbajíc, což
je časného, - bychom věčný vyvolili - život, časný
proň trátili;

7. Nebáli se, nelekali, - v Jeho pomoci dou-
fali, - byť hrozila pokušení, - bouře, nepřítel,
trápení.

8. Budiž chvála Otci, Synu, - Duchu svatému
dobrému, - Pánu Bohu jedinému, - jenž dává, jak
chce, každému.



1. Stvořiteli Duše svatý, - s Otcem, Synem
též podstaty! - dejž tvé dary rozjímati - a jich vždy
věrně žádati.

2. První dar jest bázeň svatá, - vzácnější nad
hojnost zlata; - kdo ji sobě oblibuje, - tento svět
víc nemiluje.

3. V bázni Boží kdož nestojí, - v stálém živ
jest nepokoji: - bázeň Boží vyhání zlost, - danou
zachovává milost.

4. Druhý dar jest dobrotivost, - k svému bliž-
nímu příchýlnost, - an se z dobrého radujem, - a ze
zlého zarmucujem.

5. Učí křivdu odpustiti, - a nuznému uděliti, -
též milost prokazovati, - však i milosti čekati.

6. Třetí tvoje obdaření - jestiž to svaté umění,
- kterýmžto dáváš poznati, - zlé a dobré rozeznati.

7. Světem tímto pohrdati, - tělo v uzdu poji-
mati, - ďáblu ve zlém nesvoliti, - a dobré právě
činiti.

8. Čtvrtý dar jest dar síly tvé, - kterouž podpo-
roval's Svaté - v pracech i v mukách rozličných, -
strojených jim od bezbožných.

9. Neb bez tvého posilnění - marněť vše
naše snažení; - nelzeť dobré vykonávat, - pokušení
odolávat.

10. Pátým darem obdaruješ, - koho dokonalým
mít chceš; - a to jest tvá svatá rada, - ode všech
nedostížená:

11. Jako v panenství zůstatí, - a menšímu se
poddati, - dobrovolně chudým býti, - jenom v Bohu
radost míti.

12. Obdaruješ šestým darem, - tím spasitel-
ným rozumem, - ať při své obmezenosti - známe tvé
dokonalosti; —

13. Též čeho třeba k spasení, - z tvého víme
osvícení; - ty tělesnost potlačuješ, - lid učíš, vedeš,
vzbuzuješ.

14. Sedmý dar nebeská moudrost, - kteroužto
dává se schopnost, - zdaž oumysl Bohu milý - k zbož-
nému směřuje cíli.

15. Kdož ji má, hříchu se echrání, - po svaté
se ctnosti shání; - dobré činí vše z milosti, - srdcem
svým hledí k výsosti.

16. Budiž Bohu Otci chvála, - též i Synu ne-
skonala, - i také Duchu svatému, - jenž dává, jakž
chce, každému. — Amen.

(K Božímu Tělu.)



1. Bože, člověka jsi stvořil, - aby tebe miloval, - tebe ctěl, tobě se kořil, - rozkazy tvé zachoval; - aby živ byl v nevinnosti, - toužil po dokonalosti, - pak po z těla vyjití - mohl s tebou bydliti.

2. Tebe, Pane, velebíme, - jenž bydlíš na výsosti; - vroucí díky ti činíme - za tvé mnohé milosti. - Bůh jest láska, z ruky jeho - plyne vše, co jest dobrého; - onť jest všem dobrotivý, - i hříšným milostivý.

3. Když se chvíle přiblížila, - Pane, že's měl umřít: - duše tvá se zkormoutila, - a počala truchliti; - však oddal jsi se v tichosti - svých nepřátel ukrutnosti, - dle vůle Otce svého - pil's z kalicha hořkého.

4. Tobě, Otče, Stvořiteli, - čest a díky vzdáváme; - v tebe, Synu, Spasiteli, - svou důvěrnost skládáme: - neb ty's přišel nás spasiti, - s Otcem nebeským smířiti; - za člověka hříšného - vydal's sebe samého.

5. Když čas loučení nastával, - písmo se splnit mělo, - žehnal Kristus chléb, a dával, - řka: „Totot jest mé tělo; - též také kalich žehnaný - k požívání vám jest daný. - Čiňte to, vzpomínejte, - zákon lásky chovejte!“

6. Pane, kterak tobě dosti - díky můžem' vzdávati; - co za tvé mnohé milosti - ti můžem' darovati? - Srdce tobě obětujem, - řeči, skutky ti věnujem, - všecky naše schopnosti, - duše, těla mocnosti.

7. K nebi srdce pozdvihujme, - chvalme Boha mocného: - Spasitele zvelebujme - pro nás usmrceného. - Prozpěvujme s horlivostí - jak anjelé na výsosti: - „Svatý, svatý král slávy, - svatý Bůh náš laskavý!“ —

8. Kdo může dost velebiti - lásku Boha našeho? - Kdo jest schopen vyjádřiti - milost Syna Božského? - Srdce své má otevřené, - ruce obě roztažené, - hotov vždy k smilování, - kdož jen činí pokání.

9. Ó Beránku Boží tichý, - pro nás těžce raněný! - pro naše zpáchané hříchy - na kříži usmrčený. - Shladiž naše nepravosti, - uděl nám hříšným milosti; - vyslyš prosby kajících, - a v tebe doufajících.

10. Z množství tvého Slitování - v Svátosti zde přebýváš; - svým věřícím k požívání - tělo své a krev dáváš. - Když tě hodně přijímáme, - nové síly nabýváme; - potěšení v ouzкости, - všech potřebných milostí.

11. Necht tvé svaté požehnání - na všechny se vztahuje, - nás na cestě putování - od zlého opatruje. - Uděl pomoc v protivenství, - ochraň nás v nebezpečení; - a po této časnosti - uveď k věčné radosti. — Amen.



1. Chval Sione Spasitele, - chval pastýře, vůdce vřele, - [prozpěvuj mu v písních čest;] - rozezvuč se k chválám krále, - nemůž zpěv říct dokonale, - [jak On velký, dobrý jest.]

2. Příčina se důležitá - k pochvale ti dnes naskytá: - [věčného chléb života;] - jejžto při posledním stolu - dvanácti apoštolů - [dala věčná dobrota.]

3. Pějme chválu libohlasnou, - a tu radost naši jasnou - [uslyš hvězdná výšina.] - Nebo se dnes ten den slaví, - kdyžto nejprv k duši zdraví - [dána tato hostina.]

4. U té svaté u večere - beránkem tím novým bere - [konec zákon již starý;] - před novotou vetchost mizí, - stín ustoupá pravdě ryzí, - [světlu noční útvary.]

5. Co tam Kristus nám daroval, - to vždy činit přikazoval - [ku své věčné paměti.] - Proto jak jí poručíno, - dává Církev chléb a víno - [k spásitelné oběti.]

6. Naučení se nám dává, - že se tělo z chleba stává, - [z vína pak krev předrahá.] - Čeho smysl nepojímá, - toho právě víra přímá - [pokorou svou dosahá.]

7. Pod rozdílnou pod způsobou, - pouhým znakem, pouhou dobou, - [důstojná věc bytuje.] - Od krmě se nápoj dělí, - pod každou však Kristus celý - [pod způsobou obcuje.]

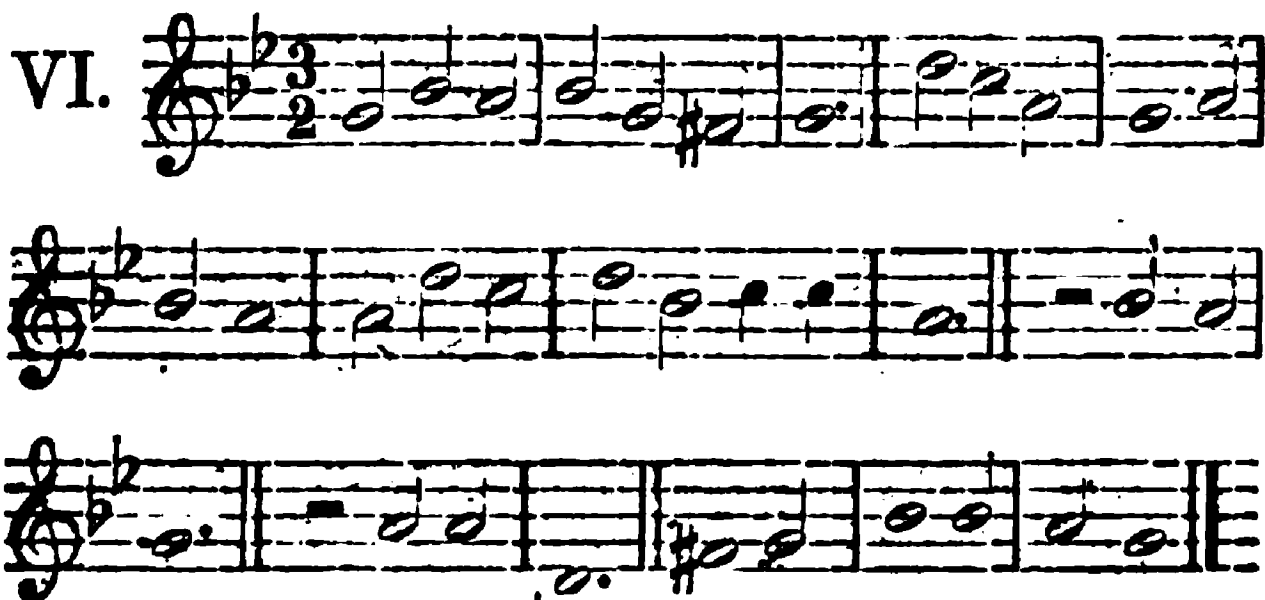
8. Od beroucích nerozdvojen, - nerozlámán, nerozpojen, - [v celosti se požívá;] - na tisíce jich ho berou, - ale všickni stejnou měrou, - [aniž celku ubývá.]

9. Zlí a dobří k němu pílí, - rozličné však jsou jich díly, - [života neb záhynu.] - Dobrým k žití, zlým je k moru; - ay! jak následek je v zporu - [u stejného u činu.]

10. A kdy svatost ta se drobí, - každá částka si osobí - [všechn celek přesvatý;] - způsob se jenom láme: - svátost ale celou máme - v úplnosti podstaty.]

11. Ay! chléb svatých nebešťanů - stal se krmí pozemšťanů, - [synům v podíl pravý dán;] - prorokován v Izákovi, - předzvěstován v beránkovi, - [v manně svaté předvídán.]

12. Pastýři, ty pravý chlebe! - chraň nás, nasycuj nás s nebe - [v tomto časném údolí;] - nechť lid, jenž jest z tvého stáda, - marně hodů tvých ne-žádá - [na nebeském zástolí!]



1. Beránku Boží, Kriste, - rač nám dát srdce
čisté, - bychom tvou vůli poznali, - plnili; - Ježíši,
smiluj se nad námi!

2. Beránku Boží, Synu, - jenž snímáš s hříš-
ných vinu, - tě prosíme v tento čas, - uslyš nás; -
Ježíši, smiluj se nad námi!

3. Beránku náš, Ježíši! - ty znáš potřebu naši;
- zruš v světě válku, rozbroj, - dej pokoj; - Ježíši,
smiluj se nad námi!

4. Zjev nám světlo v temnosti, - Beránku, z
své milosti, - abychom v nevinnosti - žili zde - na
zemi, v nebi tě viděli.

5. Pro lásku tvé Rodičky - uslyš nás, své ovči-
čky, - Beránku náš, Ježíši! - Uveď nás, - ukaž nám
cestu k věčné říši!

6. Beránku nejmilejší! - zbav hříchů tělo, duši,
- nebezpečení každé - odháněj - a popřej nám
zde smrti šťastné! — Amen.



1. Ježíš Kristus, zdroj vší spásy, - k němuž se, kdo hříšník, hlásí, - nám se k věčné paměti - v chlebové dal oběti.

2. Hody jsou to svaté, čisté; - tělo, pokrm, svátost Kriste - sám jsi! Co kde vyššího, - poklony hodnějšího?

3. Slasti plné je to zboží, - živý důkaz lásky Boží, - k zbožnosti nás pěstuje, - s Bohem pevně spojuje.

4. Božství svátostná podoba, - Bohosloučená způsoba, - zdráva budiž! Okřívá, - s vírou kdo tě požívá!

5. Ač chléb vidím, chléb to není; - Bůh to jest, jenž mé spasení - v lidském těle vykonal, - a na kříži dokonal.

6. Nezvětší se požehnaný, - nezmění se požívaný, - nezmenší se rozlomen, - Bůh tu cele přítomen.

7. Chléb ten pokrm nebešťanů, - životní zdroj pozemšťanů, - nový zákon zarazil, - starý jen vyobrazil.

8. Necht nás sílí k spásné ctnosti, - vybavi nás z nepravosti, - krmí, spasí, uvodí, - tam kde Kristus vévodí.

9. Tajemství jest — chléb a víno - v tělo, v krev je proměněno! - Budiž věčná, jaká jest, - Svátosti oltářní čest!



První oltář. 1. Sestupte anjelové Boží, - ať se ples vámi porozmnoží; - [neb nastal nám všem slavný den!] - Chléb nebes, kterýž řádně ctíme, - a duši stravou zváti smíme, - [jest naší krmí učiněn.]

2. Schylte se s nebe na zem dolů, - jakož jste při večerním stolu - [na Krista zřeli s obdivem!] - An chlebem nebes ctí své hosti, - a praví vážně s laskavostí: - [„Vezměte, dokudž s vámi jsem!“]

3. Pod tou způsobou dávám tělo, - by vám památkou po věk znělo; - [tím béře smlouva obnovu;] - tajemství to buď stanoveno, - a chléb a víno proměněno [„v tělo a ve krev mistrovu.“]

Druhý oltář. 1. Hlubino Božské laskavosti! - zdaž nemohlo být na tom dosti, - [že jsi se chudý narodil?] - že jsi po tolikerá léta - okoušel všecku bídu světa, - [s nevděčnými že jsi chodil?]

2. Ne dosti, churavé žes hojil - a smutek duší vlídně kojil, - [žes učil Božské moudrosti?] - by hříšník došel odpuštění, - podnikl's kříže utrpení, - [mučen byl jsi s ukrutností.]

3. Aniž jsme lásku vyčerpali; - nový se proud milostí valí - [k nám od Pána našeho!] - ta k nám ho ustavičně váže, - ta mu radosti míti káže - [u prostřed rodu lidského.]

4. Tou velí nám až do skonání - srdce mu chystat k přebývání - [maje k nám mysl náklonnou:] - sídliti volí v tomto stánku, - jasnosti Božské skrytí stránku - [pod prostou chleba záclonou.]

Třetí oltář. 1. Křesťané! sneste libých kvítí! - velebně máť se oltář stkvíti! - [kadidlo vzácné zaváněj!] - Kněžstvo odíno v roucho drahé - kaž slova útěchy přebílé, - [zvuk zvonů slavně z věží zněj!]

2. Na výšinách i po údolí - ať zpěvu hlas se rozhlaholí, - [v ten přeradostný Boží hod!] - po tobě, jemuž čest a sláva - ze slabých úst se našich vzdává, - [již dávno toužil Evin rod.]

3. Buď: „Svatý! Svatý! Svatý!“ pěno, - a tobě bratrem naším zděno, - [že s lidmi býti miluješ!] - že v svaté chleba tajemnosti - trůn s všechněch darů bohatosti - [si na oltáři zvoluješ!]

Čtvrtý oltář. 1. Ó naše spáso, Kriste Pane! - Tvé tělo duši jistě stane - [se přežádoucí potravou] - křesťanů sbor se tobě koří; — oko se stkví, láskou srdce hoří; - [víře jest slovo zástavou!]

2. Kdo se kdy k tvému stánku blíží, - ve strasti duše, v tuhém kříži, - [dojista najde pokoj svůj] - všem uděl svého poželání; - lid i král v tomto putování - [z tvé pomoci se zaraď!]

3. Buď pokrm věrným do skonání - u tajemného stolování - chléb nebes blahoslavený! - až povoláš nás po tom boji, - na věky pak se s tebou spojí - [duch vazeb těla zbavený!]

XII. Písně Marianské.



1. Tisíckrát pozdravujeme tebe, - ó matičko Krista Ježíše! - Ty jsi okrasou celého nebe, - tobě

se kóří celá říše; - ty jsi po Bohu ta nejprvnější,
- tobě čest a chválu nej přednější - anjelé a svatí
vzdávají, - královnou tebe nazývají.

2. Přispěj nám také, ó matko naše! - všickni
vroucím srdcem žádáme; - tys jediné outočiště naše,
- po Bohu nad tebe nemáme; - ať chvalozpěv tobě
prozpěvovat - můžem, tvoje jméno zvelebovat: -
tak jak tobě patří po Bohu, - chceme tě chválit
každou dobu.

3. Nebo Stvořitel nebes i země - za svůj stá-
nek tebe vyvolil, - když přijal člověčenství na sebe,
- v tvůj panenský život se vložil: - Ježíš Kristus,
Syn Boha živého, - moudrost tajemství převelikého,
- přehořkou smrt kříže podstoupil, - a nás od věčné
smrti vykoupil.

4. Ty jsi na Sionu utvrzená, - přebýváš v mě-
stě posvěceném; - dříve než's byla na svět zrozena,
- poctěna jsi v lidu uctěném. - Již požíváš věčné
blaženosti, - kteráž připravena od věčnosti - byla
ti od Boha věčného, - Otce, Syna, Ducha svatého.

5. Zdrávas, schránko Boha nejvzácnější, - zdrá-
vas, Panno neporušená! - tys chrám Trojice nejdů-
stojnější, - již od věčnosti vyvolená. - Ty jsi nad
slunce, měsíc světlejší, - paní a královna nejsvě-
tější; - ty jsi jistá brána nebeská, mocná královna
archanjelská.

6. Kdo by mohl všecku slávu tvoji - zde na
světě pérem vypsati, - kterouž Syn tvůj jen pro
lásku tvoji - ráčil tobě na nebi dáti! - Byť celého
světa jazykové - chtěli chválu mluvit o tobě: - to
by vše ještě nic nebylo, - co by k tvé chvále po-
stačilo.

7. Před tvým obrazem, ó matko Páně, - chceme prosby naše skládati; - zachovej nás vždy ve své ochraně, - kdykoliv tě budem žádati: - v nouzi, v zármutku, v kříži, v trápení, - vyžádej u Boha potěšení; - ó račiž nám svojí přimluvou - vždy štědře býti nápomocnou.

8. Vypros víru, naději a lásku; - v ctnostném životě setrvání; - odvrát od nás hlad, mor, též i válku; - dej šťastné života skonání! - Když přísnost Soudce spravedlivého - odtud z tohoto světa bídneho - ráčí nás k soudu povolati: - tenkrát, matko, rač nás zastati!

9. A vypros nám všem tu Boží milost, - ať ne v ruce rozhněvaného - Soudce my upadneme na věčnost, - než proměň jej v milosrdného, - by nám Bůh dal zde v časném životě, - dokud živi jsme na tomto světě, - z našich hříchů se zpovídati, - a jich skroušeně litovati.

10. Všickni Svatí a Světice Boží, - i vy přimlouvejte se za nás, - ať se od nás Bohu chvála množí, - a nezapomínáte na nás; - dejte nám se tam s vámi shledati, - Bohu i Marii čest vzdávati, - bychom po tom životě časném - dosáhli radost věčnou. Amen.



1. Zdrávas Panno čistá, - Matko Pána Krista!
- My k tobě voláme, - pros za nás, žádáme, - u
svého Syna, - Krista Hospodina!

2. Panno požehnaná, - milostmi nadaná: - Bůh
si tě zvoluje, - anjel ti zvěstuje, - nebe tě zdobí, -
lidstvo tě velebí.

3. Bez hříchu počatá - dobrodějko svatá: -
tvým Synem zjednáno - nám, co rozmrláno - v dobu
nešťastnou - Evou neposlušnou.

4. Přelaskavá máti, - nechtěj zamítati - naše
prošby, lkání, - když strastmi svírání, - k srdci se
tvému - vinem' mateřskému.

5. Zjednej nám posily, - bychom vítězili, - jak
chce Boží víra, - když na nás dotírá - v tom slz
oudolí - svět se svou nevolí.

5. V boji stůj posledním - při nás se Synem
svým, ať šťastně skouáme, - ať se dočekáme - v ne-
beské vlasti - nekonečných slastí!



1. Maria, Maria! nad slunce jasnější, - nad měsíc krásnější, - nad perly vzácnější, - Maria! buď pozdraveno - tvé přesladké jméno - na nebi, na zemi, - Maria!

2. Maria, Maria! - u Boha věčného, - Otce, Syna tvého, - pros za nás každý čas, - Maria! - Ať nás neopustí - v nouzi a těžkosti podle své milosti - Maria!

3. Maria, Maria! - pros Ježíše Syna, - by nám naše vina - odpuštěna byla, - Maria! - nad hříchami lítost - a pravou skroušenost - vypros nám, způsob nám, - Maria.

4. Maria, Maria! - pros Ducha svatého - ať nám světla svého - dá s nebe skrz tebe, - Maria! - Proti lsti ďábelské, ať v víře křesťanské - pevní jsme, stálí jsme, - Maria!

5. Maria, Maria! jenž's plna milosti, - přispěj s ochotností, - když budem v ouzkosti, - Maria! - Hlad, vojnu, mor zažeň, - nedej, by byl zkažen, - kdo tě ctí, velebí, Maria!

6. Maria, Maria! v smrtelné nemoci - přispěj ku pomoci - proti ďábla moci, Maria! Když bude duše mít - z svého těla vyjít, - ochraň nás, - Maria.

7. Maria, Maria! v poslední hodině - ať jest
mé jediné - vzdychnutí: Ježíš a Maria! - V těch
slozech chci umřít, - a na věčnost odjít, - Ježíš, ach
Ježíš a - Maria!



1. Zdrávas buď, nebes královno, - matko mi-
losrdenství! - shlédni, milostivá Panno, jaké nebez-
pečenství - nás smutné ze všech stran svírá - v tom
slzavém oudolí, - jak prudce na nás dotírá - svět ten
se svou nevolí.

2. Vyhnání synové Evy, - pravé vlasti hledáme,
- a o pomoc tvé přímluvy - k tobě, Panno, vzdy-
cháme! - Ó přednes náš pláč a lkání - na trůnu
Synu svému; - vypros milost, smilování - pokolení
hříšnému.

3. Buď tedy, ó Bohu milá - Církve orodovnicí,
- Panno ctná a ušlechtilá, - v nebi naší řečnicí; -
ujmi se křesťanské říše, - a v posledním tažení -
ukaz nám svého Ježíše, - pramen všech potěšení. —
Amen.



1. Pozdravena buď, královno, ó Maria! - Nebe,
země císařovno, Alleluja! - Radujte se, Cherubíni, -
chválu vzdejte, Serafíni, - a pozdravte královny: -
Zdrávas, zdrávas, zdrávas Maria!

2. Ó matičko milostivá, ó Maria! - Nad pan-
nami požeknaná, Alleluja! - Radujte se atd.

3. Ty jsi to vonné lilium, - ó Maria! - Čistotná
nad konvalium, Alleluja! - Radujte se atd.

4. Amen: čest, chvála na věky, ó Maria! -
lud' nejsvětější Trojici, Alleluja! - Radujte se atd.
— Amen.



1. Matka pláče, ruce spíná, - ach můj Bože
 rozmilý! - Božského jejího Syna - kati na kříž při-
 bili. - V této přezalostné době - chce umřít s Je-
 žíšem, - bledá na zem klesá v mdlobě, - líto jest
 Marie všem. - [Ó bolesti, ó žalosti - srdce tvého
 čistého, ach, ty naše nepravosti - vbodly meč ten
 do něho.]

2. Nyní vzhůru pozdvihuje - oči pláčem zkalené, - a zas kvílí, když spatřuje - nohy, ruce zraněné; - ruce, které líbávala, - které vždycky žehnaly; - nohy, které vídávala, - k ubohým jak spěchaly. [Ó bolesti atd.]

3. Žízní, prosí umíraje, - matka uesmí k dítěti! - každý kat mu vzhůru laje, - ona musí slyšet! - Velké bídy nesem sice, - bolesti my trpíme, - ta však nevýslovně více, - nad kteroužto kvílíme. - [Ó bolesti atd.]

4. Proč jsi opustil mne, Otče! - těžce voláš Ježíši! - Ó, Marii přehluchoce - bodá bolest největší, - vidí sebe opuštěnu - od synáčka milého, - vidí sebe povrženu - pro tvou smrt od každého. - [Ó bolesti atd.]

5. Jehož někdy s pečlivostí - po Sionu hledala, - toho jí teď s ukrutností - Kalvarie odňala! - Již na kříži dokonává - všecka její naděje; - Ježíš ducha odevzdává, - kam se Matka poděje. - [Ó bolesti atd.]

6. Janovi jsi poručena, - ale Jan sám opuštěn! - jeho mysl jest zraněna, - že jest Ježíš umučen. - Jan, ta dušička milostná, - hořce musí kvíliti: - kdož tě tedy, přebolestná, - kdo tě bude těšiti! - [Ó bolesti atd.]

7. Otče! přijmi ducha mého, - nebo vše jsem dokonal, - byla ještě slova jeho, - a pak ducha odevzdal. - Duše jeho k otcům vešla, - Maria však viděla, - jak mu svatá hlava klesla - a žalostí kvílila. - [Ó bolesti atd.]

8. Již neměla žádné síly, - předc se ještě vzbopila, - a v tu hrůzoplnou chvíli - novou hrůzu spatřila. - Srdce jeho probodeno! - s vodou krev se vylila, - Ach, kýž mně tak učiněno! - ruce lomíc pravila. - [Ó bolesti atd.]

9. Potom s kříže dolů sňali - tělo svaté k pohřbu, - matce na klín pokládali, - poraněné od

hřebů. - Tuhé oudy, bledé líce, - nejsi k sobě podoben! - Ran krvavých na tisíce, - Jesu! ty jsi zohaven. - [Ó bolesti atd.]

10. S Marií my chceme plakati - nad našemi vinami; - k té Bolestné chceme lkáti: - Ach smiluj se nad námi! - Abychom se z hříchů káli, - pro něž Ježíš křížován, - bychom došli tam té chvály, kde Bůh věčně milován. - [Pro bolesti, pro žalosti - srdce tvého svatého - vypros, matko, zkroušenosti, - bytu v nebi blahého.] — Amen.



1. Stála matka litující, - u dřeva kříže plačící, - když na něm pněl Kristus Pán; - jejížto srdce bolestné, - zarmoucené a lítostné - prorazil meč z obou stran.

2. Ó jak smutná a žalostná - byla tu matka milostná - pro Syna jediného; - kdožby neměl zaplakati, - vida matku Páně státi, - tím hořem obklíčenou.

3. Pro hříchy svého národu - viděla ho nésti škodu, - a biči zmrskaného - viděla Syna milého - při smrti opuštěného, - když pustil ducha svého.

4. Ej Maria, studně milosti, - propůjč mi něco žalosti, - ať se s tebou rozkvílím; - čiň, ať se mi

srdce rozžhe - v lásce Kristově pobožné, - ať mu se tak zalíbím.

5. Popřej mi s tebou plakati - a Krista vždy litovati, - dokud v těle zůstávám; - jeho ranami mne ukoj, - a tím svatým křížem opoj - pro lásku Syna tvého.

6. Panno, jenž jsi nejjasnější, - již mi nebývej trpčejší, - dejž mi s tebou želeť; - dejž, ať mohu - smrt Kristovu nositi, - a na kříži znovu - i na rány pomněti.

7. Rač mě křížem ostříhati, - v smrti Krista odívati, - a odívati v milosti; - když zde v světě tělo zhyne, - a duše se z něho vyhne, - dejž, by šla do radosti. — Amen.



1. Pozdravená - a uctěná - buď ó Boží Rodičko! - lásku vděčnou - a srdečnou - přijmi od nás matičko!

2. Kdo tě vzývá - tenť nabyvá - hojné Boží milosti; - neb Nejvyšší - neoslyší - Upěnlivé žádosti.

3. Kýž nám možné, - tvoje zbožné - následovat jednání! - tvou oslavou - jesti pravou - naše ctnostné hování.

4. Život Panny - byl bez hany, - srdce - sídlo čistoty; - jen se vzdává, - až jí dává - anjel věno jistoty.

5. Ochraň duši, - ať nezruší - had vilné ji chláplosti; - buď nám zbraní, - když se shání - svodnou pro nás chytrostí.

6. Tys v pokoře - slasti hoře - rukou Páně přijala, - ve skromnosti - i v hodnosti - dívkou Páně zůstala.

7. Skloniž tvrdou - mysl hrdou - příkladem pokory své, - která ctnosti - výtečnosti - poskytuje vábivé.

8. Ty jsi klidnou - věrnou vlídnou - ó Maria, vždy byla, - v ochotnosti - povinnosti - nejtěžší jsi plnila.

9. Oslavená - povýšená - vedle Syna svého dlíš! - ozdobuješ, - naplňuješ - rozkoší nebeskou říš.

10. Ctnostmi svými - milostnými - matko, veď nás za sebou! - ať zplesáme, - jak žádáme, — nad Ježíšem i tebou.

VIII.

1. Zdrávas dcero Boha Otce - lilium Božské Trojice, - Panno nad pannami, - krásná mezi všemi, - o Maria, o Maria!

2. Zdrávas Matko, Boha Syna, - růže krásná ušlechtilá, - Maria rodičko, - překrásná hvězdičko, - o Maria, o Maria!

3. Zdrávas Boha Ducha choti, - tvář Tvá se nad slunce třpytí, - jasná nad hvězdami, - máš korunu v nebi, - o Maria, o Maria!

4. Zdrávas, chráme nejčistější, - skrz Trojici nejsvětější - tys hada lstivého, - potřela dravého - o Maria, o Maria!

5. Zdrávas královno anjelů, - a královno patriarchů, - o učitelkyně - moudrá každé chvíle, - o Maria, o Maria!

6. Posilnění mučenníků, - okraso všech vyznavačů, - královno nebeská, - o matičko Božská, - o Maria, o Maria!

7. Milosti plná spanilá, - Duchem svatým zastíněná, — o panno přechistá, - náms zplodila Krista, - o Maria, o Maria!

8. Zdrávas nade všemi sama - ženami jsi požehnána, - Ty sama jediná - tohos zasloužila, - o Maria, o Maria!

9. Mezi dcemi sionskými - za matku zvolená, nyní - nejvyššího Syna - matkou's učiněna, - o Maria, o Maria!

10. Porodilas požehnaný - plod! od věku předzdeděný, - plod Požehnaného, - Jednorozeného, - o Maria, o Maria!

11. Ježíše Vykupitele, - Krista světa Spasitele, - u kterého sama - jako matka milá, - ó Maria, o Maria!

12. U tvého Syna milého, - neb v svých rukou držíš jeho, - všem tvojí přímluvou - chceš být nápomocnou, - o Maria, o Maria!

13. Protož v každém smutném čase - buď orodovnice naše - u tvého milého - Syna jediného, - o Maria, o Maria!

14. Oroduj za nás bídné, - hříšné syny své, nehodné, - u požehnaného - vždy Šynáčka svého, - o Maria, o Maria!

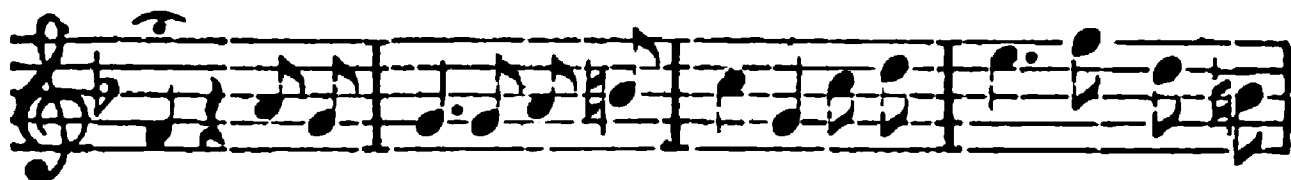
15. Ve všech potřebách, ouzkostech - i našich důležitostech - zjednej nám pomoci - ve dne též i v noci, - o Maria, o Maria!

16. Přikrej nás pláštěm milosti - láskou své dobrotivosti, - přijď nám ku pomoci - v smrtelné nemoci, - o Maria, o Maria!

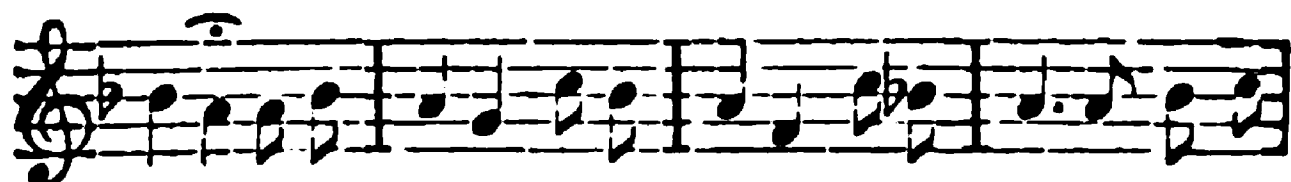
17. Zvláště pak v hodinu smrti - popřej ta slova
vyřknouti, - Ježíši, Maria, - Josef, Jachim, Anna —
- o Maria, o Maria!

18. Amen, amen o Maria, - po tobě touží
duše má, - měj ji v své ochraně, - uveď ji do
nebe, - o Maria, o Maria!

Vážně.



Sbor.



1. Vzpomeň, o královno milá, - že nebylo slý-
cháno, - že bys koho opustila, - když k tobě jest
voláno; - Sbor: Královno nebes milá, - celý svět
to dosvědčuje, - že kdo ti se důvěřuje, - nadarmo

tě nevzývá - ty ho slyšíš, neoslyšíš jeho prosbu zajistě, - jeho prosby zajistě!

2. Kdo tebe o pomoc vzývá, - zdaž nebyl vždy vyslyšen; kdo před tebou jest vylévá - slzy, zdaž nebyl potěšen? - Sbor: Královno nebes milá - celý svět to dosvědčuje, - že kdo ti se důvěřuje, - nadarmo tě nevzývá? - ty ho slyšíš a vyslyšíš - jeho prosby zajistě.

3. Matko, a panno všech panen, - k tobě já se utíkám, - z hříšníkův bídných já jeden - o pomoc k tobě volám. - Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

4. Před obrazem tvým zde klečím - s vědomím skormouceným, - ukazuji se tvým očím - se srdcem litostivým; Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

5. Nezamítej mě od sebe - sluhu ač nehodného; - nech milost najít u tebe, - matko Slova věčného. - Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

6. Slyš mé skroušené vzdychání, - Představ mě Synu svému, - Pomož k šťastnému skonání, - Přiveď mě k Bohu mému. - Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

7. Vyvýšená důstojností - Alžbětu's navštívila, - tím's, máti Božské milosti! - lásku k nám též zjevila. Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

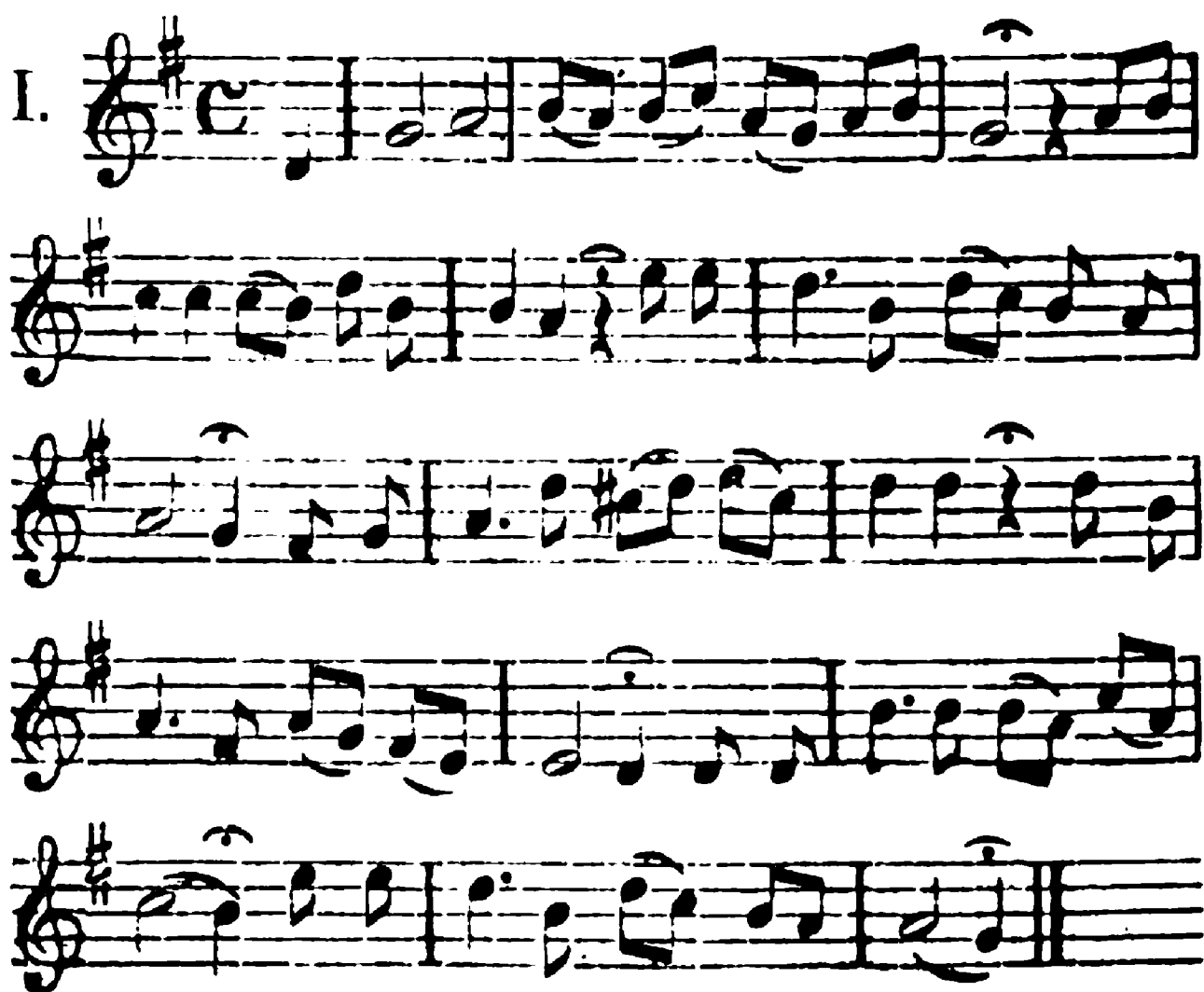
8. Neopouštěj nás v ouzkostech - chraniž od moru, hladu, - pomoz ctitelům v těžkostech - dojit věčných pokladů. - Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

9. Ukrot přísnost Boha v nebi, - rozhněvaného na nás; ať srdce vděčná velebí - dobrotu tvou v každý čas. - Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvědčuje atd.

10. K tobě posledně voláme, - o královno mi-
losti! - a silnou naději máme, - že pomůžeš k blahosti.
Sbor: Královno nebes milá! - celý svět to dosvěd-
čuje, - že kdo ti se důvěřuje, - nadarmo tě nevzívá;
- ty pomůžeš a vymůžeš - v nebi věčné radosti!

XIII. Písně o Svatých.

O svatém Josefu.



1. Zdráv buď, strážce Spasitele, - pěstoune Vy-
kupitele! - Zdráv buď, Josefe milý, - Syna Božího
obrance, - Marie Panny ochrance - a ženichu spanilý!

2. Ó jak milé obcování, - ó jak libé tvé je-
dnání - bylo, když's Krista choval; - když jsi ho do

jeslí kladl, - jím vždy jako otec vládl, - krmil, živil, pěstoval.

3. Ježíška's v rukou nosýval, - s potěšením naň patřival, - ó přešťastné patření! - Ústa jeho jsi líbával, - líce k lícím přitiskával, - jaké to potěšení!

4. Nyní's ho králem nazýval, - nyní jako Boha vzýval, - radostí naplněný; - nyní's ho jak Otce ctíval, - nyní ho za syna míval, - sám jsa co otec ctěný.

5. Ježíše v svých rukou míti, - a nad ním i vladařiti: - ó jaká to vznešenost! - S Marií vždy přebývati, - Ježíška vždy objímati: - ó jaká to líbeznost!

6. Kdo jest, kdo by milovati, - kdo jest, kdo by objímati - nechtěl Ježíše ctného? - Většího zajisté není - nad rajske to potěšení - Josefa šlechtného.

7. Ó Josefe, milování, - ctění, chvály i vzývání - hodný nad všecky jiné! - Těším se z tvé důstojnosti, - velevzácné ctihodnosti, - kteráž nikdy nezhyne.

8. Ó jak šťastní ctitelové, - přešťastní tvoji sluhové - jsou; nebo tvou pomocí - ve všelikých ouzkostech, - v nedostatecích a těžkostech - jisti jsou ve dne, v noci.

9. Dejž, abychom ve všech dobách - tvé pomoci v svých potřebách - i my oučastni byli; - bychom tě vždy prostředníkem, - naším stálým pomocníkem, - zvláště v smrti zkusili.

10. Pro přímluvy Josefovy, - pro zásluhy Pěstounovy, - rač nás, Kriste, slyšeti! - bychom tebe v tvé jasnosti - po vezdejší smrtelnosti - mohli v nebi viděti. — Amen.

● **svatém Janu Nep.**



1. Když mile máj zavívá, - plesává zbožný
Čech: - po krajích vlasti všech - ohlas radosti znívá.
- Tam z ráje na nás hled, - svatý, jehožto ctíme, -
a v Pánu velebíme, - jehož zná celý svět.

2. Ó, již ve křehkém těle - jsi, modle se za
nás, - vysýlal k Bohu hlas - z své duše, láskou vřelý;
- tys již zde bratřím mdlým - pomáhal, muky krátil
- a Pánu mnohé vrátil, - je smířen s Bohem svým.

3. Ó pros, ať požehnání - té vlasti, již's to syn,
- dá Bůh náš Hospodin, - i ať ji mile chrání; -
nechť s nebe v pravý čas - nám slunce, déšť vy-
dává, - před ohněm zachovává - tvé bratry vše-
cky nás.

4. Když na tě pohledíme, - tu v srdci z hříchů svých, - hanebně spáchaných, - lítost a žel cítíme; - vidouce však se stkvít - na tobě Božské ctnosti, - s pobožnou důvěrností - za tebou chceme jít.

5. Což dalo ti smělosti, - žes, když tebe král - na zpověď se ptal, - své dostál povinnosti, - žes život na to dal, - a co v posvátné době - svěříno bylo tobě, - ve srdci zachoval?

6. Což dalo v těžké době, - když tebe kat mučil, - tvé oudy ohavil, - nebeské síly tobě, - když kol plamen se zňal - a pálil svaté žíly, - co ti dodalo síly, - že jsi se nepoddal?

7. Bůh byl to všemohoucí, - k němuž v bolesti té - se neslo srdce tvé - nebeskou láskou vroucí; - jen k Bohu zření's měl! - I my chcem k Bohu státi, - zlostníka se nebáti, - byt nás hned mučit chtěl.

8. Obrátě k Bohu zření, - duch tvůj se k nebi vznes, - když v mokrý hrob jsi kles - do řeky uvržený: - než na to Pán Bůh hned - ku věčné cti milenci - nad vodou v jasném věnci - hvězdiček seslal pět.

9. Jazyk pak mlčenlivý, - když přešlo tři sta let, - musil poučit svět - a jemu hlásat divy: - že tě mlčenlivost - přivedla k Božské tváři, - a tam že teď se září - na věky tvoje ctnost.

10. Ó pros, ať v nás se sílí - v té Božské víře duch, - a víc a více Bůh - milost svou nám udílí; - ať Pán nebeský sám - dle svého slitování, - zbudiv nás ku pokání, - odpustí hříchy nám. — Amen.



1. Muži Boží oslavený, - v Nepomuku narozený, - zástupce, ochrance náš! - blaze nám, že na věčnosti - stkví se záře tvé svatosti, - an se k svým vlastencům znáš.

2. Sotva vyprosila tebe - Maria tvé matce s nebe, - k jejímu potěšení: - již se plamenové zňali, - jenž tvou slávu zvěštovali - na Božské poručení.

3. Záby vroucně plápolala - láska k Bohu nekonalá - v srdci kněze nového; - s kazatelskou horlivostí - rozsívals hned símě ctnosti - k slávě Boha velkého.

4. Otcovskou teď kázní tvojí - na cestu se k nebi strojí - mnohá duše ztracená; - sama královna v té době - otvírá své srdce tobě, - chtěc tebou být vedena.

5. Ó by král se v pobožnosti - jí byl rovnal, v každé ctnosti, - jížto lidu svítala! - Nikdy by nebyl moh' chtíti - zrádně hříchy vyšetřiti, - které tobě svěřila.

6. Však ať hrozí, muky strojí, - tvá tu duše
pevně stojí, - trýzně se nestrachuje; - jak tě hojně
Bůh odplatil, - když jsi život v řece ztratil, - záře
hvězd oznamuje.

7. Ó vypros nám té milosti, - bychom věrní
Bohu, ctnosti - život svatě trávili; - a tam někdy na
výsosti - s anjely ve společnosti - Boha věčně
chválili.



1. Hle! příklad dobré stálosti, - zrcadlo mlče-
livosti, - tys Bože sám - ukázal nám - Janovou po-
božností - a muk trpělivostí.

2. V něm ráčils nám ukázati, - kterak se má
slib držeti, - a jak ty chceš, - by kněžstvo též -
v zpovědní pobožnosti - a muk trpělivosti.

3. Král všecku sílu nasadil, - by zpověď krá-
lovny zradil; - svatý však Jan, - nepřekonán, - ta-
jemství držel stále - pro víru k Boží chvále.

4. Tu král celý rozlícený, - vší mocí svou ozbrojený, - brzy hrozil, - zas chlácholil; - Jan zůstal věrný svému - předsevzetí pevnému.

5. Tu hned v žaláři mučený - a pochodněmi pálený; - nepřemožen, - pak byl shozen - na rozkaz krále zlého - do vod z mostu Pražského.

6. Ó vítězi z Nepomuku, - nad námi drž mocou ruku, - tvé jest jméno - vyhlášeno, - okrasou země České, - psané v vlasti nebeské.

7. Času k řeči a mluvení, - opatrnosti k řízení nás vyučuj, - ať úřad svůj - spravedlivě konáme - a pilně zastáváme.

8. To nám uděl Bože z nebe, - zač Jan prosí i my tebe, - potěš věrných, - zarmoucených, - naše vyslyš volání - na jeho přimlouvání.

K anjeli strážnému.



1. Anjele Boží, strážce můj, rač vždycky být ochrance můj, - mne vždycky řiď a napravuj, - ke všemu dobrému mě vzbuzuj.

2. Ctnostem svatým mě vyučuj, - ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj; - tělo, svět, ďábla přemáhám, - na tvá vnuknutí pozor dávám.

3. A v tom svatém obcování - ať setrvám do skonání, - po smrti pak v nebi věčně - chválím Boha ustavičně. — Amen.

● sv. Václavu.

VI. **L.**

II.

1. Svatý Václave, - vejvodo české země, - kníže náš! - pros za nás Boha, - svatého Ducha! - Kriste elejson!

2. Ty jsi dědic české země, - rozpomeň se na své plémě; - nedej zahynouti - nám i budoucím, - Svatý Václave! - Kriste elejson!

3. Pomoci my tvé žádáme, - smiluj se nad námi: - utěš smutné, - zažej vše zlé, - svatý Václave! - Kriste elejson!

4. Nebeské jest dvorstvo krásné, - blaze tomu, kdo tam dojde, - život věčný, - oheň jasný - svatého Ducha! - Kriste elejson!

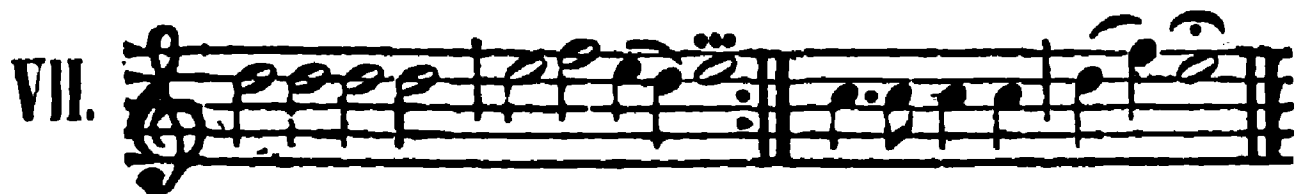
5. Maria, matko žádoucí, - tys královna všemohoucí, - prosíš za nás, - za křesťany, - svého Syna, - Hospodina! - Kriste elejson!

6. Anjelé svatí nebeští, - račte nás k sobě přivésti - tamž, kdež chvála - nepřestává - věčného Boha. - Kriste elejson!

7. Všickni Svatí za nás proste, - zahynouti nám nedejte: - svatý Víte, - svatý Norberte, - svatý Zikmunde, - svatý Prokope, - svatý Vojtěše, - svatý Jene Nepomucký, - svatá Ludmilo! - Kriste elejson!

8. Bohu Otci chválu vzdejme, - svatým křížem se žehnejme, - ve jmenu Otce, - i Syna jeho, - i Ducha svatého. - Kriste elejson!

Píseň sv. Vojtěcha.



Hospodine ulituj nás! - Jesu Kriste, ulituj nás! - Spasiteli všeho světa, - spasiž nás, i uslyšiž - Hospodine, hlasy naše! - Dej nám všem, Hospodine, - hojnost, pokoj v naší zemi! - Kyrie elejson!

XIV. Písně obecné.



1. Kdož ochrany Nejvyššího - v skrejši jeho
užívá, - ten v stínu Všemohoucího - bezpečně od-
počívá. - Protož i já říkám Pánu - v každý čas s
důvěrností: - tys hradem mým, - ty mou schránou,
- jáť na tobě mám dosti!

2. Onť mne z osidla lstivého - lidských oše-
metností, - i z pokušení každého - vytrhne svou
mocností; - nad to mne chce i přijíti - pod brky
křídla svého, - místo štítu budu míti - pravdu všech
zámluv Jeho.

3. Protož přístrachu nočního - nebudu se nic
báti, - ni ve dne létajícího - šípu se strachovati, -
aniž jaké morní rány - nenadále škodící, - ni zhouby
na všechny strany - žádného nešetřící.

4. Bychť jich po boku svém tisíc - náhle vidět klesati, - po pravici desetkrát víc, - na mne nemá sáhati, - nýbrž cele jsa zachován, - to budu spatřovati, - jakou umí odplatu Pán - bezbožným všem dávati.

5. Poněvadž Boha samého - máš za své outočiště, - Joj i za ochrance svého - kladeš na každém místě, - netkneť se tebe nic zlého, - aniž k tobě přistoupí, - žádná rána stánku tvého - v nejmenším nezarmoutí.

6. Neb anjelům svým o tobě - Bůh ráčil přikázat, - že na všech tvých cestách tebe - vždy mají ostríhati, - by tě pak i na rukou svých - vlastně měli nositi, - tak od ourazu i noh tvých - ustavičně hájiti.

7. Po lvu i hadu zdrážděném - směle budeš choditi, - i po draku jeduplném, - nemá ti nic škoditi; - „proto že mne zamiloval,“ - dí Bůh, „chci ho chrániti, - mé slavné jméno že poznal, - na věky zvelebiti.“

8. „Bude-li ke mně volati, - jistě žeť jej vyslyším, - z soužení mu pomáhati, - sám mocí svou přispíším; - učině jej i slavného, - dlouhé dny mu chci dáti, - by tak moc spasení mého - v pravdě mohl seznati!“



1. Mé jsi potěšení, můj Ježíši! - outočiště,
jmění, Bůh nejvyšší! - Nad tebe jiného nic nežádám,
- že jsi můj Spasitel, tě vyznávám.

2. Jestli mě miluješ, tě miluji, - jestli mě za-
vrhneš, tě miluji, - jestliže mne tresceš, neměním se,
- pakli zatratit chceš, nedivím se.

3. Předce tě miluji, že dobrý jsi, - předce tě
miluji, že Bůh můj jsi, - miluji Ježíše, že dobrý
jest, - miluji Ježíše, že Bůh můj jest.

4. Jeho jsou ty dary, cožkoliv mám, - jeho jsou
milosti, to dobře znám, - jehoť jest má duše v hříš-
ném těle, - od něho všechno mám vydlužené.

5. Duši svou navrátím - při skonání, - tělo své
odevzdám v zmrtvých vstání; - tak jiné všechno dám
jakož Pánu, - vděčně odevzdávám jakož Bohu.

5. S Ježíšem umřítí sobě žádám, - s Ježíšem
živu být, naději mám; - Ježíš věčně věkův jest mým
Pánem, - Ježíši buď chvála věčná. Amen.



1. Ach můj nejsladší Ježíši! - grunte života
mého, - kterýžto plyne v hojnosti - od studně srdce
tvého; - můj Pane plný milosti, - jenž ji v hojnosti
dáváš - všemu stvoření pod nebem, - každému ji
podáváš.

2. Zvlášť kdo zpomíná na tebe, - a tebou se
zpravuje, - své práce, všechny starosti - tobě jen
obětuje; - rád ty zpomáháš každému, - jsi plný smi-
lování, - kdo je hledá jen u tebe, - najde je bez
meškání.

3. Snášel jsi pro nás tak mnoho, - šels až
na dřevo kříže, - nejprv's pod ním často klesal, -

nemoha snésti tíže! - Ach přerozkošná ramena, -
co jste se obtížily, - abyste jen vůli Otce - pro
ovce vyplnily!

4. Nezůstala krůpěj krve - v tvém Božském
těle žádná, - aby vylita nebyla, - ach ukrutnost pře-
zrádná! - Ale i krůpěje vody - ven z boku tvého
vyšly, - aby jen všickni hříšníci - pod milost kříže
přišli.

5. Ach, můj předobry Ježíši! - spasiž mne pod
svou stráží, - ať mne bídy světa toho - zlostí svou
neuráží; - ale ať jsem obhájený - před ukru-
tostí jeho, - ať jsem mile zastíněný - rukou pa-
stýře svého.

6. A když přijde má hodina, - že musím s
světa jíti, - na nic se neohlížeje, - zde všecko opu-
stiti; - dej, ó můj nejsladší Pane! - abych tě
v nebi spatřil, - s tvými ovce milými - na věky
tebe chválil.

XV. Písně při rozličných případnostech.

Za zemřelé.



1. Při začátku mše svaté. Vyslyš naše volání, - Bože dobrotivý! - uděl nám smilování, - Otče milostivý! - rač skrz Krista zásluhy - ty duše spasiti, - odpustit jejich dluhy, - s tebou je spojití.

2. K tobě se s důvěrností - za duše modlíme, - bys je přijal k milosti, - tě, Bože! prosíme; - nás pak času drahého - uč tak užívatí, - bychom se soudu tvého - nemuseli báti.

3. Obětov. Přijmi, Pane, s libostí - dary věnované, - za naše nepravosti - a hříchy zpáchané.

- Ó, necht' ať se vznášejí - libě k trůnu tvému, - nám i mrtvým prospějí - k spasení věčnému.

4. Neb se zde objevuje - obět Syna tvého; - chléb, víno se změňuje - v krev a tělo jeho; - s obětí Spasitele - sebe obětuje, - za nás i za zemřelé - prosby připojujme.

5. Sanktus. Svatý! Bohu věčnému - s plesáním zpívejme, - spolu s anjely jemu - čest, chválu vzdávejme; - nechat každé stvoření - na zemi, na nebi - Bohu vzdává uctění, - vroucně jej velebí.

6. Pozdvihov. Kriste! tě přítomného - v pravdě zde věříme, - v těch způsobách skrytého - tu pokorně ctíme; - v podobě chleba, vína - jest tělo, krev živá, - obět pravá, jediná, - Otci přívětivá.

7. Agnus Dei. Ó, Beránku Ježíši! - dej skrz tvé zásluhy, - ať každý z nás uslyší: - Sňaty jsou tvé dluhy; - duše tvá uzdravená - v milosti zas stojí! - vina tvá jest shlazena; - jdi v svatém pokoji!

8. Jak publikán kající - v prsy se bijeme, - s Majdalenou plačící - hříchů litujeme; - dej z tvého smilování - nám ducha nového, - a skrz pravé pokání - dar srdce čistého.

9. K přijímání. Přispěj nám k spomožení - v nouzi a v ouzkosti, - posilň nás v pokušení - mocí tvé milosti; - rač k přijímání dáti - potřebné přípravy; - popřej šťastně skonati, - uveď nás do slávy! —

10. Ku konci. Odpočinutí věčné - dej všem duším, Pane! - vyslyš prosby srdečné - za ně vykonané: - vyplň jejich žádání, - tě v slávě spatřiti, - rač z tvého smilování - je věčně spasiti.



1. Z hlubokosti své těžkosti - volám k tobě, Pane! - Uší svých rač nakloniti, - prosím, k modlitbě mé! - V tobě naději všecku mám! - v ouz-kostech dej ať nezoufám! - Smilování žádám!

2. Budeš-li, Pane, šetřiti - na mé nepravosti; - neučiníš-li se mnou dle - své velké milosti: - ach, neobstojím před tebou! - před hroznou sprave-dností tvou, - kdo, kdož mne zastanou?

3. By nám nebesa otevřel, - Pán na zem sstu-puje; - hříchy lidstva aby shladil, - sebe obětuje. - Za nás posmíván, bičován, - trním za nás koru-nován, - za nás ukřižován!

4. V obětovaném Ježíši, - v něm doufej, duše má! - on budiž tvoje outočiště, - on tvoje obrana: - slovo jeho buď ti svící - na temné pouti vezdejší - bezpečně svítící.

5. Děkujem tobě srdečně, - Trojice přeslavná, - za hořkou, nevinnou tu smrt - Jesu Krista Pána. - Doufáme v zásluhách Jeho, - do ráje že přijdem tvého, - věčně blaženého.

6. Sláva budiž Bohu Otci, - též i jeho Synu, - i také Duchu svatému, - utěšujícím: - Jakož byla na počátku, - tak budiž nyní bez zmatku, - až na věky věků!

III.

1. Lehké odpočinutí - věrným duším Pane, - pro tvé milosrdenství - ať se všechněm stane.

2. Bože mocný a dobrý, - Bože spravedlivý, - netresci v prchlosti, - buď všem milostivý.

3. Kriste! jenž máš souditi - živé také mrtvé, - odpusť duším v očištění, - pro velké rány Tvé.

4. O milý Duše svatý, - jenž dáváš všem milost, - věrné v Pánu zemřelé - uveď v věčnou radost.

5. Bože jeden v Trojici, - máš všechno v své moci; - když budeš nás souditi, - rač milostiv býti.

6. Obrát oči své, Pane, - na obětované - dary oběti svaté - za tvé duše věrné.

7. Dejž Bůh, ať se tak stane, - nebs ty všeho Pánem, - nade všemi se slituj, - když ze hrobu vstanem.

8. Svatý, svatý, svatý - Pán, Otec, Syn, Duch svatý, - o Bože všemohoucí, - v Trojici Bůh svatý.

9. Požehnaný Syn Boží, - každé duše zboží; - ty sám rač jim zpomoci, - z muk vysvoboditi.

Po Pozdvihování.

1. Toto pozdvihování, - těla ukázání, - budiž duším k spasení - z muk vysvobození.

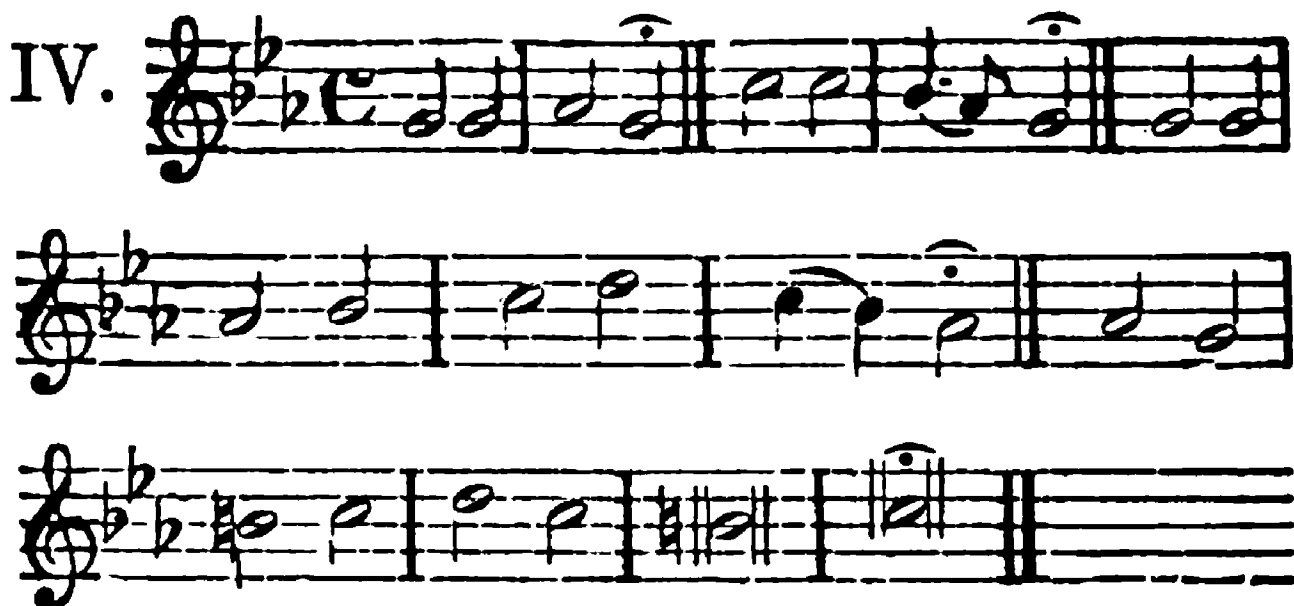
2. Kalicha ukázání - s Krista Pána krví - rač býti duším věrným - k trestu ulehčení.

3. Beránku Boží tichý, - který hříchy snímáš, - odpusť duším v očištění, - neb to v své moci máš.

4. O Beránku Ježíši! - vzhledni na svou říši, - uslyš naše žádosti, - učiň smilování.

5. Odpočinutí věčné, - popřej věrným duším, - ať plesají v radosti - v království nebeském.

6. Amen, dejž ať se stane, - zač tebe prosíme, - bychom zbaveni byli - od věčného ohně.

Dies Iræ.

1. V ten den hněvu děsnětmavý, - v prach vše spálí plápol žhavý; - s Sybillou jak David praví.

2. Ó jak hrůzou lidstvo zbledne, - v oblacích až Krista shlédne, - vědouc, že teď na soud sedne.

3. Trouby divný zvuk v tu dobu - zahlaholí v skryše hrobů: - „Vzhůru Soudce před osobu!“

4. Smrt i obor ztrne celý, - an tu mrtví s svými těly - zdvihnou se, by účet zděli.

5. Předloží se kniha činů, - v níž lze čísti zemských synů - každou ctnost i každou vinu.

6. Z ní, aj! Soudce všecko zjeví, - skutky, o nichž nikdo neví, - odhalí, ni trestu sleví.

7. Co mám bídný tehdáž díti? - zástupce kde sobě vzíti? - an se ctnostný bude chvítí!

8. Králi strašný v slávě svojí, - v Něhož spásu kladou tvoji, - ó spas mne milosti zdroji!

9. Považ, Jesu! onu snahu, - kterous podnik' k mému blahu, - necht' na soudu ujdu vrahy.

10. Pro mne všaký trud tvé tělo - i smrt kříže vytrpělo; - nedej, by vše v zmar být mělo.

11. Odpust, přísný Soudce zlého, - v čem mne shledáš nepravého, - než den přijde hněvu tvého.

12. Pro své hříchy vedu lkání; - vina stud mi ve tvář shání, - Bože můj, měj slitování!

13. K Máří jenž jsi sklonil sebe, - lotru's ráčil slíbit nebe, - i mne's učil doufat v tebe.

14. Ač má prosba hodna není, - láska tvá měj ke mně zření, - uchovej mne ztracení.

15. S ovce mi nech mne se sbratřit, - k nepravým mi nedej patřit, - po levici tvé se spatřit.

16. A když zlé tvůj výrok hlasný - v oheň pošle neuhasný, - uvítej mne hlas tvůj spasný.

17. Pane, slyš mou prosbu vroucí, - viz mé srdce hořem mroucí, - způsob cíl mi přežádoucí!

18. Bude pláč to a třas oudů, - až v ten den se hříšník k soudu - z hrobového zvedne lože.

19. Milostiv pak buď mu, Bože! - Jesu! pro zásluhy tvoje - uděliž jim pokoje. — Amen.



1. Odpočinutí věčné - dej zemřelým, Pane, -
tě prosíme srdečně, - učiň, ať se stane; - ať světlo
věčné svítí - jim v rajske radosti, - by již mohli
spatřiti - tvář tvé velebnosti.

2. Den hněvu, den ten hrozný, - měj v mysli,
člověče! - v němž tě povolá mocný - živých,
mrtvých Soudce. - Strach, hrůza a třesení - na zemi
nastane; - trouba poslední zavzní, mrtvý z hrobu
vstane.

3. Tuto obět skládáme - za duše tvých věr-
ných; - přijmi ji, tě žádáme, - Pane, a potěš jich.
- Chléb, víno se promění - v tělo a v krev Krista;
- tím nám i jim k spasení - jesti cesta jistá.

4. Svatý, svatý, svatý Pán! - s anjely zpí-
vejme. - Bůh náš, Sabaoth nazván, - srdce otví-
rejme; - neb Ježíš se k nám bere, - hříšných Vy-
kupitel; - potěší i zemřelé, - neb jest všech Spasitel.

5. Veselte se, ó duše! - radost se k vám blíží;
- viděli jsme Ježíše, - a tenť jest Syn Boží. - Na
oltáři se za nás - hříšné obětuje; - spomůže vám,
neb i vás - co otec miluje.

6. Ó Beránku nevinný! - tobě se klaníme, -
jenž snímáš světa viny, - dej pokoj, prosíme, - těm,
jenž očekávají - tvé milosrdenství; - ať dnes odpo-
čívají - v nebeském království.

7. Světlo věčné ať svítí - jim v krajině živých;
- nech je dnes okusiti - radosti Svatých svých. -
Popřej i nám umřítí - v stavu tvé milosti, - s přá-
tely se sejíti - u věčné radosti.

8. Hle, již jsme dokonali - slyšení mše svaté;
- za vás věrné prosili, - ať odpočíváte. - V Pánu
odpočívajte, - bratří nejmilejší! - za nás se přimlou-
vejte - dnes v nebeské říši! — Amen.

K sv. přijímání.



1. Anjelský chlebe, nám daný s nebe, - nej-
milejší Ježíši! - V tebeť věříme, a tebe ctíme, - do-
brotivý Ježíši!

2. Ty nás z milosti krmíš v Svátosti, - nejmi-
lejší Ježíši! - Tělo, krev dáváš, v nás byti žádáš, -
přelaskavý Ježíši!

3. Tělo tvé svaté, s tvou krví vzaté, - nejmi-
lejší Ježíši! - nás nasycuje i napojuje, - ó nejsladší
Ježíši!

4. Tys skrytý Bůh náš, tys Spasitel náš, - nej-
milejší Ježíši! - k toběť své zření máme v soužení,
milostivý Ježíši!

5. Klaním se tobě, v chleba způsobě, - nejmi-
lejší Ježíši! - Dejž, ať tě vděčně ctím v nebi věčně,
- láska naše, Ježíši! — Amen.

Důvěra v Boha.

1. Tvůrce mocný nebes, země - a co svět se jmenuje, - jehož božství nám všem plémě - v celém světě zjevuje; tebe, Pána pánův, vzývám, - jenž tam bydlíš na nebi, - před tebou zde na tvář padám. - tebe duch můj velebí.

2. Bych byl srdce šlechetného, - Pane, přispěj sílou svou; v trpkých pracích stavu mého - nenech slábnout mysl mou; - Souží-li mne duch starosti, - podej ruku otcovskou; — uč mne znáti tvé vlastnosti, - znáti též ničemnost mou.

3. Souží-li mne nedostatek, - k tobě budu volati: - setřeš ouzkost, sejmeš zmatek, - když tě budu vzývati. - Velel's, bychom jako k Otci - v bídách k tobě volali, - přispěti že ku pomoci - chceš, bychom jen žádali.

4. Svět-li proti mně se zbouří, - Otče! budu volati - pomoz, zahlad' tuto bouři, - nepřestanu doufati; - neb ty slyšíš moje lkání, - patříš na mé ouzlosti! - odlehčuješ sužování, - vytrhuješ z těžkosti.

5. Jest-li trpké skormucuje - protivenství srdce mé, - důvěrnost mne pozdvihuje - vzývati hned jméno tvé. - Když jest nejhůř, ty jsi nejbliž, - ty znáš v bídě přispěti; - u tebe jest pomoc nejspíš, - kdo se k tobě přivětí.

6. Nechtěj srdce mé se strašit, - pozdvihni se k modlení: - Bůh tvůj zná i strachy plašit, - lít do srdce těšení. - Starý Bůh ten živ jest ještě, - prosícím jenž zpomáhal; - „naděje má, outočiště,“ - tak ti David zpíval.

7. Nebudu se nouze báti, - nebť Bůh o mne pečuje; - byť mne nechtěl blízní znáti, - v Bohu jest má naděje. - Jest-li bídu, protivenství - měl bych na své rámě vzít - jest to osud člověčenství, - jemu se chci podrobit.

8. Není-li mně přisouzené - bohatství, to nežádám; - srdce maje spokojené, - více než bohatí mám. - Cestou lidu závistného - nedej, Bože, kráčet; - rač mne chránit toho všeho, - čím bych tě moh' hněvati.

9. Jest-li trpké slovo smrti - mysl mou by soužilo, - a že musím v zemi hníti, - tím mé srdce děsilo: - v hrozném tomto okamžení - ach! ať pomním s radostí: - smrt že je sic proměnění, - ne však konec bytnosti.

10. Když'pak v bledém obličejí - smrt se již již přiblíží, - oči v sloup se obrátějí - a můj jazyk

oněmi: Otče, v té tak hrozné době, - neopust své stvoření; - dej, bych aspoň vzdechl sobě: - „Tys můj cíl, mé spasení!“ Amen.

VIII.

1. Vzhlédni, Otče! s trůnu svého, - vzhlédni na mne, dítě své! - uděl daru potřebného, - bych znal povinnosti své.

2. Tebe ctít, zlého se vzdálit, - milovat co dobré jest, - v kráse světa tebe chválit, - ať rozkoš duše mé jest!

3. Rodiče své slušně ctíti, - plnit jejich vůli zde; - tobě i jim vděčným býti, - vyuč, Otče! dítě své!

4. Toť jsou svaté povinnosti, - pro které jsem stvořený, - bych nesl ovoce ctnosti, - jsa v ráj světa vštípený.

5. Dejž mi tedy stkvít se ctností, - Otče! ty znáš srdce mé; - ty víš, zdaž i v budoucnosti - ono dobré zůstane.

6. Kdyby ne, ó tedy, Pane! - slyš na nebi žádost mou! - bych spatřil, ó ať se stane! - v nevinosti tvářnost tvou.

7. Umřít raděj volím sobě, - než oko tvé urazit; - mrtev jsa živ budu v tobě, - s anjely tě velebit.

IX

Za ourodu.

1. Bože! před tvou velebností, - my nehodná stvoření, - žádáme milosrdenství — za naše provinění: smiluj se nad námi Pane, - neb jsme stvoření tvoje, - zachovej ourody zemské, - dej čašy pohodlné.

2. Ó Pane, Kriste Ježíši, - obrať se jasnou tváří, - račiž nám času popřítí, - dej slunce jasnou záři; - nehněvej se na nás Pane - pro nepravosti naše, - zachovej nám obilíčko - pro obživení naše.

3. Mocí tvou všickni živi jsme, - ó všemohoucí Pane! - tobě slouží vše stvoření - jak nebes, tak i země; - slunce, měsíc a planety, - všickni světa živlové, - řídí se tvou mocí Pane, - země též požitkové.

4. Ty jsi život i také smrt, - ty mrtvíš, takó vzkříšíš, - na nejmenšího červíčka - okem svým božským patříš; - neb ty pokrm všemu dáváš, - všecko v své moci chováš, - v potřebě naší vezdejší, - Bože Otče, potěš nás!

5. Vyslyš prosby lidu svého, - vyslyš volání lidská, - požehnej nám Hospodine, - chraň obilíčko zemská; - zachovej pro nás užitky, - které jsi nám ukázal, - dej povětří, slunce jasné, - by každý pokrm dozrál.

6. Rač, Pane, všemu žehnati, - štědrou ruku otevři, - neb bez tvého požehnání - naše práce jsou marny; - ty z mála mnoho požehnáš, - ty jsi Pán

všemohoucí, — od počátku až na věky - Bože jeden v Trojici.

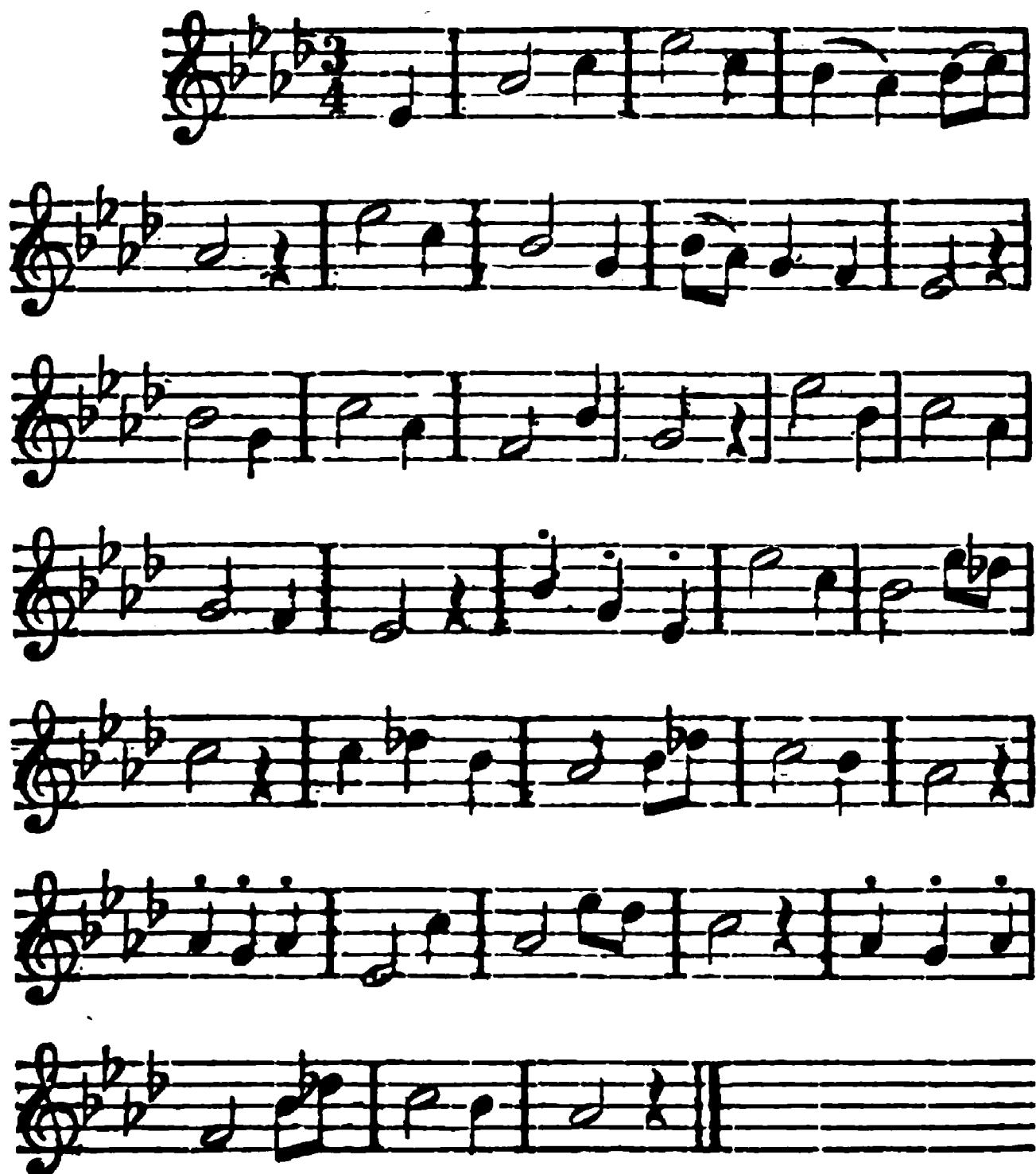
7. Pohleď Otče s nebes dolů - na žádost tvého lidu, - dej nám jasnost tvého slunce - a pohodlnost času; zastav deště, osuš zemi, - dej časy pohodlny, - by všecko k užitku přišlo, - zachovej nám osení.

8. Bože, slyš smutné vzdychání, - chudých lidí soužení, - slituj se, Otče nebeský, - slyš dítek bédování, - kteří o pokrm žádají, - mnozí chleba nemají; - lid chudý v bídě pracuje - sotva má obživení.

9. Pozdvihněme hlasů s srdcem - k Stvořiteli našemu, - mladí, staří, prozpěvujem - Bohu všemohoucímu. - tebe skroušeně žádáme, - ó dárce všech milostí! slituj se nad námi Pane, - Bože náš na výsosti.

10. K tobě své ruce spínáme, - ó Královno nebeská! - tebe za milost žádáme, - Matko Ježíše Krista, - ujmi se nás zarmoucených - v tento tak truchlivý čas, - tys outočiště hříšníků - ó Maria! pros za nás.

11. Nyní píseň zavíráme - nebeský Hospodine. - Otče, Synu, Duše svatý! - uděl nám milosti tvé, - po tomto životě časném - dej ať s tebou kralujem - v slávě života věčného - na věky věkův. Amen.



1. Uslyš, Bože, s nebe svého - prosby lidu nábožného, - když tě Otcem nazývá, - důvěrnosti nabývá. - [Dej nám jasna, zemi svlažuj, - každý tvor se v tobě raduj.]

2. Vzdávajíce zemi símě, - rádi nesem práce břímě, - rozkazem tvým pracujem, - oč ty velíš, pečujem. - [Dej nám jasna, - zemi svlažuj, - každý tvor se v tobě raduj.]

3. Zrna mohou lidé síti, - zrůstu však ty sám jen přiti, - žádný vši svou mocností - nedá lístku bytosti. - [Dej nám atd.]

4. Skvostně polní kvítí zlatíš, - krásně les i ptactvo šatíš, - o vše nesa péči sám; - Otče, chleba dejž i nám! - [Dej nám atd.]

5. Ochraň role, žehnej sady, - zhřívej luka, vinohrady, - dej, ať nám z tvé milosti - všady kynou radosti. - [Dej nám.]

6. Když tvé rámě svými hromy - skály drtí, tříští stromy, - když den zatmí černá noc, - měj nás v stráži tvoje moc. - Milost buď i v bouři hlasná, - dej nám rosy, dej nám jasna.

7. Dobré jest, co činíš, Pane, - nechť jen tvá se vůle stane: - nezklame nás naděje, - když tvá milost přispěje. - [Dej nám atd.]

Před cvičením.

Bože, Otče! sešliž nám - nyní Ducha svatého,
 - ať on nám otevře sám - pravdu zákona tvého; -
 ať roznítí srdce v nás, - bychom tě milovali, - nyní
 a na každý čas - vůli tvou zachovali.

Po cvičení.



Bože, tobě vzdáváme - dík za krásné naučení
 - dodej, tebe žádáme, - milosti k jeho plnění: - by-
 chom slova Spasitele - věrní byli činitelé; - tím se
 tobě zalíbili, - a tvých slibů hodni byli.

Modlitba Páně.



1. Pakliž srdce v trampotě, - v ouzkostech sebe
vždy trápí, - bez útěchy v samotě - přemýšlí, co je
tak rmoutí! - bratří zbožní! v té době - uchyltež se
k modlitbě!

2. Nechtějtež co pohané - marných slov mu
přednáseti, - Božské srdce jest něžné, - vzdech jen
s to jest, jím pohnouti; - prosbu, již Ježíš učí, -
jistě Bůh náš vyslyší.

3. Otče náš! se modlíme, - an v nebesích zvlášť
přebýváš, - a nám, jenž ti sloužíme - věrně, věčnou
mzdu podáváš; - budiž tvé svaté jméno - ode všech
posvěceno.

4. Tvé království, ó Pane! - přijď nám všem,
tvá svatá vůle - nechať se v nebi stane - i na zemi
každé chvíle; - dejž nám chléb náš vezdejší - dnes
i zýtra, Nejvyšší.

5. Uděl nám dle dobroty - otče, všech vin pro-
minění, - popřej dle tvé štědroty - hříchů našich od-
puštění! - odpusť nám, tě prosíme, - jakož my od-
pouštíme!

6. Chraň nás od pokušení, - bychom se mu nepodali! - Uděl nám posilnění, - bychom žádost přemáhali! - kéž jsme, Bože milostný! - všeho zlého zproštění!

7. Kdo ve jménu Ježíše - s pokorou a důvěrností - sedm proseb přednese, - Amen pěti lze s radostí; - Amen, staň se voláme, co od Boha žádáme!

(Tatáž píseň jiným způsobem.)



1. Když srdce zarmoucené - ouzkostí velkou chřadne, - když pomocí zbavené, - a všecka naděje vadne: - o tenkrát se modlete, tu před Bohem klekněte.

2. Ne v pohanském modlení, - kde moc marných slov se říká, - jedno vroucí úpění - k Bohu, nám nebe odmýká. - modlitbu, již Pán složil, - Bůh vyslyšet uložil.

3. Otče náš! modlíme se, - jenžto v nebesích zůstáváš! - kdo se ctnostmi povznese, - tomu mzdu

na věky dáváš. - Jméno tvé buď uctěno, - hříchem neuraženo!

4. Přijď království tvé, Pane! - zde i v nebeské výsosti; - ať se vůle tvá stane - dle tvorů tvých povinností. - vezdejšího dej chleba, - i co duši jest třeba.

5. Odpusť nám naše viny, - ach! k tobě se utíkáme! - vzhlédni sem na své syny, - jenž odpuštění doufáme. - jakož mi cizím viny, - ty nám promiň zlé činy.

6. Neuvoď v pokušení, - ale zbav nás vždy od pádu; - dej nám mdlým posilnění, - vítězné drž v dobrém řádu. - Milostí svou nás proved' - a od zlého vysvobod'.

7. Kdo ty prosby pokorně - vyřkne ve jménu Ježíše, - a modlí se důvěrně, - vše doufej z nebeské říše. - Amen! toť se stane všem, - jenžto tak prosit budem.

Chvalozpěv sv. Ambrože.



1. Bože chválíme tebe, - Pane, moc tvou velebíme, - kterouž zná zem i nebe; - skutkům tvojším se divíme, - když se vše v světě mění, - ty sám jsi bez proměny,

2. Vše, co jen chválit může, - Cherubíni, Serafíni - chválí tě, velký Bože! - nebe, zemi občaní; - ode všech býváš nazván: - Svatý, svatý, svatý Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, - svatý, jenž řídí národy, - jenž pomáhá z bíd a psot, - nebe, zem, povětrí, vody - plná jsou cti, chvály tvé, - neb vše dílo ruk' tvých je.

4, Apoštolů slavných sněm - a proroků řád veliký - odsílá plesání své - k trůnu tvému vroucí díky, - kolik mučedníků, - tolik chvalořečníků.

5. Po všem okrsku země - tobě, Otče, velcí, malí, - jenž jsou tvé svaté plémě, - vděčně prozpěvují chvály, - vzdávají čest i Synu - na trůnu sedícímu.

6. Též i Duchu svatému, - který svatá naučení - uděluje každému, - a v smutku jest potěšení, - lid křesťanský se klaní, - všudy chvála jeho zní.

7. Tys, Boha věčný Synu! - vtělil se, sestoupiv s nebe; - chtě smazat naši vinu, - vydals na smrt kříže sebe; - milost hojnou's nám dobyl, - smrtelnost osvobodil.

8. Skrz tebe všem, jenž věří, nebes brána otevřená; - kdo se v naději koří, - zástupcem tě u Otce má: - že přijdeš svět soudit, - vždycky máme v paměti.

9. Buď milostiv sluhům tvým, - požehnej dědictví svému, - řiď nás světlem nebeským, - a povyš až k trůnu tvému; - ať tě plní vděčnosti - chválíme na věčnosti,

10. Přispěj zatím k pomoci - drahou krví vykoupěným, - chraň a zastaň svou mocí, - přičti nás k svým vyvoleným; - pak po časném kvílení - přiveď nás všech k spasení.

11. Zde bude naše zření, - tebe a tvé jméno vzývat, - čest a díků činění - po všechny dni tobě

zpívat; - rač od hříchu chránit nás - nyní i po vše-
cken čas.

12. Pane, smiluj, smiluj se, - buď s námi tvé
požehnání; - oč tě prosíme, staň se, - podle našeho
doufání. - Kdož v tě doufá samého, - neopustíš
žádného.

XVI. Národní hymna.



1. Zachovej nám Hospodine - císaře a naši
zem! - Dej, ať z víry moc Mu plyne, - ať je mou-
drým vládařem! - Hajme vždy koruny Jeho - proti
nepřátelům všem: - osud trůnu Habsburského -
Rakouska jest osudem.

2. Plňme věrně povinnosti, - chraňme právo počestné, - a když třeba, s ochotností - v boj se dejme statečně! - V paměti povděčné mějme - slávu vojska vítěznou, - jmění, krev i život dejme - za císaře, za vlast svou!

3. Čeho nabyt občan pilný, - vojín zbraní zastává: - uměním a vědou silný - duch se zmáhá, jasně skvěj! - Bože! slávy rač popřítí, - žehnej vlasti milené: - slunce Tvé nechť v míru svítí - na Rakousko blažené!

4. Stůjme k sobě každou chvíli, - svornost jenom moci dá: - spojené kde vládnou síly, - snadno vše se vykoná. - Když se ruka k ruce vine, - pak se dílo podaří; - říš Rakouská nepomine: - sláva vlasti, císaři!

Strofa dodatečná,

vztahující se k zasnutí Jeho c. k. apošt. Milosti.

5. Císaři po boku vládne - rodem, duchem spřízněná, - v kráse, kteráž neuvadne, - císařovna vznešená. - Bože! rač rozkvět nový - Habsburskému domu dát: - Františkovi Josefovi, - Alžbětě rač požehnati!

Oprava na str. 17.

Gloria. 2. Sláva budiž na výsosti! - čest a díky vzdáváme; - ó Bože! Tvé velebnosti, - dej nám pokoj, žádáme. - Ó Ježíši, kterýž snímáš - tohoto světa viny, - k sobě do nebe přiveď nás - skrz své předražené rány.

O B S A H.

	Stránka
I. Písně ranní: Tobě Otče zpívá dítě .	7
Minula noční hodina	8
Pochválen budiž Bůh	9
II. Píseň večerní: Pod večer tvá čeládka	10
III. Písně školní. a) Před školou: Přijď	11
Duše svatý! přijď roznítit	12
b) Po škole: Blahoslavme světů Pána .	—
O jak krásné jest učení	13
IV. Před kázáním: Otče, náš milý Pane .	14
Pro zásluhy Syna svého	15
Po kázání: Pochválen budiž Pán Bůh	16
V. Písně ke mši sv.: Bože, před tvou vel.	17
Ti Bože se koříme	19
V sbor anjelů se stavíme	21
Před tebou se klaníme	22
Zde před tvou velebností	24
Pozdvihni se, duše, z prachu	26
Na své tváře padáme	28
Zde v skroušenosti padáme	30
Tu v chrámě tvém klečíme	31
Tebe, Otče! velebiti	32
Bože Otče, přicházíme	34
My děti přicházíme	35
Skroušeností srdce svého	37
VI. K sv. požehnání: Svatý, svatý, svatý	39
Svatý Bože	—
Pange lingua (s českým překladem). .	40
Poklekni na kolena	41

	Stránka
Na kolena padejme	42
Pro tvé svaté, drahé rány.	43
Bože Otče! všech praotců chvála	—
O Bože! zde se tobě klaníme	44
VII. Písně adventní: S nebe posel	45
Hle, přijde Pán, Spasitel náš	46
Otče všemohoucí	47
Rosu dejte oblákové	48
Pochválen budiž	50
VIII. Písně vánoční: Narodil se Kristus Pán	51
Prozpěvujíce vesele	52
Nesem vám noviny	53
Zvelebujem tě s vroucností	54
Boha Otce věčného	56
— Den přeslavný jest k nám přišel	57
Tři králové znamenali	58
Proroctví se vyplnilo	60
Kristus, Syn Boží	61
Poslouchejte křesťané	62
Pozdraven budiž Jesu	64
IX. Písně postní: Již jsem dost pracoval	65
Kristus příklad pokory	68
Dokonáno jest	70
O Ježíši, Beránku tichý	72
Horo Olivetská	74
Líbám Pane	76
Bodá srdce bolest prudce	77
Trápení tvé rozjímati	78
Když večer devátá hodina bila	79
— X. Písně velikon. Vstalt jest této chvíle	82
Prozpěvujme v utěšení	84
Základ církve jest na skále	85
(Na kříž. dni ke processí:) Bože Abrahamův	87
Přísný Soudce všech hříšníků	89
(Tatáž píseň jiným způsobem)	91
Šlyš, ó Bože! s nebe svého	94

XI. Písně s vatodušní: Duch svatý s nebe	96
Stvořiteli, Bože milý	98
Stvořiteli, Duše svatý	100
(K Bož. Tělu.) Bože, člověka jsi stvořil	102
Chval Sione Spasitele	104
Beránku Boží, Kriste	106
Ježíš Kristus, zdroj vši spásy	107
Sestupte anjelové	108
XII. Písně Marianské: Tisíckrát pozdrav.	110
Zdrávas Panno čistá	113
Maria, Maria! nad slunce	114
Zdrávas buď, nebes královno	115
Pozdravena buď, královno	116
Matka pláče, ruce spíná	117
Stála matka litující	119
Pozdravena a uctěna	120
Zdrávas dcero Boha Otce	121
Vzpomeň, ó královno milá	123
XIII. Písně o Sv. Jos.: Zdráv buď	125
O sv. Janu Nep.: Když mile máj zavívá	127
Muži Boží oslavený	129
Hle! příklad dobré stálosti	130
K anjeli strážnému: <u>Anjele Boží</u>	131
O sv. Václavu: <u>Svatý Václave</u>	132
Píseň sv. Vojtěcha	133
XIV. Písně obecné: Kdož ochrany Nejvyš.	134
Mé jsi potěšení	136
Ach můj nejsladší Ježíši	137
XV. Písně při rozličných případno-	
stech. Za zemřelé: Vyslyš naše volání	139
Z hlubokosti své těžkosti	141
Lehké odpočinutí	142
V ten den hněvu děsnětmavý	143
Odpočinutí věčné	145
(K sv. přijímání:) Anjelský chlebe	147
Důvěra v Boha: Tvůrce mocný	148

Vzhlédni Otče! s trůnu svého . . .	150
Za ourodu: Bože! před tvou velebností	151
Uslyš, Bože, s nebe svého . . .	153
Před cvičením: Bože, Otče! . . .	155
Po cvičení: Bože, tobě vzdáváme . . .	156
Modlitba Páně: Pakliž srdce v trampotě	157
(Tatáž jiným způsobem:) Když srdce .	158
Chvalozpěv sv. Ambrože: Bože, chválíme	159
XVI. Národní hymna	161

**Nákladem B. Stýbla v Praze vyšly
mimo jiné i následující schválené
modlitební knihy:**

(Ceny nevázaných ve stříbře.)

Dr. J. Haubera modlitební kniha
pro vzdělání katolických křesťanů. Dle čtr-
náctého podle spisů Hauberových zcela pře-
dělaného vydání volně zčeštěná a nábožnými
písněmi opatřená od Václava Frosta,
kněze církevního.  **Dárek pro do-
spělejší mládež.** 12. Stran 288, na
velínském papíře se 4 ocelovými rytinami
32 kr. Na obyčejném papíru 20 kr.

**Anjel strážný. Průvodčí po ce-
stách života.** Modlitby a naučení ku vzdě-
lání křesťanské mládeže od Inn. Ant. Fren-
cla, doktora v bohosloví a učitele nábo-
ženství na c. k. akademickém gymnasium
na starém městě v Praze.  **Druhé
vydání.** Na pěkném kancelářském maši-
novém papíře v 12ci. 327 stran. 20 kr.

Dr. J. M. Haubera modlitební
kniha pro vzdělání katolických křesťanů.
Dle čtrnáctého, podle spisů Hauberových
zcela předělaného vydání volně zčeštěná a
nábožnými písněmi opatřená od Václava
Frosta, kněze církevního. 18. Stran 288,
cena 12 kr. Také toto vydání jest co do

obsahu s předešlými stejné, jenom vydání není tak skvostné, aby i pro nejchudšího kniha tato stala se přístupnou.  Přiměřená co dárek dobrých dítek.

Posvátná zahrada. Modlit. kniha pro katolickou mládež obojího pohlaví. S 24 obrazy.  Čtvrté vydání. Stran 192 v 18. Na pěkném mašinovém papíře 6 kr., na obyčejném papíře 4 kr.

Ježíšek, naše ontočiště a spása. Modlitební knížka pro outlou mládež katolickou obojího pohlaví. Přiměřena k dárkům pro malé pilné dítky. Str. 128, v 32., 3 kr.  Dárek pro dítky.

Obzvláště povšimnutí hodné!!!

Památka na nejdůležitější den v živobytí mém. Všem velebným pánům katechetům, rodičům a přátelům mládeže budiž co nejvýřeleji doporučena tato památka na první sv. přijímání, která svou zevnější krásnou úpravou rovněž se hodí za milý dítkám dárek. — Velký 12. 6 stránek, ke vložení do modlitební knihy, dvojbarevným tiskem a s krásnou rytinou, za 3 kr.

Tisk a papír Karla Bellmanna ~~v Praze~~ 1867.